

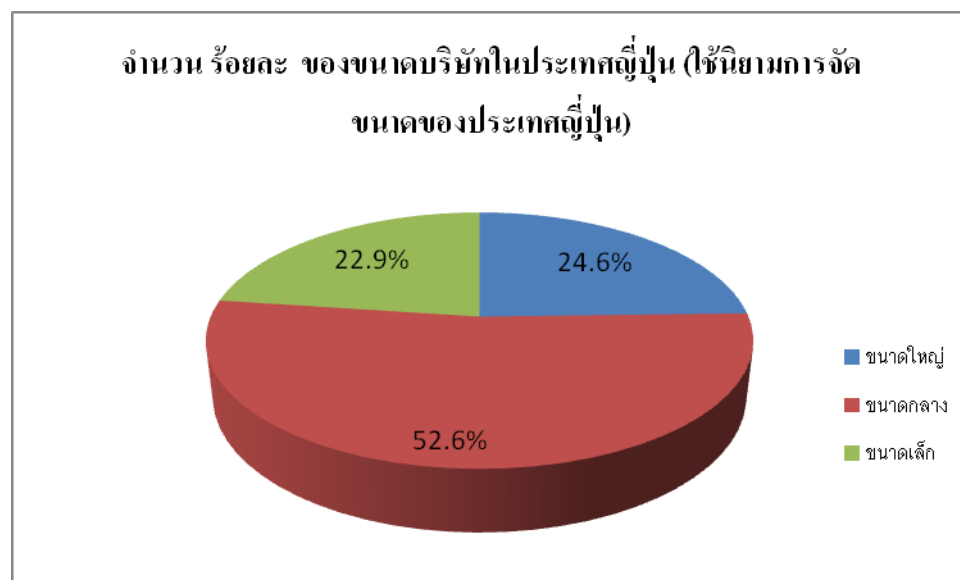
บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล คณะผู้วิจัยได้นำส่งแบบสอบถามจำนวน 4,000 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามตอบกลับทั้งหมดจำนวน 529 ฉบับ ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ของขนาดบริษัทในประเทศญี่ปุ่น (ใช้นิยามการจัดขนาดของประเทศญี่ปุ่น)

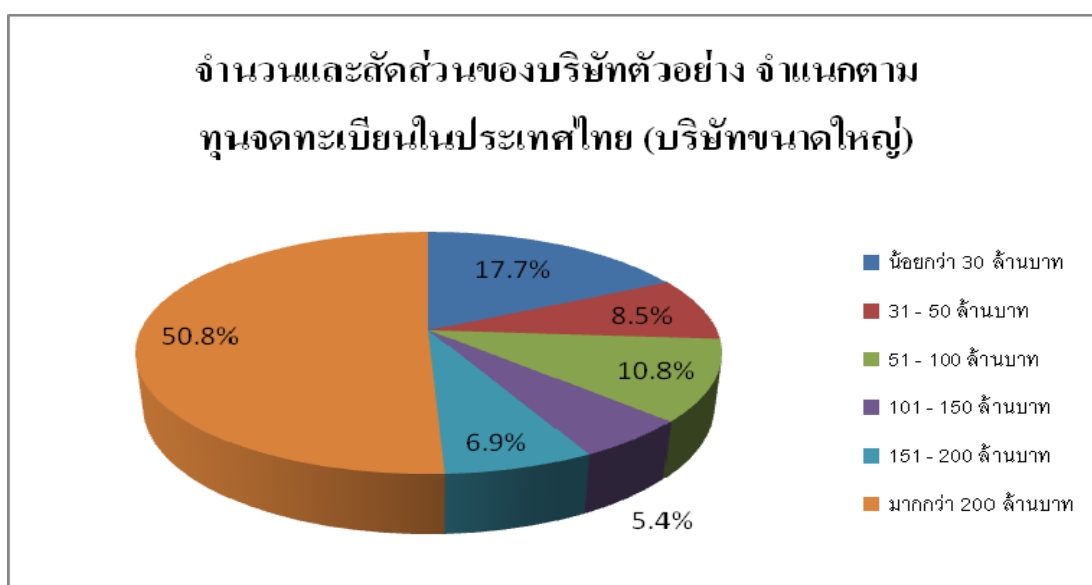
	จำนวน	ร้อยละ
ขนาดใหญ่	130	24.6
ขนาดกลาง	278	52.6
ขนาดเล็ก	121	22.9
รวม	529	100.0

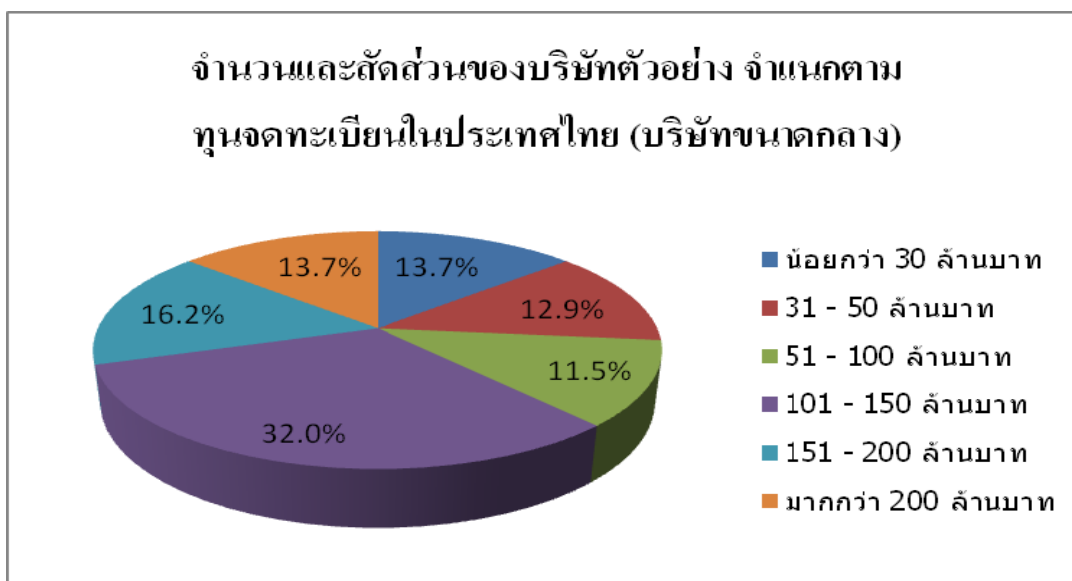
กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามบริษัทขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 22.9, 52.6 และ 22.9 ตามลำดับ โดยสรุปกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามของบริษัทในประเทศญี่ปุ่นส่วนใหญ่มีบริษัทขนาดกลางมากกว่าขนาดเล็กและใหญ่

ตารางที่ 7 จำนวนและสัดส่วนของบริษัทตัวอย่าง จำแนกตามทุนจดทะเบียนในประเทศไทย

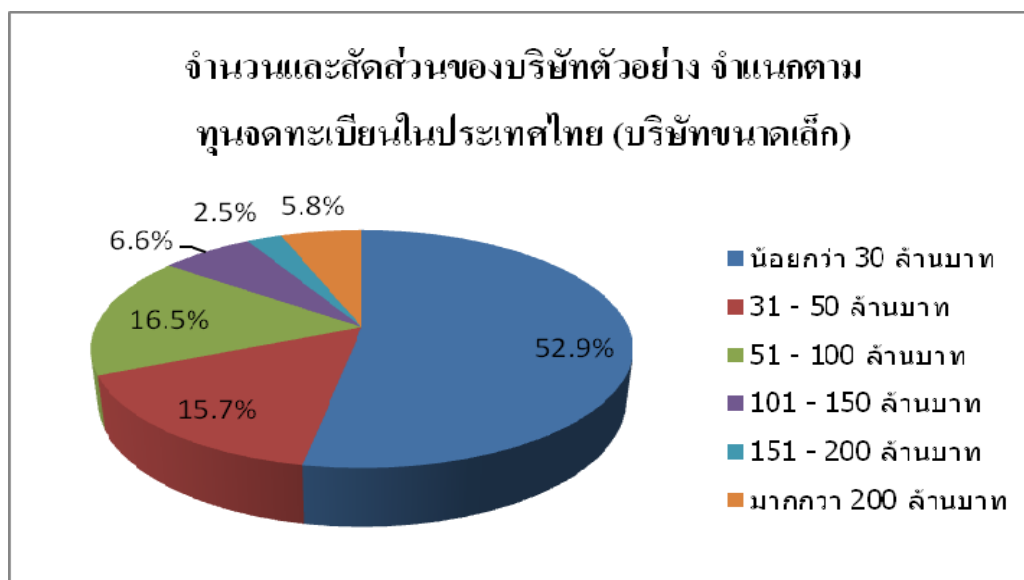
ทุนจดทะเบียน	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 30 ล้านบาท	23	17.7	38	13.7	64	52.9
31 - 50 ล้านบาท	11	8.5	36	12.9	19	15.7
51 - 100 ล้านบาท	14	10.8	32	11.5	20	16.5
101 - 150 ล้านบาท	7	5.4	89	32.0	8	6.6
151 - 200 ล้านบาท	9	6.9	45	16.2	3	2.5
มากกว่า 200 ล้านบาท	66	50.8	38	13.7	7	5.8
รวม	130	100.0	278	100.0	121	100.0

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีทุนจดทะเบียนในประเทศไทย โดยกลุ่มตัวอย่างของธุรกิจขนาดใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามที่มีทุนจดทะเบียนในประเทศไทยมากที่สุดอยู่ที่ มากกว่า 200 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 50.8 รองลงมาคือ บริษัทที่มีทุนจดทะเบียนน้อยกว่า 30 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 17.7

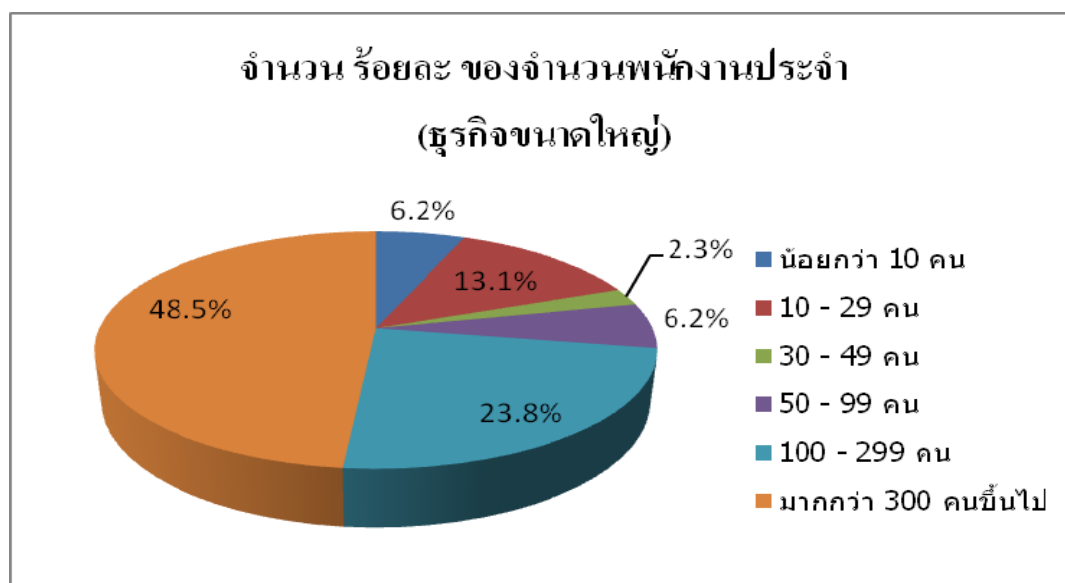
กลุ่มตัวอย่างของธุรกิจขนาดกลางที่ตอบแบบสอบถามที่มีทุนจดทะเบียนในประเทศไทยมากที่สุดอยู่ที่ 101 - 150 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 32.0 รองลงมาคือ บริษัทที่มีทุนจดทะเบียน 151 - 200 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16.2

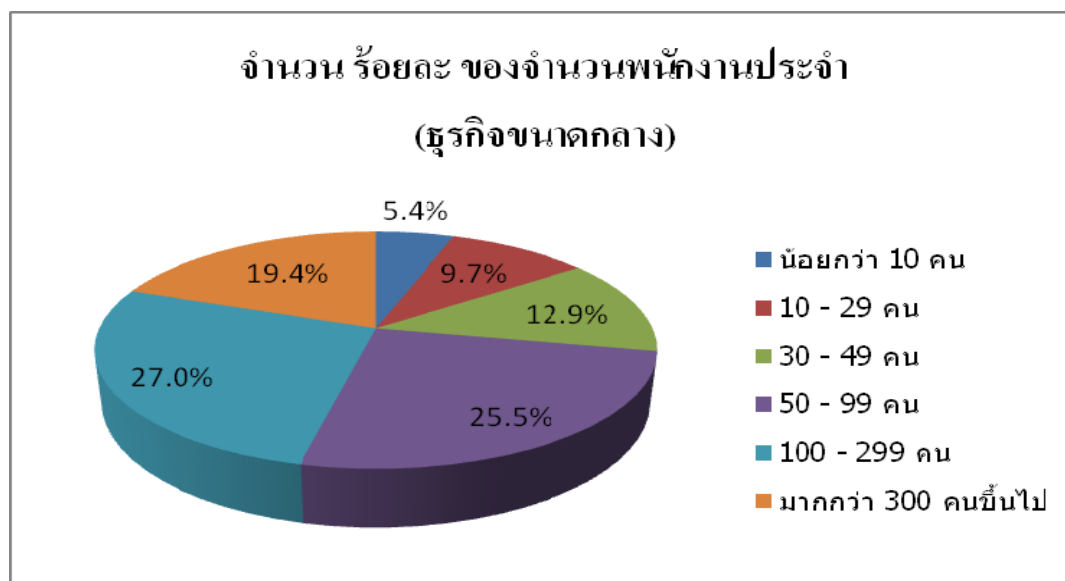
กลุ่มตัวอย่างของธุรกิจขนาดเล็กที่ตอบแบบสอบถามที่มีทุนจดทะเบียนในประเทศไทยมากที่สุดอยู่ที่ น้อยกว่า 30 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 52.9 รองลงมาคือ บริษัทที่มีทุนจดทะเบียน 51 - 100 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16.5

ตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละ ของจำนวนพนักงานประจำ

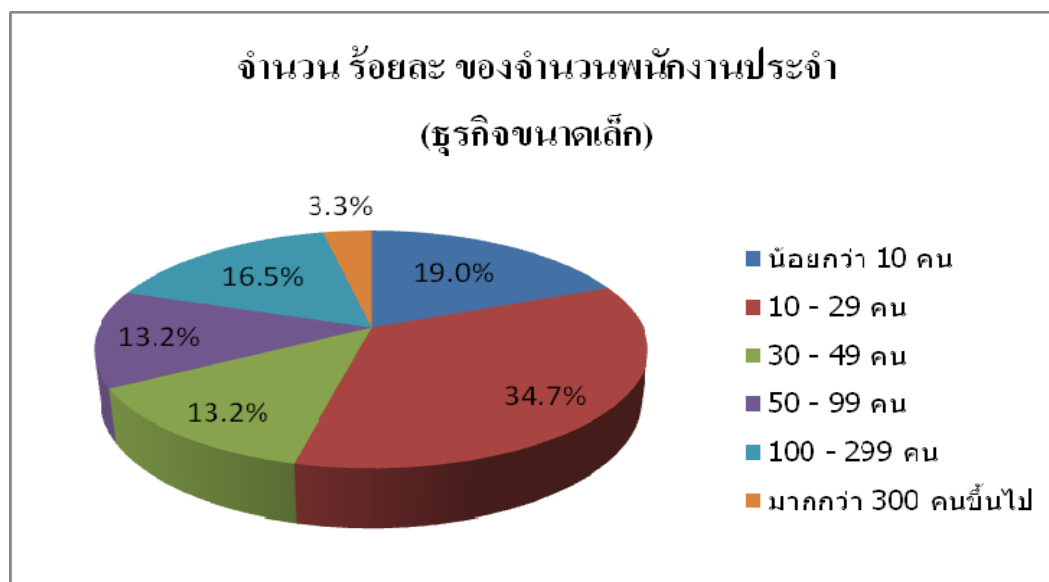
จำนวนพนักงานประจำ	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 10 คน	8	6.2	15	5.4	23	19.0
10 - 29 คน	17	13.1	27	9.7	42	34.7
30 - 49 คน	3	2.3	36	12.9	16	13.2
50 - 99 คน	8	6.2	71	25.5	16	13.2
100 - 299 คน	31	23.8	75	27.0	20	16.5
มากกว่า 300 คนขึ้นไป	63	48.5	54	19.4	4	3.3
รวม	130	100.0	278	100.0	121	100.0

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามของธุรกิจขนาดใหญ่มีจำนวนพนักงานประจำ มากกว่า 300 คนขึ้นไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.5 รองลงมา คือ มีจำนวนพนักงานประจำ 100 - 299 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8

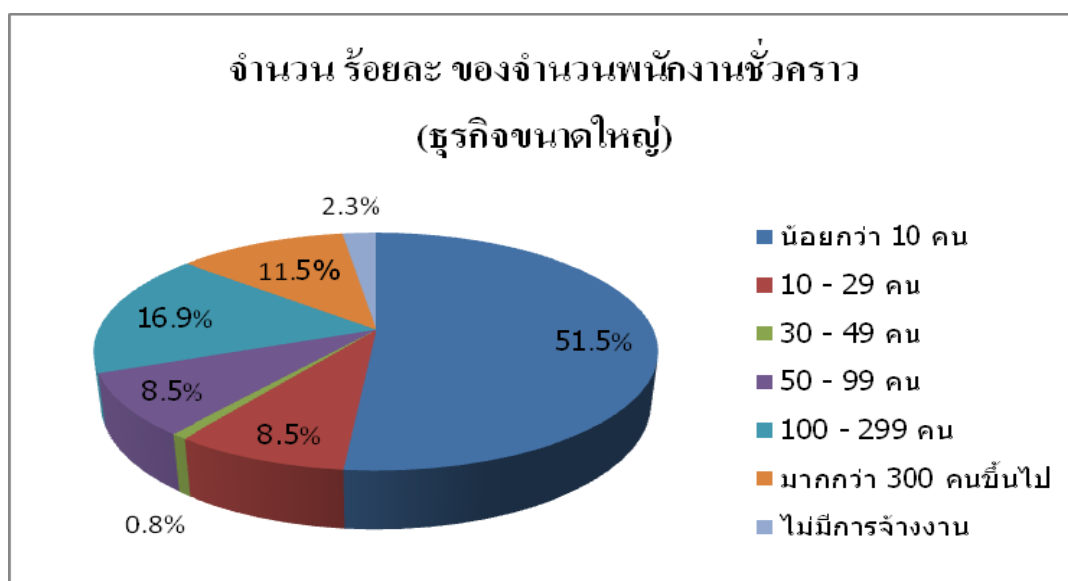
กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามของธุรกิจขนาดกลางมีจำนวนพนักงานประจำ 100 - 299 คน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.0 รองลงมา คือ มีจำนวนพนักงานประจำ 50 - 99 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5

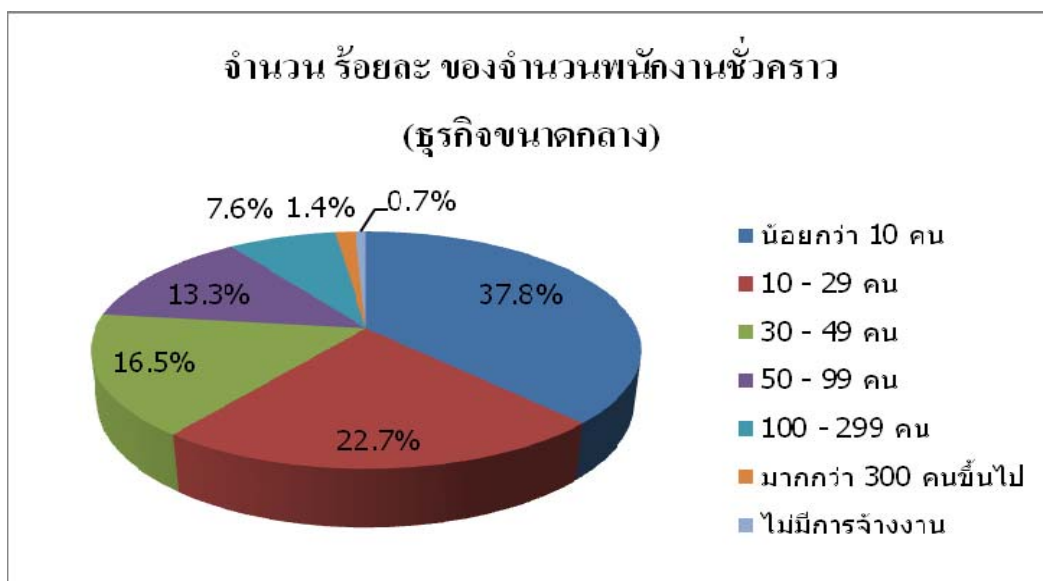
กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามของธุรกิจขนาดเล็กมีจำนวนพนักงานประจำ 10 - 29 คน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.7 รองลงมา คือมีพนักงานประจำขนาดน้อยกว่า 10 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0

ตารางที่ 9 จำนวน ร้อยละ ของพนักงานชั่วคราว

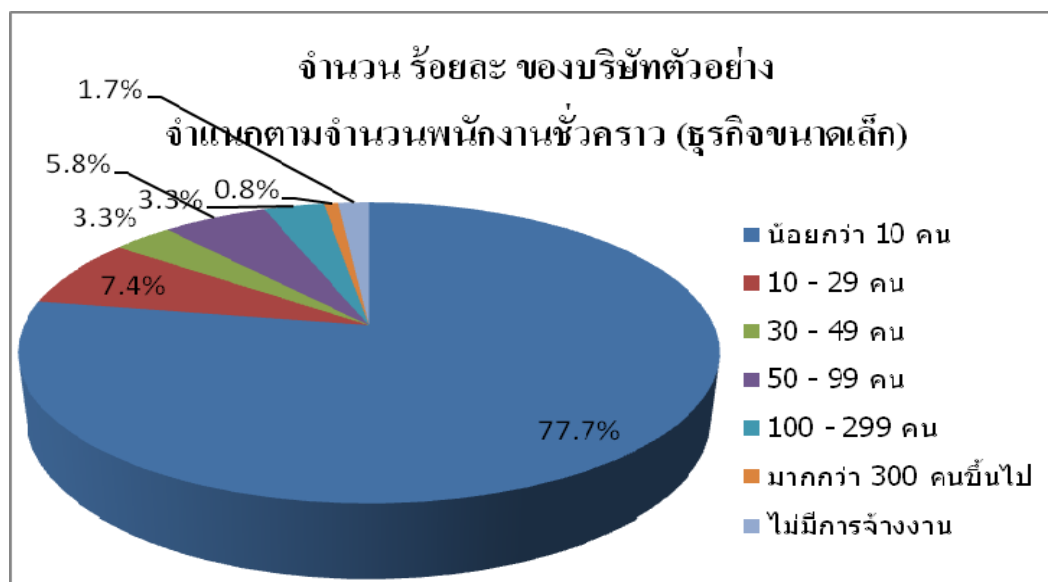
จำนวนพนักงานชั่วคราว	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 10 คน	67	51.5	105	37.8	94	77.7
10 - 29 คน	11	8.5	63	22.7	9	7.4
30 - 49 คน	1	.8	46	16.5	4	3.3
50 - 99 คน	11	8.5	37	13.3	7	5.8
100 - 299 คน	22	16.9	21	7.6	4	3.3
มากกว่า 300 คนขึ้นไป	15	11.5	4	1.4	1	.8
ไม่มีการจ้างงาน	3	2.3	2	.7	2	1.7
รวม	130	100.0	278	100.0	121	100.0

กลุ่มตัวอย่างของธุรกิจขนาดใหญ่ที่ตอบแบบสอบถาม บริษัทที่มีพนักงานชั่วคราว สูงที่สุด คือ มีพนักงานชั่วคราวน้อยกว่า 10 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมาคือ 100 - 299 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9

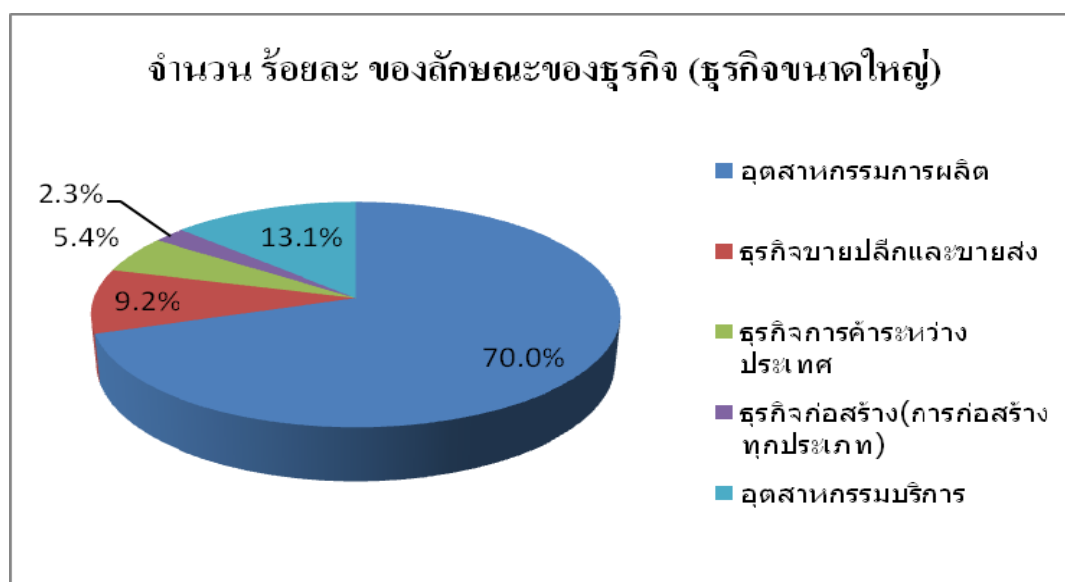
กลุ่มตัวอย่างของธุรกิจขนาดกลางที่ตอบแบบสอบถาม บริษัทที่มีพนักงานชั่วคราว สูงที่สุดคือ มีพนักงานชั่วคราวน้อยกว่า 10 คนคิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมา คือ 10 - 29 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7

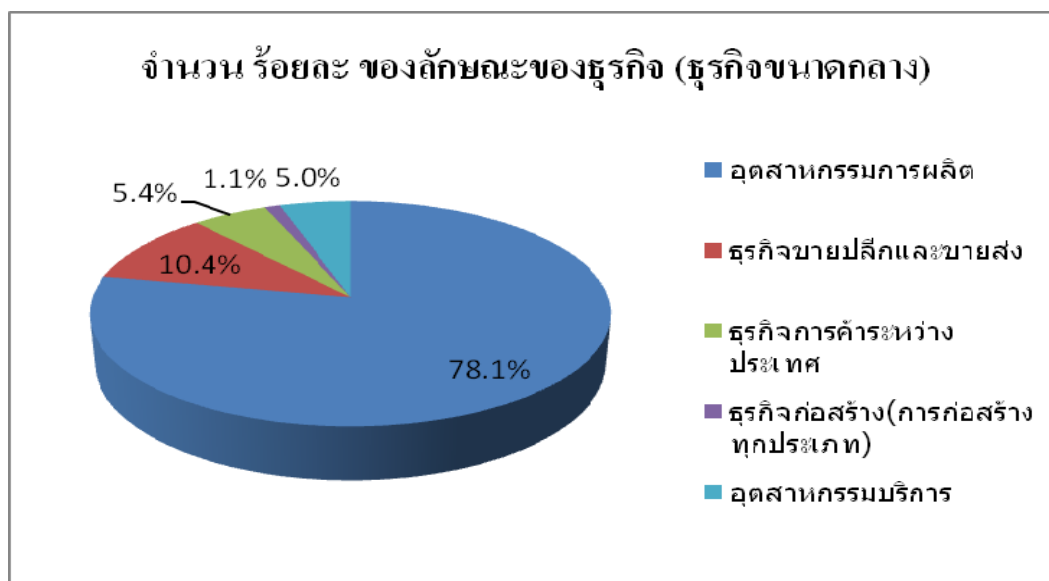
กลุ่มตัวอย่างของธุรกิจขนาดเล็กที่ตอบแบบสอบถาม บริษัทที่มีพนักงานชั่วคราว สูงที่สุดคือ มีพนักงานชั่วคราวน้อยกว่า 10 คนคิดเป็นอัตราร้อยละ 77.7 รองลงมา คือ 10 - 29 คนคิดเป็นอัตราร้อยละ 7.4

ตารางที่ 10 จำนวน ร้อยละ ของลักษณะของธุรกิจ

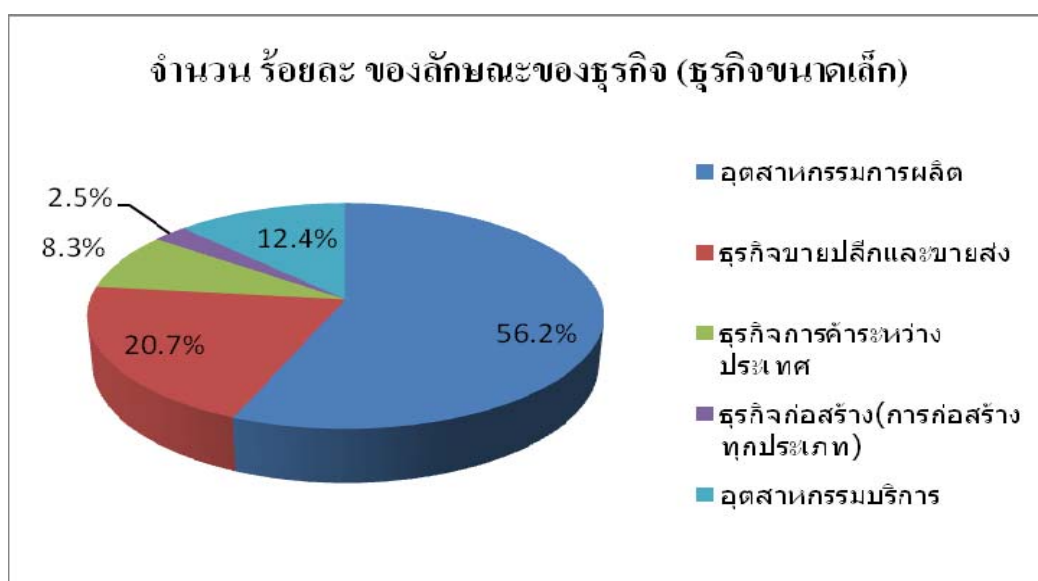
ลักษณะของธุรกิจ	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อุตสาหกรรมการผลิต	91	70.0	217	78.1	68	56.2
ธุรกิจขายปลีกและขายส่ง	12	9.2	29	10.4	25	20.7
ธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ	7	5.4	15	5.4	10	8.3
ธุรกิจก่อสร้าง (การก่อสร้างทุกประเภท)	3	2.3	3	1.1	3	2.5
อุตสาหกรรมบริการ	17	13.1	14	5.0	15	12.4
รวม	130	100.0	278	100.0	121	100.0

กลุ่มตัวอย่างของธุรกิจขนาดใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามเป็นลักษณะของธุรกิจมากที่สุด คือ อุตสาหกรรมการผลิตคิดเป็นร้อยละ 70.0 รองลงมา คือ อุตสาหกรรมบริการ คิดเป็นร้อยละ 13.1

กลุ่มตัวอย่างของธุรกิจขนาดกลางที่ตอบแบบสอบถามเป็นลักษณะของธุรกิจมากที่สุด คือ อุตสาหกรรมการผลิตคิดเป็นร้อยละ 78.1 รองลงมาคือธุรกิจขายปลีกและขายส่งคิดเป็นร้อยละ 10.4

กลุ่มตัวอย่างของธุรกิจขนาดเล็กที่ตอบแบบสอบถามเป็นลักษณะของธุรกิจมากที่สุด คือ อุตสาหกรรมการผลิตคิดเป็นร้อยละ 56.2 รองลงมาคือธุรกิจขายปลีกและขายส่งคิดเป็นร้อยละ 20.7

ตารางที่ 11 จำนวนและสัดส่วนของบริษัทตัวอย่างจำแนกตามผลิตภัณฑ์หลัก

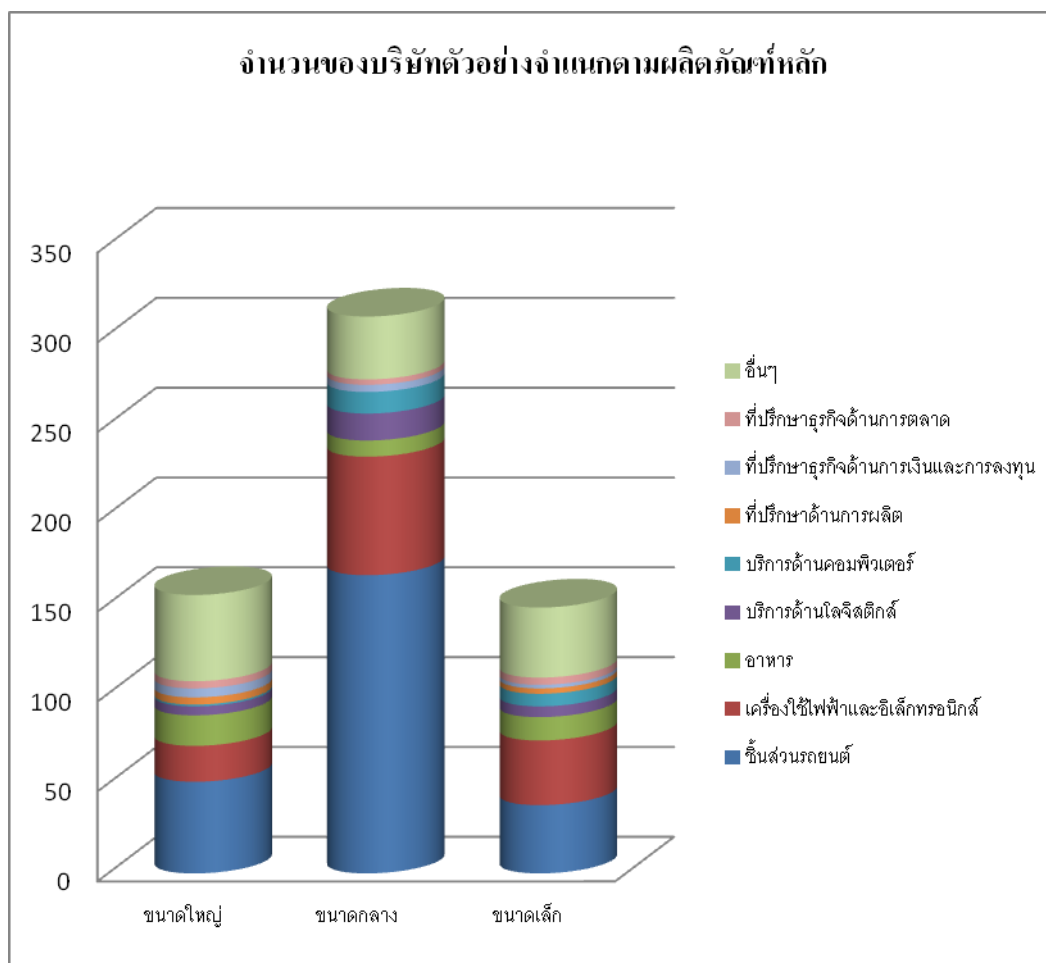
ผลิตภัณฑ์หลัก	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชิ้นส่วนรถยนต์	51	39.2	166	59.7	38	31.4
เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	20	15.4	66	23.7	36	29.8
อาหาร	17	13.1	9	3.2	13	10.7
บริการด้านโลจิสติกส์	5	3.8	15	5.4	6	5.0
ที่ปรึกษาธุรกิจด้านการเงินและการลงทุน	5	3.8	4	1.4	2	1.7
ที่ปรึกษาธุรกิจด้านการตลาด	4	3.1	3	1.1	4	3.3
ที่ปรึกษาด้านการผลิต	4	3.1	-	-	3	2.5
บริการด้านคอมพิวเตอร์	1	.8	12	4.3	7	5.8
อื่นๆ	48	36.9	35	12.6	39	32.2

หมายเหตุ ขนาดใหญ่ ผลิตภัณฑ์หลักอื่นๆ มีความหลากหลาย เช่น กลุ่มอุตสาหกรรมเหล็กขึ้นรูป เหล็กกล้า ชิ้นส่วนอุตสาหกรรม โลหะแปรรูป อุตสาหกรรมพลังงานทั่วไปแบตเตอรี่ ฯลฯ

ขนาดกลาง ผลิตภัณฑ์หลักอื่นๆ มีความหลากหลาย เช่น อุตสาหกรรมโลหะการ ชิ้นส่วนอุปกรณ์ประกอบ หุ่นยนต์ อุตสาหกรรมไม้แปรรูป รับจ้างผลิตโลหะ พลาสติก ฯลฯ

ขนาดเล็ก ผลิตภัณฑ์หลักอื่นๆ มีความหลากหลาย เช่น รับจ้างผลิตขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ กลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนโรงงานสิ่งทอ ชิ้นส่วนอุตสาหกรรมพลาสติก ฯลฯ

ผลิตภัณฑ์หลักอื่นๆ ในแต่ละขนาดธุรกิจเนื่องจากมีความแตกต่างกันมากจากลักษณะธุรกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงจึงมีจำนวนค่อนข้างสูง (จากฐานข้อมูลการส่งแบบสอบถาม BOI)

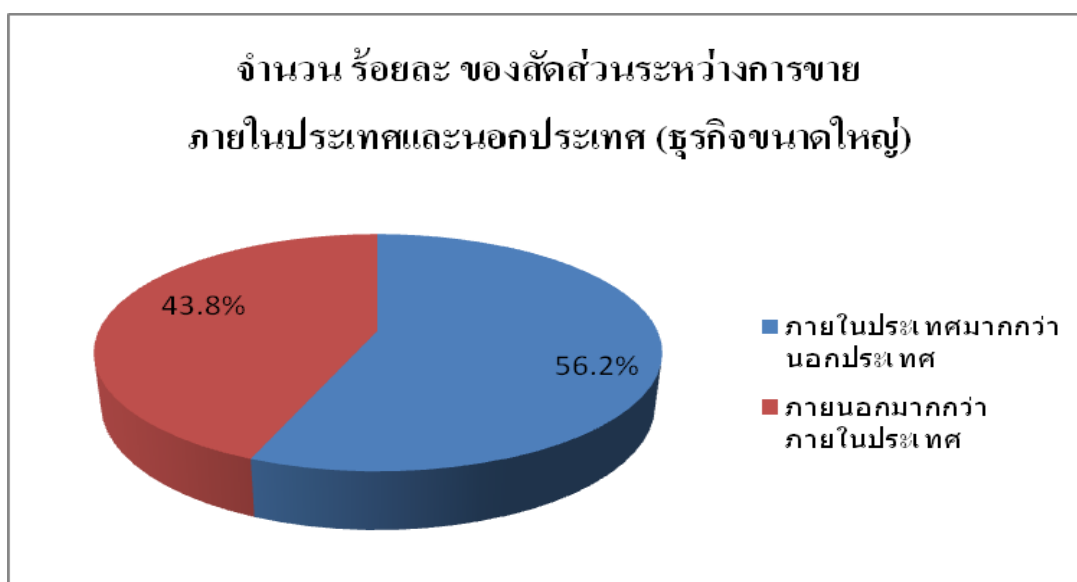
กลุ่มตัวอย่างของธุรกิจขนาดใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามเป็นผลิตภัณฑ์หลักของธุรกิจมากที่สุด คือ ผลิตภัณฑ์ชิ้นส่วนรถยนต์ จำนวน 51 ตัวอย่าง รองลงมาคือ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อาหาร

กลุ่มตัวอย่างของธุรกิจขนาดกลางที่ตอบแบบสอบถามเป็นผลิตภัณฑ์หลักของธุรกิจมากที่สุด คือ ผลิตภัณฑ์ชิ้นส่วนรถยนต์ จำนวน 166 ตัวอย่าง รองลงมาคือ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ บริการด้านโลจิสติกส์

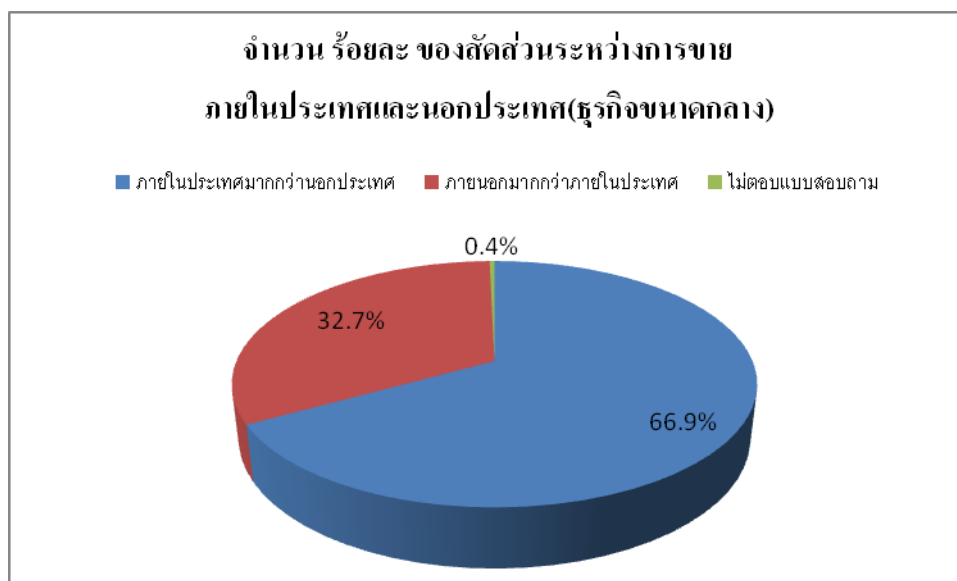
กลุ่มตัวอย่างของธุรกิจขนาดเล็กที่ตอบแบบสอบถามเป็นผลิตภัณฑ์หลักของธุรกิจมากที่สุด คือ ผลิตภัณฑ์ชิ้นส่วนรถยนต์ จำนวน 38 ตัวอย่างและ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 36 ตัวอย่าง ตามลำดับ

ตารางที่ 12 จำนวน ร้อยละ ของสัดส่วนระหว่างการขายภายในประเทศและนอกประเทศ

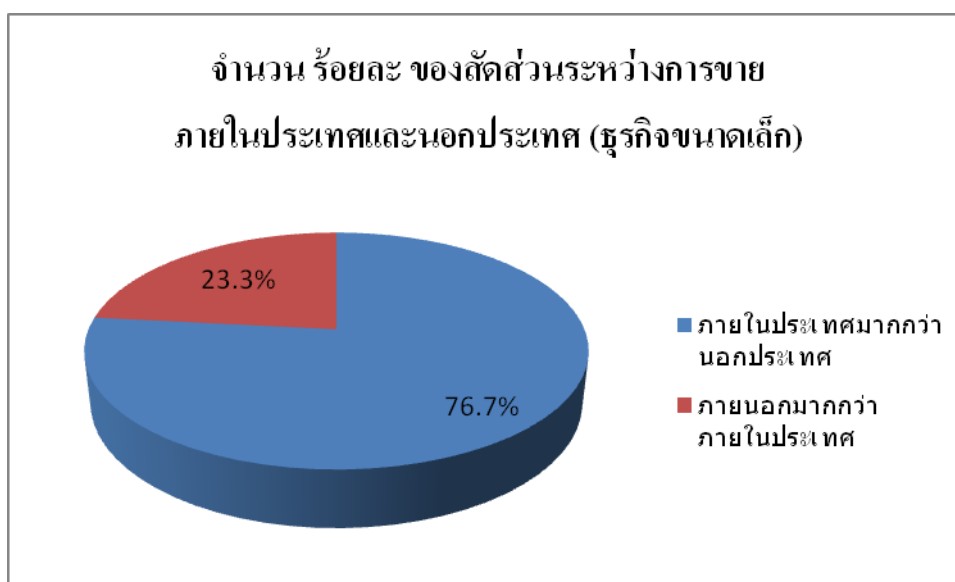
สัดส่วนการขาย	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภายในประเทศ มากกว่านอกประเทศ	73	56.2	186	66.9	92	76.7
ภายนอกมากกว่า ภายในประเทศ	57	43.8	91	32.7	28	23.3
ไม่ตอบแบบสอบถาม	0	0.0	1	0.4	0	0.0
รวม	130	100.0	278	99.6	121	100.0

กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามมีสัดส่วนระหว่างการขายภายในประเทศคิดเป็นร้อยละ 56.2 ในลักษณะ Indirect Export คือการขายตลาดผ่านคนกลาง หรือตัวแทนจำหน่ายภายในประเทศที่ซื้อสินค้าเพื่อการส่งออก และภายนอกประเทศ คิดเป็นร้อยละ 43.8 สัดส่วนการขายภายในประเทศมีมากกว่าสัดส่วนการขายนอกประเทศ

กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดกลางที่ตอบแบบสอบถามมีสัดส่วนระหว่างการขายภายในประเทศคิดเป็นร้อยละ 66.9 ในลักษณะ Indirect Export คือการขายตลาดผ่านคนกลาง หรือตัวแทนจำหน่ายภายในประเทศ ที่ซื้อสินค้าเพื่อการส่งออก และ ภายนอกประเทศ คิดเป็นร้อยละ 32.7 สัดส่วนการขายภายในประเทศมีมากกว่าสัดส่วนการขายนอกประเทศ โดยมี 1 บริษัทไม่ตอบข้อคำถามนี้

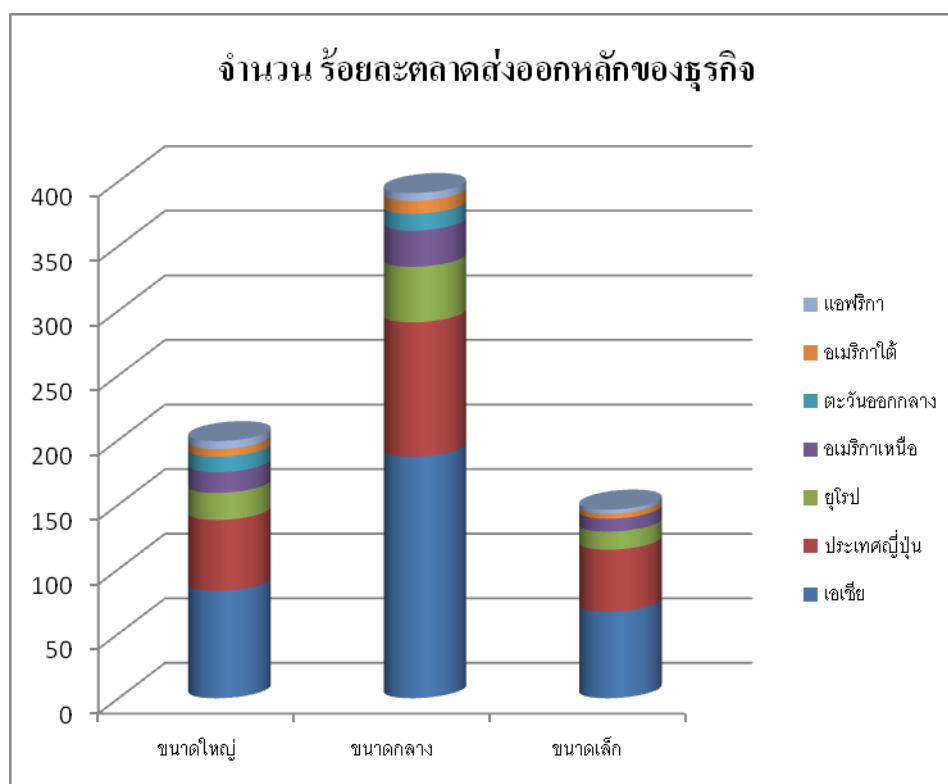

กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดเล็กที่ตอบแบบสอบถามมีสัดส่วนระหว่างการขายภายในประเทศคิดเป็นร้อยละ 76.7 ในลักษณะ Indirect Export คือการขายตลาดผ่านคนกลาง หรือตัวแทนจำหน่าย

ภายในประเทศที่ซื้อสินค้าเพื่อการส่งออก และภายนอกประเทศ คิดเป็นร้อยละ 23.3 สัดส่วนการขายภายในประเทศมีมากกว่าสัดส่วนการขายนอกประเทศ

ตารางที่ 13 จำนวน ร้อยละ ตลาดส่งออกหลักของธุรกิจ

ตลาดส่งออกหลัก	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เอเชีย	83	42.7	187	47.8	67	45.9
ประเทศญี่ปุ่น	55	27.6	104	26.6	48	32.9
ยุโรป	21	10.6	43	11.0	14	9.6
อเมริกาเหนือ	16	8.0	28	7.2	10	6.8
ตะวันออกกลาง	12	6.0	13	3.3	0	0.0
อเมริกาใต้	6	3.0	10	2.6	4	2.7
แอฟริกา	6	3.0	6	1.5	3	2.1

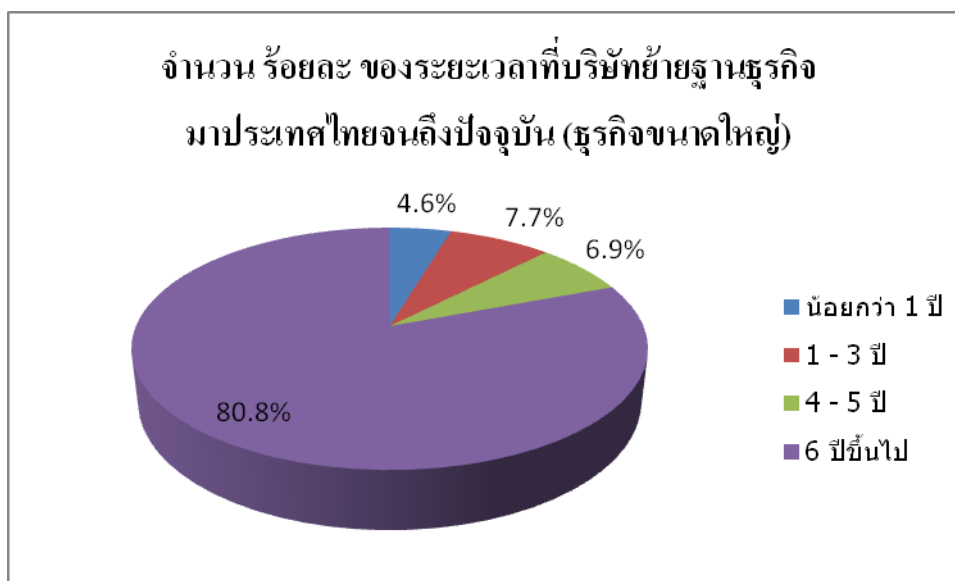
ตลาดหลักของกลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดใหญ่ที่ตอบแบบสอบถาม มีตลาดหลักอยู่ที่กลุ่มประเทศในเอเชียมากที่สุด จำนวน 83 ตัวอย่าง รองลงมาคือ ตลาดในประเทศญี่ปุ่น จำนวน 55 ตัวอย่าง

ตลาดหลักของกลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดกลางที่ตอบแบบสอบถาม มีตลาดหลักอยู่ที่กลุ่มประเทศในเอเชียมากที่สุด คือ จำนวน 187 ตัวอย่าง รองลงมาคือ ตลาดในประเทศญี่ปุ่น จำนวน 104 ตัวอย่าง

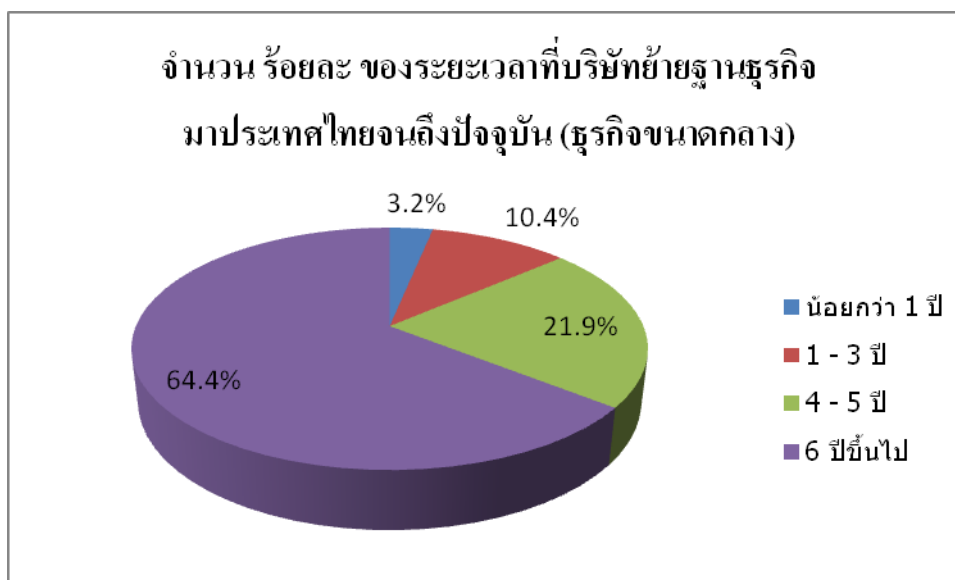
ตลาดหลักของกลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดเล็กที่ตอบแบบสอบถาม มีตลาดหลักอยู่ที่กลุ่มประเทศในเอเชียมากที่สุด จำนวน 67 ตัวอย่าง รองลงมาคือ ตลาดในประเทศญี่ปุ่น จำนวน 48 ตัวอย่าง

ตารางที่ 14 จำนวน ร้อยละ ของระยะเวลาที่บริษัทย้ายฐานธุรกิจมาประเทศไทยจนถึงปัจจุบัน

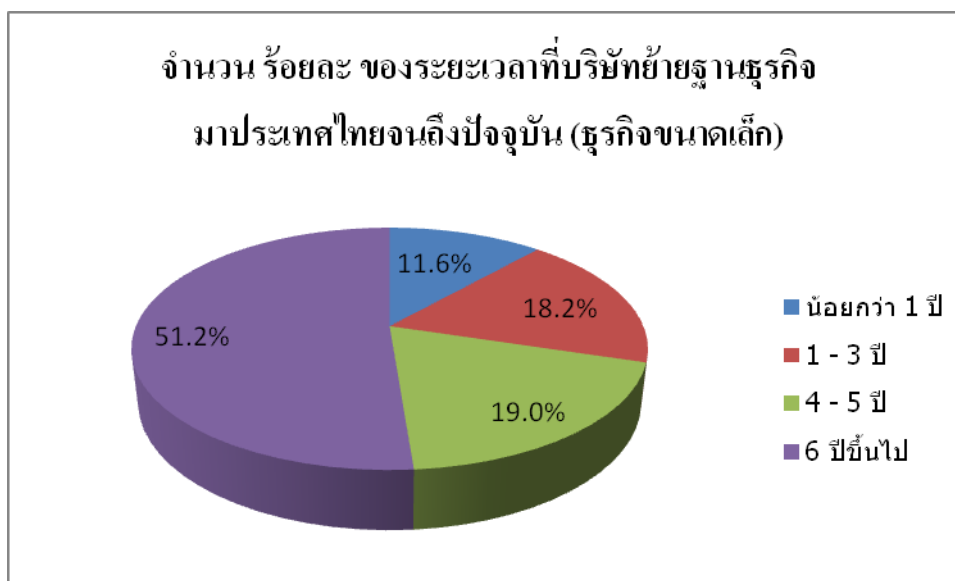
ระยะเวลาที่ย้ายฐานธุรกิจ	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ปี	6	4.6	9	3.2	14	11.6
1 - 3 ปี	10	7.7	29	10.4	22	18.2
4 - 5 ปี	9	6.9	61	21.9	23	19.0
6 ปีขึ้นไป	105	80.8	179	64.4	62	51.2
รวม	130	100.0	278	100.0	121	100.0

บริษัทที่ย้ายฐานธุรกิจมาประเทศไทยจนถึงปัจจุบันตามระยะเวลา พบว่าระยะเวลาที่บริษัทกลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดใหญ่ที่ตอบแบบสอบถาม ย้ายฐานธุรกิจมาประเทศไทยถึงปัจจุบันมากที่สุด คือ 6 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 80.8 รองลงมา คือ 1 - 3 ปีคิดเป็นร้อยละ 7.7

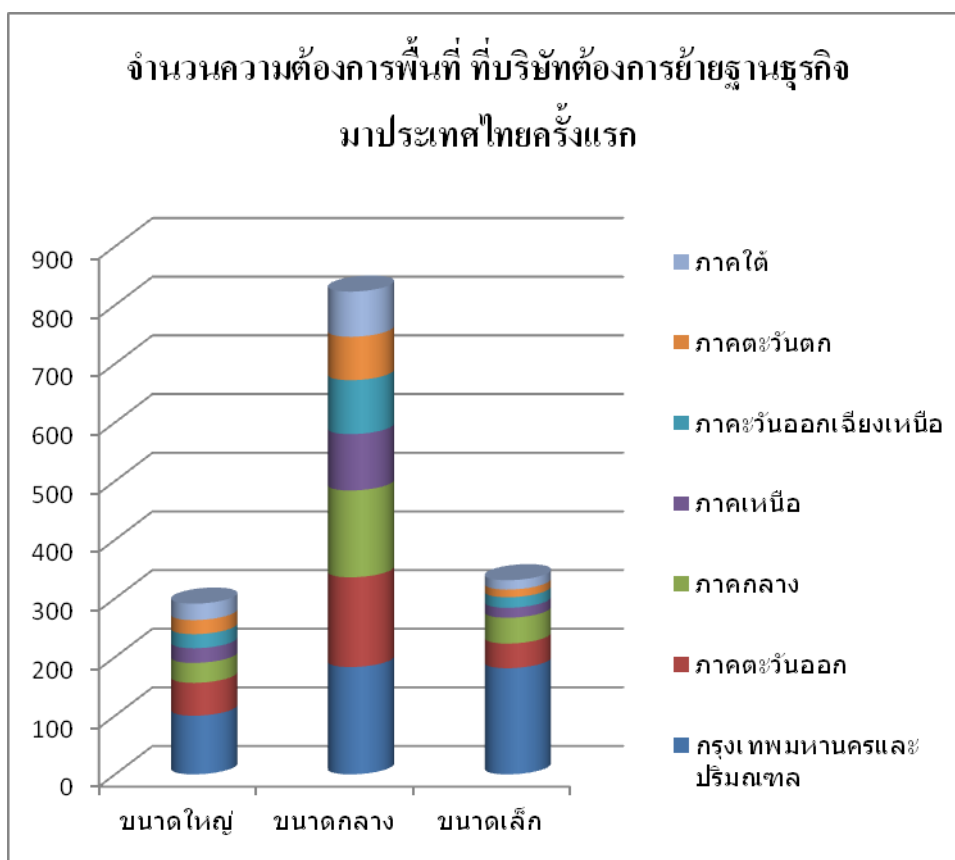
ระยะเวลาที่บริษัทกลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดกลางที่ตอบแบบสอบถาม ย้ายฐานธุรกิจมาประเทศไทยถึงปัจจุบันมากที่สุด คือ 6 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 64.4 รองลงมา คือ 4 - 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.9

ระยะเวลาที่บริษัทกลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดเล็กที่ตอบแบบสอบถาม ย้ายฐานธุรกิจมาประเทศไทยถึงปัจจุบันมากที่สุด คือ 6 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 51.2 รองลงมา คือ 4 - 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.0

ตารางที่ 15 จำนวน ความต้องการพื้นที่ที่บริษัทต้องการย้ายฐานธุรกิจมาประเทศไทยครั้งแรก

ความต้องการพื้นที่	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	จำนวน	ลำดับ	จำนวน	ลำดับ	จำนวน	ลำดับ
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	100	1	183	1	181	1
ภาคตะวันออก	56	2	153	2	42	3
ภาคกลาง	34	3	148	3	44	2
ภาคเหนือ	25	5	96	4	17	5
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	24	6	92	5	18	4
ภาคตะวันตก	24	6	74	7	13	7
ภาคใต้	28	4	77	6	16	6

กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดใหญ่ที่ตอบแบบสอบถาม มีความต้องการที่ลงทุนมากที่สุดคือ ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล รองลงมาคือ ภาคตะวันออก

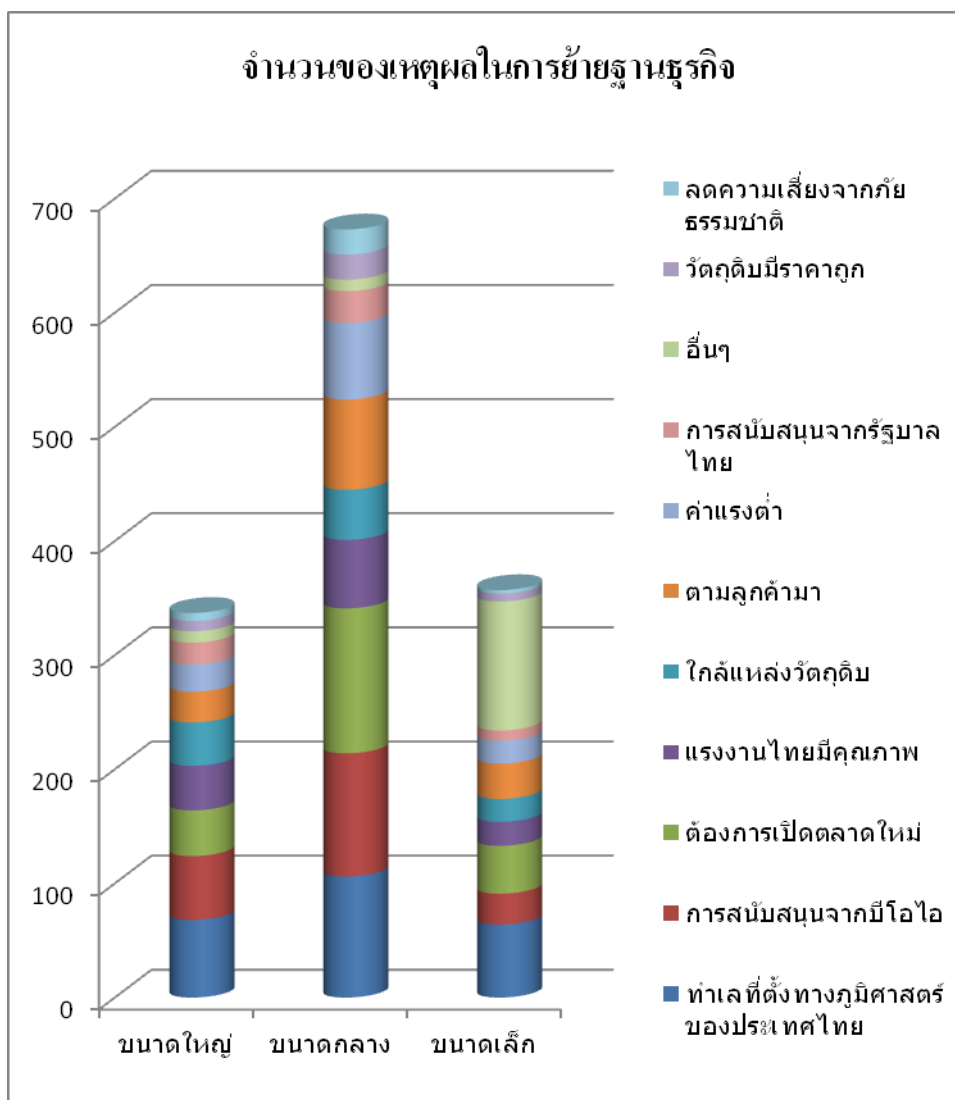
กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดกลางที่ตอบแบบสอบถาม มีความต้องการที่ลงทุนมากที่สุดคือ ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล รองลงมาคือ ภาคตะวันออก

กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดเล็กที่ตอบแบบสอบถาม มีความต้องการที่ลงทุนมากที่สุดคือ ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล รองลงมาคือ ภาคกลาง

ตารางที่ 16 จำนวน ร้อยละ ของเหตุผลในการย้ายฐานธุรกิจ

เหตุผลในการย้าย	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทย	68	20.2	106	15.8	64	17.9
การสนับสนุนจากบีโอไอ	56	16.6	108	16.0	27	7.6
ต้องการเปิดตลาดใหม่	40	11.9	127	18.9	42	11.8
แรงงานไทยมีคุณภาพ	39	11.6	60	8.9	21	5.9
ใกล้แหล่งวัตถุดิบ	38	11.3	44	6.5	20	5.6
ตามลูกค้ามา	27	8.0	79	11.7	31	8.7
ค่าแรงต่ำ	24	7.1	67	10.0	20	5.6
การสนับสนุนจากรัฐบาลไทย	19	5.6	28	4.2	9	2.5
อื่นๆ	10	3.0	10	1.5	113	31.7
วัตถุดิบมีราคาถูกลง	9	2.7	22	3.3	7	2.0
ลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ	7	2.1	22	3.3	3	0.8

หมายเหตุ อื่นๆ เป็นการเขียนแบบบรรยาย เพิ่มเติม มีลักษณะความเห็นแตกต่างกัน เช่น ค่าแรงต่ำ ที่ว่าในขณะที่ย้ายเข้ามา แต่จะมีการปรับค่าแรงจะมีผลกระทบ ราคาวัตถุดิบที่มีราคาถูกลงจากการทำสัญญาล่วงหน้า มองความเสี่ยงภัยเหตุผลการย้ายฐานธุรกิจว่ามีการเปลี่ยนแปลง แรงงานไทยมีลักษณะความหลากหลายในประเภทการผลิตและมีการฝึกอบรมมาช่วย เป็นต้น

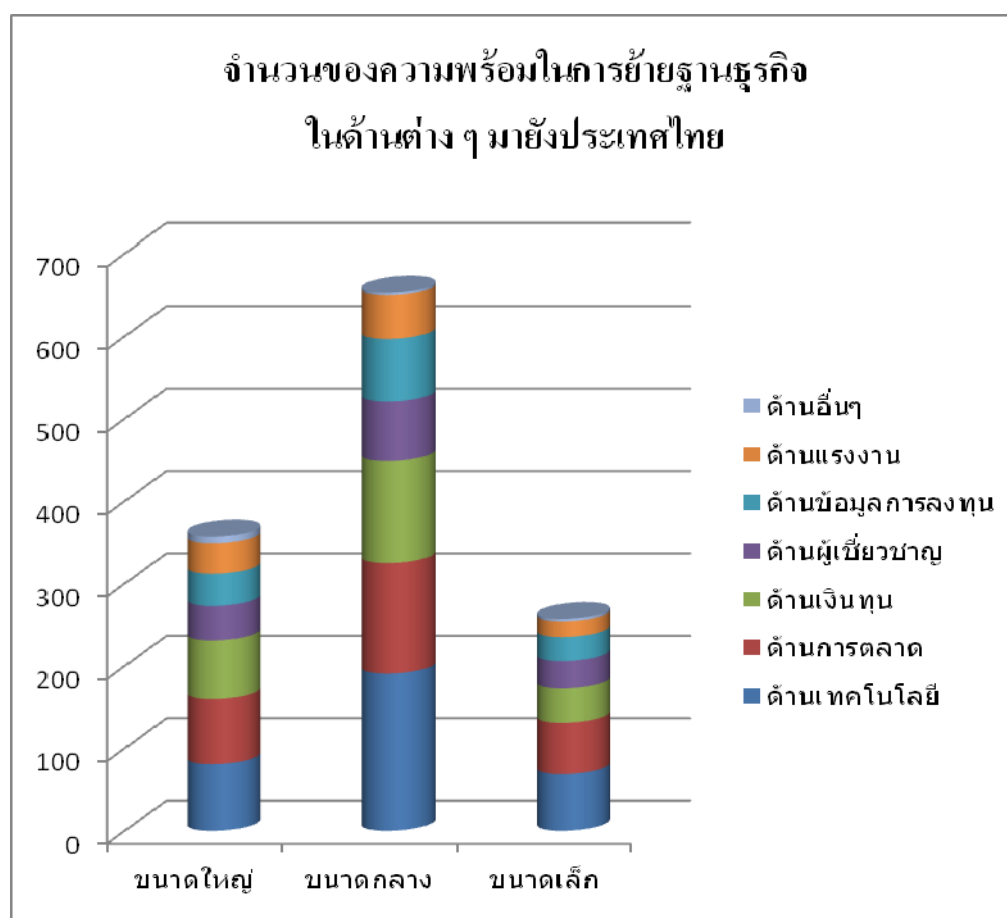
กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดใหญ่ที่ตอบแบบสอบถาม เหตุผลของการย้ายฐานธุรกิจมาประเทศไทยมากที่สุดคือ ทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทย คิดเป็น ร้อยละ 20.2 รองลงมา คือ การสนับสนุนจากบีโอไอ คิดเป็นร้อยละ 16.6

กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดกลางที่ตอบแบบสอบถาม เหตุผลของการย้ายฐานธุรกิจมาประเทศไทยมากที่สุดคือ ต้องการเปิดตลาดใหม่ คิดเป็น ร้อยละ 18.9 รองลงมา คือ การสนับสนุนจากบีโอไอ คิดเป็นร้อยละ 16.0

กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดเล็กที่ตอบแบบสอบถาม เหตุผลของการย้ายฐานธุรกิจมาประเทศไทยมากที่สุดคือ เหตุผลอื่นๆ นอกเหนือจากตัวเลือกในแบบสอบถามคิดเป็น ร้อยละ 31.7 รองลงมา คือ ทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 17.9 และต้องการเปิดตลาดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 11.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 17 จำนวน ร้อยละ ของความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจในด้านต่างๆมายังประเทศไทย

ความพร้อมในการย้าย ฐานธุรกิจ	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านเทคโนโลยี	81	22.7	191	29.2	69	26.8
ด้านการตลาด	79	22.1	134	20.5	62	24.1
ด้านเงินทุน	71	19.9	124	19.0	42	16.3
ด้านผู้เชี่ยวชาญ	42	11.8	72	11.0	33	12.8
ด้านข้อมูลการลงทุน	39	10.9	76	11.6	29	11.3
ด้านแรงงาน	37	10.4	53	8.1	19	7.4
ด้านอื่นๆ	8	2.2	3	0.5	3	1.2

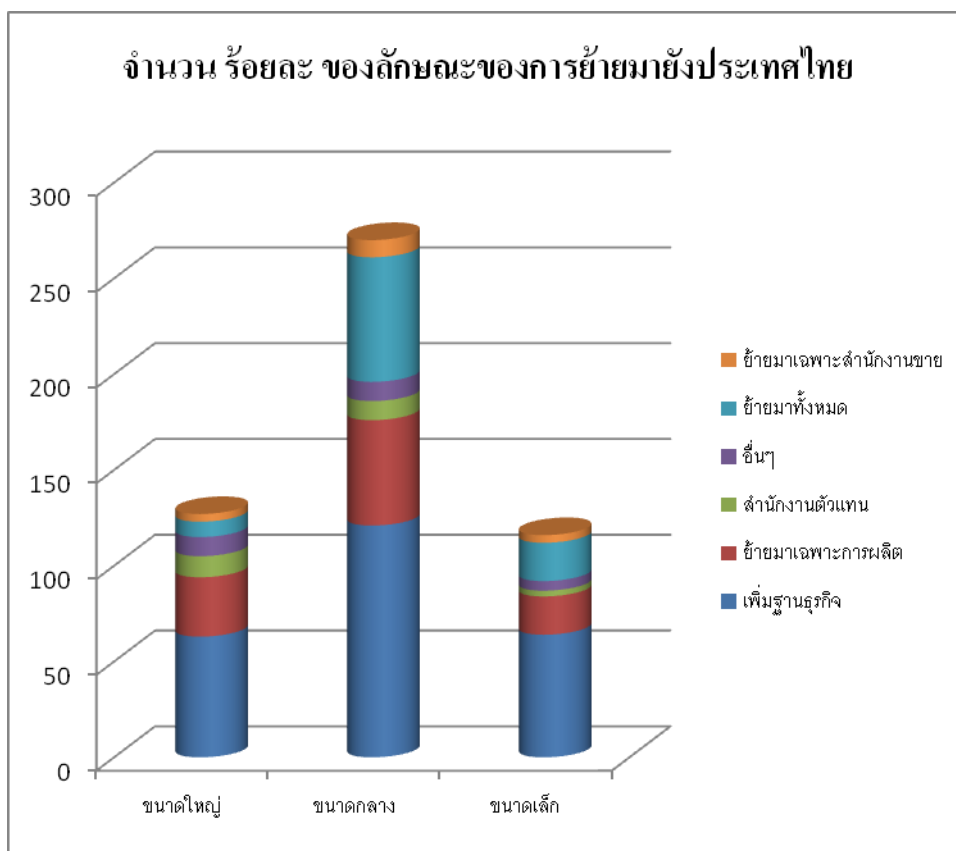
กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดใหญ่ที่ตอบแบบสอบถาม ความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจในด้านต่างๆมายังประเทศไทยมากที่สุดคือ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 22.7 รองลงมาคือ ด้านการตลาด คิดเป็นร้อยละ 22.1

กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดกลางที่ตอบแบบสอบถาม ความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจในด้านต่างๆมายังประเทศไทยมากที่สุดคือ ด้านเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 29.2 รองลงมาคือ ด้านการตลาด คิดเป็นร้อยละ 20.5

กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดเล็กที่ตอบแบบสอบถาม ความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจในด้านต่างๆมายังประเทศไทยมากที่สุดคือ ด้านเทคโนโลยีคิดเป็น ร้อยละ 26.8 รองลงมาคือ ด้านการตลาด คิดเป็นร้อยละ 24.1

ตารางที่ 18 จำนวน ร้อยละ ของลักษณะของการย้ายมายังประเทศไทย

ความพร้อมด้านต่างๆ	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพิ่มฐานธุรกิจ	63	48.5	121	43.5	64	52.9
ย้ายมาเฉพาะการผลิต	31	23.8	55	19.8	20	16.5
สำนักงานตัวแทน	11	8.5	10	3.6	3	2.5
ย้ายมาทั้งหมด	8	6.2	65	23.4	20	16.5
ย้ายมาเฉพาะสำนักงานขาย	4	3.1	9	3.2	4	3.4
อื่นๆ	10	7.7	10	3.6	5	4.1
ไม่ตอบแบบสอบถาม	3	2.2	8	2.9	5	4.1

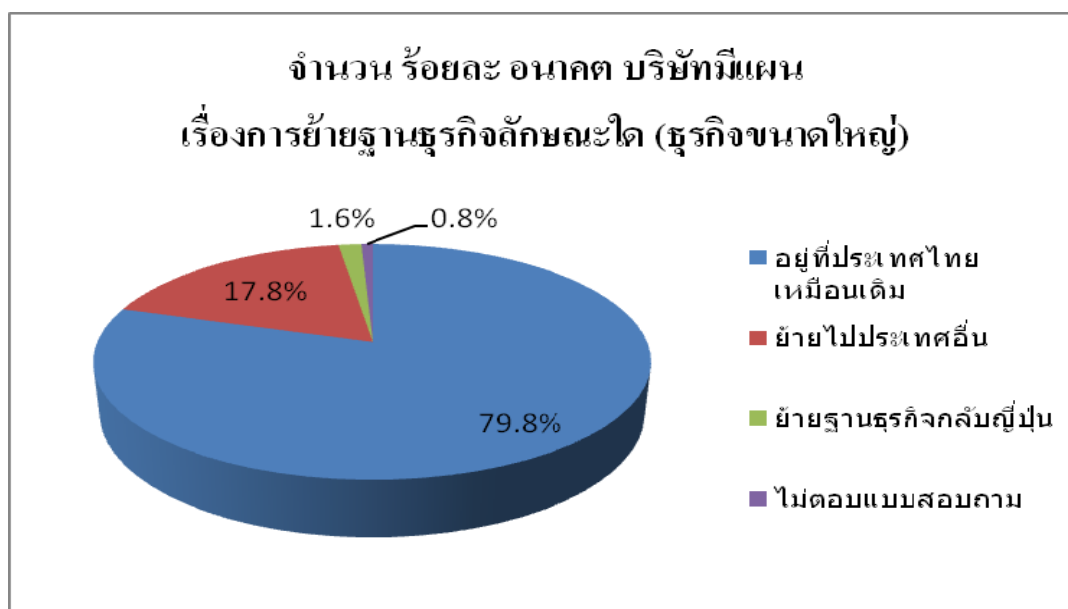
กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดใหญ่ที่ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะของการย้ายมายังประเทศไทยมากที่สุดคือ การย้ายฐานธุรกิจเพื่อการเพิ่มฐานธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 48.5 รองลงมา คือย้ายมาเฉพาะการผลิต คิดเป็นร้อยละ 23.8

กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดกลางที่ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะของการย้ายมายังประเทศไทยมากที่สุดคือ การย้ายฐานธุรกิจเพื่อการเพิ่มฐานธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 43.5 รองลงมา คือย้ายมาทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 23.4

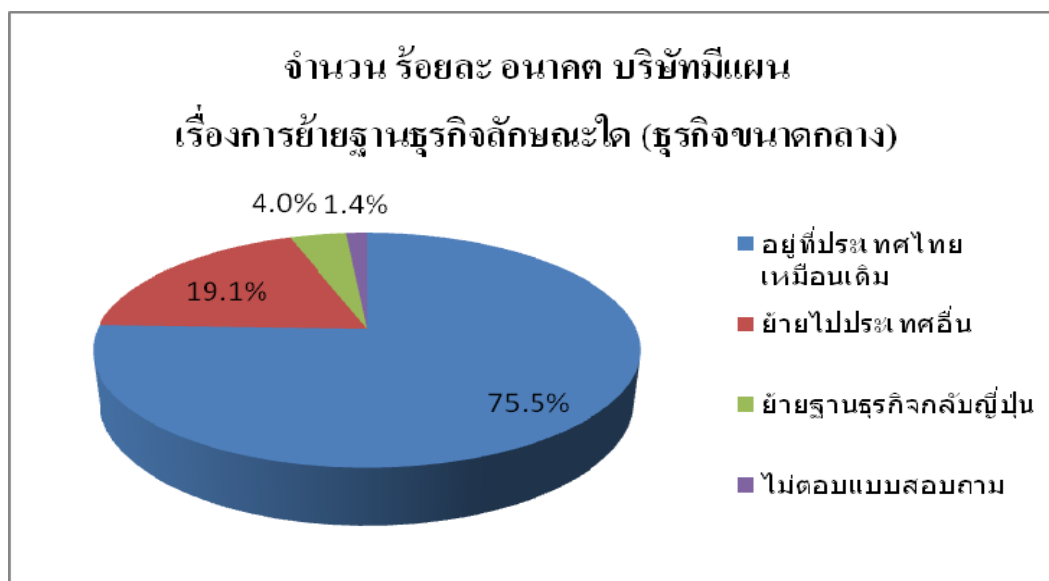
กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดเล็กที่ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะของการย้ายมายังประเทศไทยมากที่สุดคือ การย้ายฐานธุรกิจเพื่อการเพิ่มฐานธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 52.9 รองลงมา คือย้ายมาเฉพาะการผลิต และย้ายมาทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 16.5

ตารางที่ 19 จำนวน ร้อยละ อนาคต บริษัทที่มีแผนเรื่องการย้ายฐานธุรกิจลักษณะใด

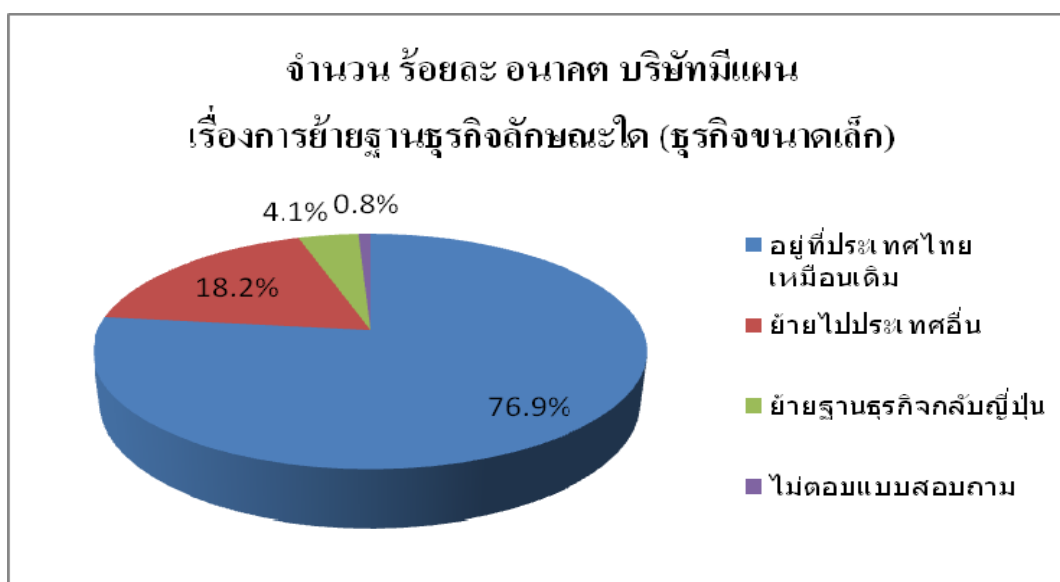
แผนการย้ายธุรกิจในอนาคต	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อยู่ที่ประเทศไทยเหมือนเดิม	103	79.8	210	75.5	93	76.9
ย้ายไปประเทศอื่น	23	17.8	53	19.1	22	18.2
ย้ายฐานธุรกิจกลับญี่ปุ่น	2	1.6	11	4.0	5	4.1
ไม่ตอบแบบสอบถาม	1	0.8	4	1.4	1	0.8

กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดใหญ่ที่ตอบแบบสอบถาม มีแผนการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทในอนาคตมากที่สุด คือ ยังดำเนินการอยู่ที่ประเทศไทยเหมือนเดิม คิดเป็นร้อยละ 79.8 รองลงมา คือ ย้ายไปประเทศอื่น คิดเป็นร้อยละ 17.8

กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดกลางที่ตอบแบบสอบถาม มีแผนการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทในอนาคตมากที่สุด คือ ยังดำเนินการอยู่ที่ประเทศไทยเหมือนเดิม คิดเป็นร้อยละ 75.5 รองลงมา คือ ย้ายไปประเทศอื่น คิดเป็นร้อยละ 19.1

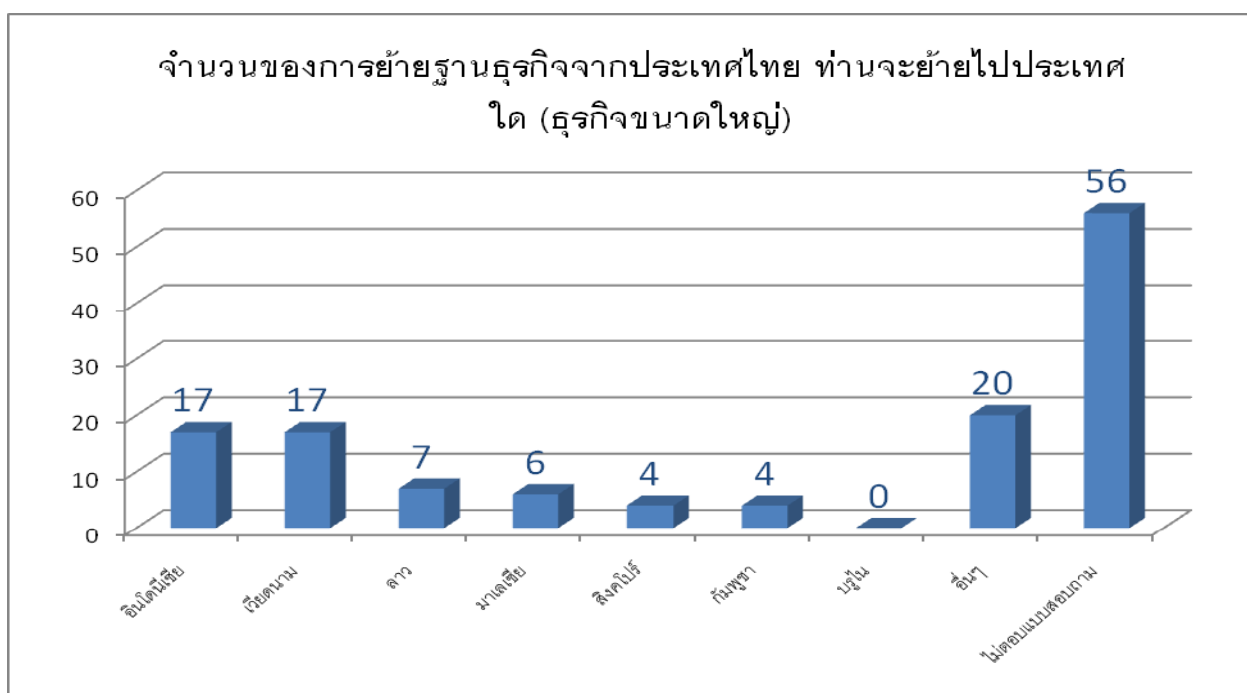

กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดเล็กที่ตอบแบบสอบถาม มีแผนการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทในอนาคตมากที่สุด คือ ยังดำเนินการอยู่ที่ประเทศไทยเหมือนเดิม คิดเป็นร้อยละ 76.9 รองลงมา คือ ย้ายไปประเทศอื่น คิดเป็นร้อยละ 18.2

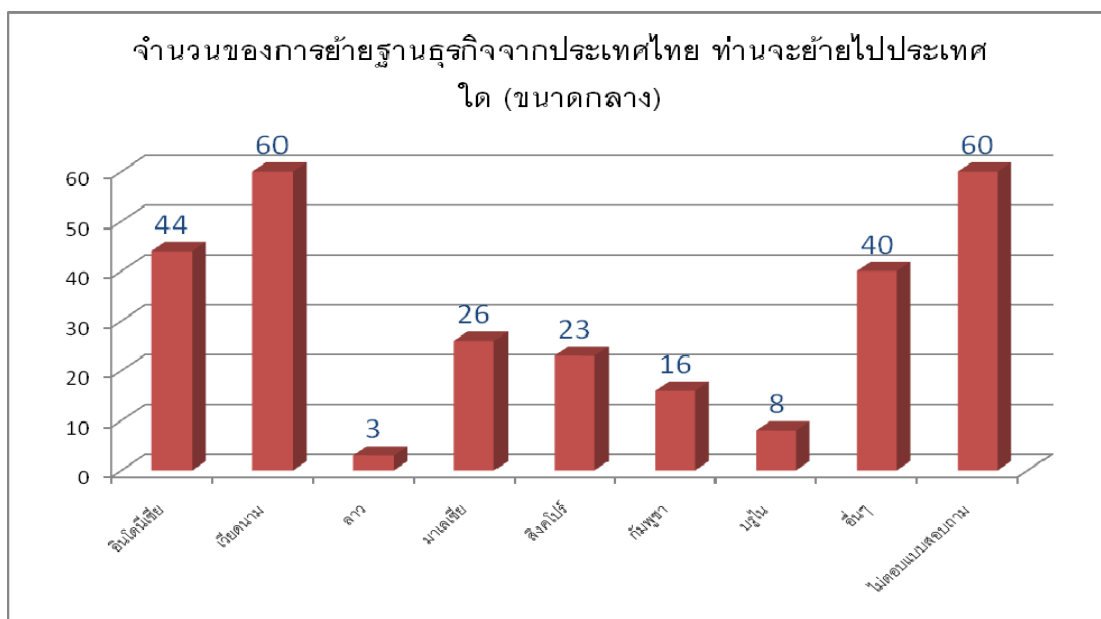
ตารางที่ 20 จำนวนของการย้ายฐานธุรกิจจากประเทศไทย ท่านจะย้ายไปประเทศใด

ประเทศที่จะย้าย	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
	จำนวน	จำนวน	จำนวน
อินโดนีเซีย	17	44	19
เวียดนาม	17	60	21
ลาว	7	3	2
มาเลเซีย	6	26	11
สิงคโปร์	4	23	9
กัมพูชา	4	16	4
บรูไน	0	8	3
อื่นๆ	20	40	16
ไม่ตอบแบบสอบถาม	56	60	42

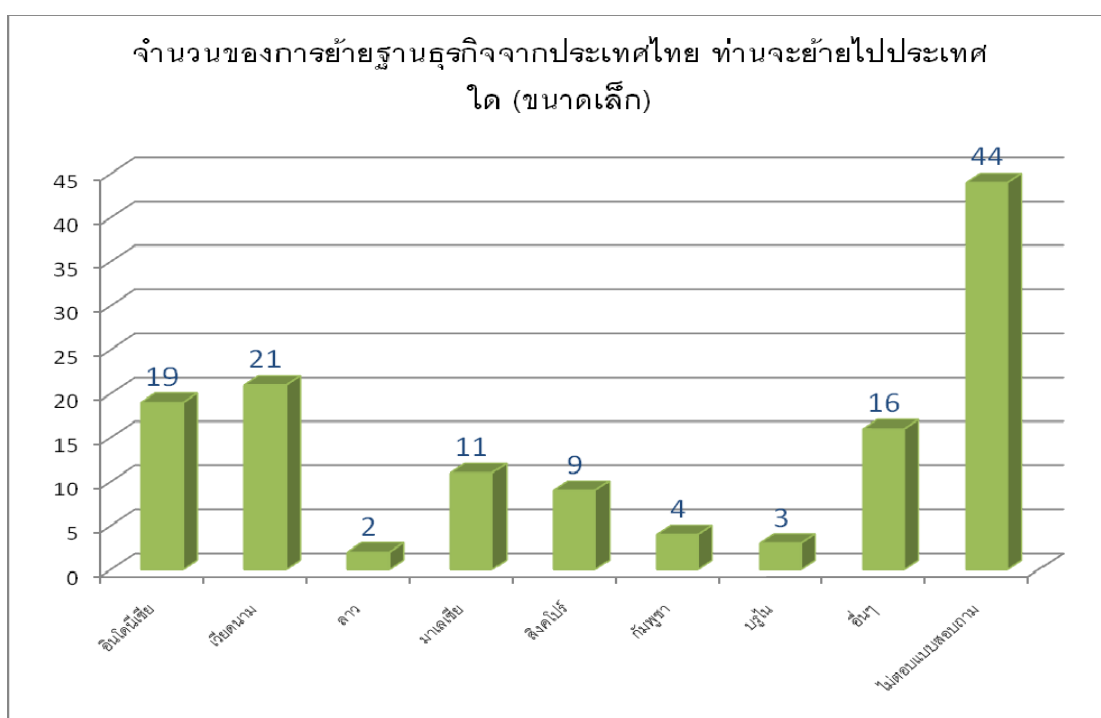
หมายเหตุ แบบสอบถามที่มีคำตอบมากกว่า 1 คำตอบ จึงนำเสนอตามจำนวนประเทศที่จะย้ายข้อมูลรวมเป็น 540 คำตอบ

กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดใหญ่ที่ตอบแบบสอบถาม กรณีหากมีความต้องการย้ายฐานธุรกิจประเทศที่ต้องการย้ายมากที่สุด คือ ประเทศเวียดนามและประเทศอินโดนีเซีย จำนวน 17 ชุด รองลงมา คือประเทศลาว จำนวน 7 ชุด กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ตอบจำนวน 55 ชุด และย้ายไปประเทศอื่นๆ คิดเป็น จำนวน 20 ชุด ไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 55 ชุด

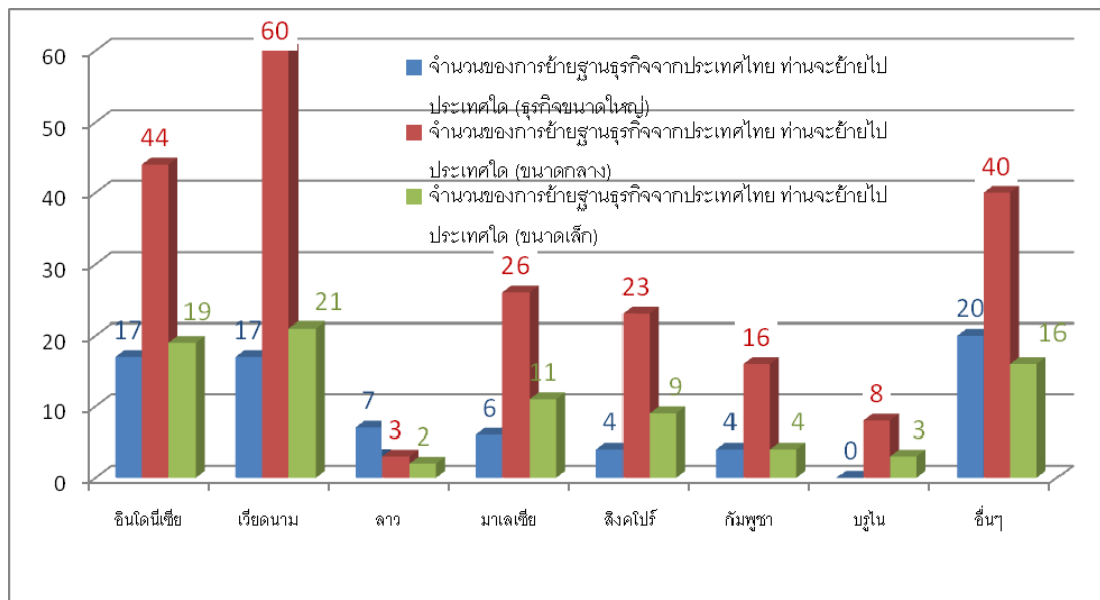

กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดกลางที่ตอบแบบสอบถาม กรณีหากมีความต้องการย้ายฐานธุรกิจประเทศที่ต้องการย้ายมากที่สุด คือ ประเทศเวียดนาม จำนวน 60 ชุด รองลงมา คือประเทศอินโดนีเซีย จำนวน 44 ชุด ไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 60 ชุด

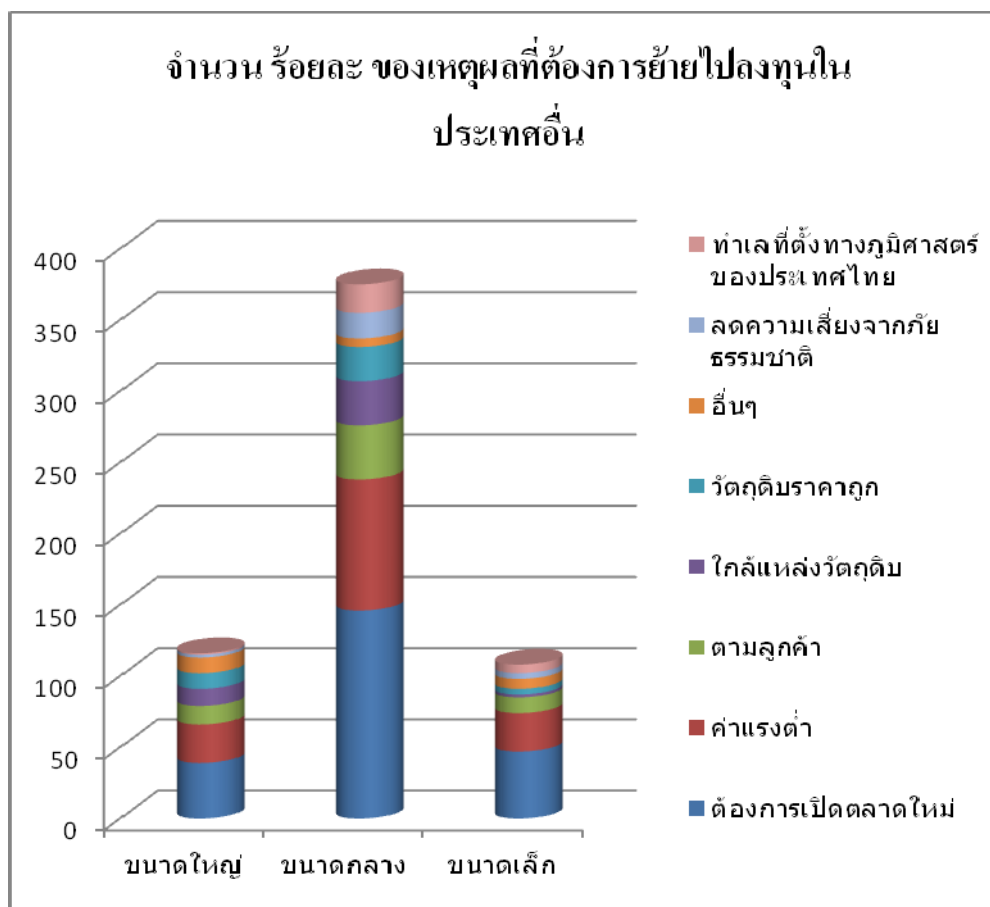
กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดเล็กที่ตอบแบบสอบถาม กรณีหากมีความต้องการย้ายฐานธุรกิจประเทศที่ต้องการย้ายมากที่สุด คือ ประเทศเวียดนาม จำนวน 21 ชุด รองลงมา คือประเทศอินโดนีเซีย จำนวน 19 ชุด ไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 44 ชุด

สรุปจำนวนของการย้ายฐานธุรกิจจากประเทศไทย ท่านจะย้ายไปประเทศใด

ตารางที่ 21 จำนวน ร้อยละ ของเหตุผลที่ต้องการย้ายไปลงทุนในประเทศอื่น

เหตุผลที่จะย้าย	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการเปิดตลาดใหม่	39	30.0	146	52.5	47	38.8
ค่าแรงต่ำ	27	20.8	92	33.1	27	22.3
ตามลูกค้า	13	10.0	38	13.7	11	9.1
ใกล้แหล่งวัตถุดิบ	12	9.2	31	11.2	2	1.7
วัตถุดิบราคาถูก	11	8.5	24	8.6	4	3.3
ลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ	2	1.5	18	6.5	4	3.3
ทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทย	1	.8	20	7.2	6	5.0
อื่นๆ	11	8.5	6	2.2	7	5.8

กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดใหญ่ที่ตอบแบบสอบถาม พบว่าเหตุผลที่ต้องการย้ายไปประเทศอื่นมากที่สุด คือ ต้องการเปิดตลาดใหม่คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมา คือ ค่าแรงต่ำ คิดเป็นร้อยละ 20.8

กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดกลางที่ตอบแบบสอบถาม พบว่าเหตุผลที่ต้องการย้ายไปประเทศอื่นมากที่สุด คือ ต้องการเปิดตลาดใหม่คิดเป็นร้อยละ 52.5 รองลงมา คือ ค่าแรงต่ำ คิดเป็นร้อยละ 33.1

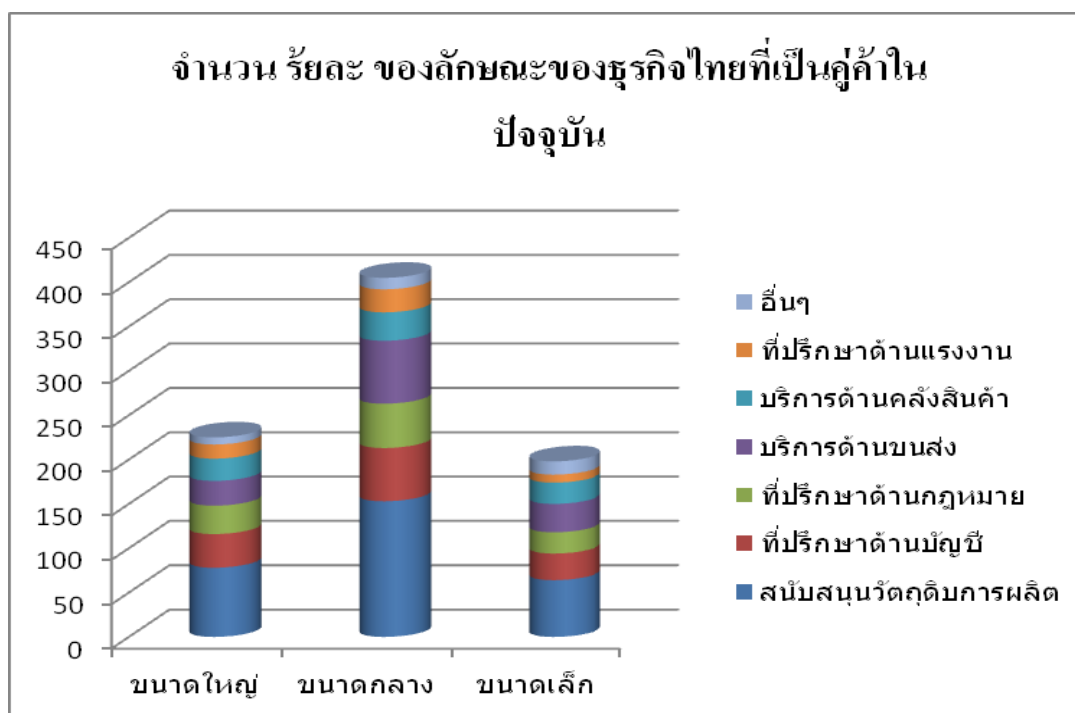
กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดเล็กที่ตอบแบบสอบถาม พบว่าเหตุผลที่ต้องการย้ายไปประเทศอื่นมากที่สุด คือ ต้องการเปิดตลาดใหม่คิดเป็นร้อยละ 38.8 รองลงมา คือ ค่าแรงต่ำ คิดเป็นร้อยละ 22.3

ตารางที่ 22 จำนวน ร้อยละ ของเหตุผลที่ยังต้องการเลือกประเทศไทย

เหตุผลที่ยังเลือกประเทศไทย	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทย	57	20.5	99	15.6	36	18.1
แรงงานไทยมีคุณภาพ	46	16.5	53	8.4	17	8.5
การสนับสนุนจากบีโอไอ	40	14.4	126	19.9	28	14.1
ใกล้แหล่งวัตถุดิบ	38	13.7	58	9.1	16	8.0
ตามลูกค้ามา	35	12.6	84	13.2	33	16.7
ค่าแรงต่ำ	20	7.2	97	15.3	27	13.6
การสนับสนุนจากรัฐบาลไทย	17	6.1	66	10.4	18	9.0
วัตถุดิบมีราคาถูก	11	4.0	31	4.9	11	5.5
อื่นๆ	14	5.0	20	3.2	13	6.5

ตารางที่ 23 จำนวน ร้อยละ ของลักษณะของธุรกิจไทยที่เป็นคู่ค้าในปัจจุบัน

ลักษณะคู่ธุรกิจไทย	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สนับสนุนวัตถุดิบการผลิต	78	34.7	153	37.8	64	32.3
ที่ปรึกษาด้านบัญชี	38	16.9	60	14.8	30	15.2
ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย	32	14.2	50	12.3	24	12.1
บริการด้านขนส่ง	28	12.4	71	17.5	32	16.2
บริการด้านคลังสินค้า	25	11.1	32	7.9	24	12.1
ที่ปรึกษาด้านแรงงาน	16	7.1	26	6.4	9	4.5
อื่นๆ	8	3.6	13	3.2	15	7.6

กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดใหญ่ที่ตอบแบบสอบถาม ในปัจจุบันมีคู่ค้าเป็นธุรกิจไทยมากที่สุด คือ ลักษณะสนับสนุนวัตถุดิบการผลิต คิดเป็นร้อยละ 34.7 รองลงมาคือที่ปรึกษาด้านบัญชี คิดเป็นร้อยละ 16.9

กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดกลางที่ตอบแบบสอบถาม ในปัจจุบันมีคู่ค้าเป็นธุรกิจไทยมากที่สุด คือ ลักษณะสนับสนุนวัตถุดิบการผลิต คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมาคือบริการด้านขนส่งคิดเป็นร้อยละ 17.5

กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดเล็กที่ตอบแบบสอบถาม ในปัจจุบันมีคู่ค้าเป็นธุรกิจไทยมากที่สุด คือ ลักษณะสนับสนุนวัตถุดิบการผลิต คิดเป็นร้อยละ 32.3 รองลงมาคือบริการด้านขนส่งคิดเป็นร้อยละ 16.2

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายฐานธุรกิจ ภาพรวม จำแนกรายด้าน

ปัจจัย	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD
ด้านปัญหาและสาเหตุในการฐานธุรกิจ	4.0163	.94073	4.4743	.60691	4.1228	.78864
ด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ	3.7760	.83148	4.2904	.61367	4.0174	.68803
ด้านสภาพการที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุนในประเทศไทย	3.6190	.64321	3.8691	.59587	3.5614	.61017

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายฐานธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดใหญ่ที่ตอบแบบสอบถาม ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือ ด้านปัญหาและสาเหตุในการฐานธุรกิจมีค่าเฉลี่ย 4.0163 รองลงมาคือ ด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจมีค่าเฉลี่ย 3.7760 ปัจจัยทุกด้านส่งผลอยู่ในระดับมาก

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายฐานธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดกลางที่ตอบแบบสอบถาม ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือ ด้านปัญหาและสาเหตุในการฐานธุรกิจมีค่าเฉลี่ย 4.4743 รองลงมาคือ ด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจมีค่าเฉลี่ย 4.2904 ปัจจัยทุกด้านส่งผลอยู่ในระดับมาก

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายฐานธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดเล็กที่ตอบแบบสอบถาม ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือ ด้านปัญหาและสาเหตุในการฐานธุรกิจมีค่าเฉลี่ย 4.1228 รองลงมาคือ ด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจมีค่าเฉลี่ย 4.0174 ปัจจัยทุกด้านส่งผลอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายฐานธุรกิจ ด้านปัญหาและสาเหตุในการย้ายฐานธุรกิจ จำแนกตามรายชื่อ

ปัจจัย	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD
เป็นการย้ายเพื่อขยายด้านการตลาด	4.0813	1.06812	4.1481	.69538	3.9035	1.02162
การย้ายเพื่อขยายฐานธุรกิจของตนเอง	3.9262	1.05367	4.0849	.79127	3.9043	1.03427
การย้ายตามความต้องการของลูกค้า	3.6992	1.15896	4.1822	.87262	3.9391	1.04535
อัตราค่าจ้างแรงงานระดับปฏิบัติการในประเทศญี่ปุ่น	3.5935	1.27290	3.8309	.94541	3.6903	1.11867
แนวโน้มภาวะค่าของเงินเยนแข็งค่า	3.4228	1.21472	3.9743	.95434	3.7105	.92864
ด้านปัญหาและสาเหตุในการฐานธุรกิจ	3.4228	1.21472	3.9743	.95434	3.7105	.92864
ต้นทุนค่าวัตถุดิบมีราคาสูง	3.3361	1.25712	3.7316	.96700	3.4522	1.02806
ความแตกต่างของอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ถูกเรียกเก็บเทียบกับไทย	3.1935	1.05674	3.7712	.87732	3.5130	.97661
ภาวะความต้องการในประเทศญี่ปุ่นต่ำ	3.1855	1.17817	3.6828	.96772	3.4107	1.09506
ความแตกต่างของอัตราค่าไฟฟ้าและส่วนที่ใช้ในการสนับสนุนการผลิต	3.1803	1.12092	3.5390	.92001	3.3826	.99633
การขาดแคลนบุคลากร	2.9919	1.32130	3.7749	.95698	3.3652	1.20911
ลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ	2.6777	1.12705	3.4502	1.03114	3.0957	1.16208

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายฐานธุรกิจ ด้านปัญหาและสาเหตุในการย้ายฐานธุรกิจ จำแนกตามรายชื่อ กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดใหญ่ ข้อที่มีส่งผลมากที่สุด คือ ข้อ เป็นการย้ายเพื่อขยายด้านการตลาด ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.0813 รองลงมา คือ การย้ายเพื่อขยายฐานธุรกิจของตนเองค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.9262 ส่งผลต่อการย้ายธุรกิจในระดับมาก

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายฐานธุรกิจ ด้านปัญหาและสาเหตุในการย้ายฐานธุรกิจ จำแนกตามรายชื่อ กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดกลาง ข้อที่มีส่งผลมากที่สุด คือ การย้ายตามความต้องการของลูกค้า

ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.1822 รองลงมา คือ เป็นการย้ายเพื่อขยายด้านการตลาดค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.1481 ส่งผลต่อการย้ายธุรกิจในระดับมาก

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายฐานธุรกิจ ด้านปัญหาและสาเหตุในการย้ายฐานธุรกิจ จำแนกตามรายข้อ กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดเล็ก ข้อที่มีส่งผลมากที่สุด คือ ข้อ การย้ายตามความต้องการของลูกค้า ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.9391 รองลงมา คือ การย้ายเพื่อขยายฐานธุรกิจของตนเองค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.9043 ส่งผลต่อการย้ายธุรกิจในระดับมาก

**ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายฐานธุรกิจ
ด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ จำแนกตามรายข้อ**

ปัจจัย	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD
ความพร้อมด้านข้อมูลการลงทุน	3.9016	.96561	4.2022	.69228	3.9737	.88708
ความพร้อมด้านเงินทุน	3.8780	.99660	4.1838	.74102	3.9737	.89700
ความพร้อมของผู้เชี่ยวชาญของบริษัท	3.8293	1.11405	4.1250	.77257	3.8584	.97163
ความพร้อมด้านเทคโนโลยี	3.6885	1.12141	4.1691	.78317	3.7699	1.01778
มีการเตรียมพร้อมด้านระบบการบริหารจัดการของบริษัท	3.5455	1.02470	3.9594	.77113	3.4035	.99307

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายฐานธุรกิจ ด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ จำแนกตามรายข้อ กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดใหญ่ ข้อที่มีส่งผลมากที่สุด คือ ข้อความพร้อมด้านข้อมูลการลงทุน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.9016 รองลงมา คือ ข้อ ความพร้อมด้านเงินทุนค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.8780 ส่งผลต่อการย้ายธุรกิจในระดับมาก

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายฐานธุรกิจ ด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ จำแนกตามรายข้อ กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดกลาง ข้อที่มีส่งผลมากที่สุด คือ ข้อความพร้อมด้านข้อมูลการลงทุน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.2022 รองลงมา คือ ข้อความพร้อมด้านเงินทุนค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.1838 ส่งผลต่อการย้ายธุรกิจในระดับมาก

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายฐานธุรกิจ ด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจจำแนกตามรายชื่อกลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดเล็ก ข้อที่มีส่งผลมากที่สุด คือ ข้อความพร้อมด้านข้อมูลการลงทุน และความพร้อมด้านเงินทุน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.9737 รองลงมา คือ ข้อความพร้อมของผู้เชี่ยวชาญของบริษัท ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.8584 ส่งผลต่อการย้ายธุรกิจในระดับมาก

**ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายฐานธุรกิจ
ด้านสภาพการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุนในประเทศไทย จำแนกตามรายชื่อ**

ปัจจัย	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD
มีปัจจัยการสนับสนุนของการผลิต (INFRASTRUCTURE) อย่างเพียงพอต่อการผลิต	3.9597	.84967	3.9890	.76928	3.7345	.77940
ความมั่นคงด้านเศรษฐกิจของไทย	3.7600	.84624	3.9124	.79351	3.5789	.79706
สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจาก BOI	3.7520	1.17539	4.1418	.84029	3.6991	.96256
การบริหารจัดการของญี่ปุ่นสามารถประสานสอดคล้องกับวัฒนธรรมไทยได้ง่าย	3.7440	.83187	3.9449	.80169	3.7788	.70375
ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านธุรกิจของภูมิภาคอาเซียน	3.6960	.88193	4.0147	.76202	3.8319	.71841
สภาพความเป็นอยู่มีความสะดวกสบาย	3.6855	.94883	4.1429	.82120	3.8761	.85704
การขยายตลาดในประเทศไทยทำได้ง่าย	3.6720	.98190	4.0073	.78300	3.7456	.80717
การได้รับการสนับสนุนจากนโยบายของรัฐบาลไทย	3.5840	.92618	3.8467	.88447	3.4779	.84618
มีระดับเทคโนโลยีที่สามารถรองรับกระบวนการผลิต	3.5726	.91219	3.8285	.84067	3.5221	.72083
การมี AFTA ช่วยเอื้อให้เกิดประโยชน์ในการทำธุรกิจในประเทศไทย	3.5161	.99170	3.9597	.90048	3.6726	.87058
อัตราค่าแรงคนงานระดับปฏิบัติการเทียบกับประเทศข้างเคียง	3.5120	1.00496	3.8645	.77646	3.4649	.88428
ระดับของคุณภาพแรงงานที่สามารถ	3.4880	.95559	3.8655	.82838	3.5263	.76668

ปัจจัย	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD
พัฒนาได้						
ข้อกำหนดทางกฎหมายอื่นๆที่เอื้อ ประโยชน์ต่อการทำธุรกิจ	3.4480	.91982	3.7891	.87497	3.3894	.74921
การเกิด ASEAN ECONOMIC COMMUNITY 2015 ทำให้ตลาดใหญ่ ขึ้น	3.4400	1.02705	3.9377	.91543	3.6283	.83660
อัตราค่าแรงคนงานระดับการบริหาร เทียบกับประเทศข้างเคียง	3.3680	1.01231	3.8473	.80958	3.4123	.86025
ความมีเสถียรภาพทางการเมืองการ ปกครองของไทย	3.2160	1.06698	3.7636	.89123	3.3186	.94742

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายฐานธุรกิจ ด้านสภาพการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุนในประเทศไทย จำแนกตามรายชื่อ กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดใหญ่ ข้อที่มีส่งผลมากที่สุด คือ ข้อ มีปัจจัยการสนับสนุนของการผลิต (INFRASTRUCTURE) ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.9597 รองลงมา คือ ความมั่นคงด้านเศรษฐกิจของไทยค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.7600 ส่งผลต่อการย้ายธุรกิจในระดับมาก

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายฐานธุรกิจ ด้านสภาพการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุนในประเทศไทย จำแนกตามรายชื่อ กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดกลาง ข้อที่มีส่งผลมากที่สุด คือ ข้อสภาพความเป็นอยู่ที่สะดวกสบาย ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.1429 รองลงมา คือ ข้อสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจาก BOI ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.1418 ส่งผลต่อการย้ายธุรกิจในระดับมาก

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายฐานธุรกิจ ด้านสภาพการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุนในประเทศไทย จำแนกตามรายชื่อ กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดเล็ก ข้อที่มีส่งผลมากที่สุด คือ ข้อสภาพความเป็นอยู่ที่สะดวกสบาย ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.8761 รองลงมา คือ ข้อการบริหารจัดการของญี่ปุ่นสามารถประสานสอดคล้องกับวัฒนธรรมไทยได้ง่ายค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.8319 ส่งผลต่อการย้ายธุรกิจในระดับมาก

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายฐานธุรกิจ รายด้านจำแนกตามลักษณะของธุรกิจ

ลักษณะของ ธุรกิจ	ปัจจัย	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
		Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD
ธุรกิจ ก่อสร้าง (การก่อสร้าง ทุกประเภท)	ด้านสภาพการณ์ที่เป็น ประโยชน์ต่อการ ลงทุนในประเทศไทย	3.6667	.57735	3.3333	1.15470	3.5000	.70711
	ด้านปัญหาและสาเหตุ ในการย้ายฐานธุรกิจ	3.3333	.57735	4.0000	1.00000	4.0000	.00000
	ด้านความพร้อมใน การย้ายฐานธุรกิจ	3.3333	.57735	3.6667	.57735	4.0000	.00000
ธุรกิจการค้า ระหว่าง ประเทศ	ด้านปัญหาและสาเหตุ ในการย้ายฐานธุรกิจ	3.8333	.40825	4.3571	.49725	4.1111	.60093
	ด้านความพร้อมใน การย้ายฐานธุรกิจ	3.6667	1.03280	4.4286	.51355	4.0000	1.32288
	ด้านสภาพการณ์ที่เป็น ประโยชน์ต่อการ ลงทุนในประเทศไทย	3.5714	.97590	3.7333	.45774	3.6667	.50000
ธุรกิจขาย ปลีกและ ขายส่ง	ด้านปัญหาและสาเหตุ ในการย้ายฐานธุรกิจ	4.1818	.75076	4.2759	.75103	4.2400	.59722
	ด้านความพร้อมใน การย้ายฐานธุรกิจ	4.1818	.75076	4.4483	.63168	4.2800	.79162
	ด้านสภาพการณ์ที่เป็น	3.5455	.52223	3.8621	.63943	3.7600	.59722

ลักษณะของ ธุรกิจ	ปัจจัย	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
		Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD
อุตสาหกรรม การผลิต	ประโยชน์ต่อการ ลงทุนในประเทศไทย						
	ด้านความพร้อมใน การย้ายฐานธุรกิจ	4.1724	.79544	4.4953	.59618	4.0781	.71945
	ด้านปัญหาและสาเหตุ ในการย้ายฐานธุรกิจ	3.8315	.75733	4.2877	.60585	4.0000	.66144
อุตสาหกรรม บริการ	ด้านสภาพการณ์ที่เป็น ประโยชน์ต่อการ ลงทุนในประเทศไทย	3.6742	.53884	3.8972	.58838	3.4844	.64222
	ด้านสภาพการณ์ที่เป็น ประโยชน์ต่อการ ลงทุนในประเทศไทย	3.3750	1.02470	3.7143	.61125	3.5000	.51887
	ด้านความพร้อมใน การย้ายฐานธุรกิจ	3.3125	1.40089	4.4286	.75593	4.1429	.77033
	ด้านปัญหาและสาเหตุ ในการย้ายฐานธุรกิจ	3.2500	1.18322	4.3571	.49725	3.6429	.92878

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายฐานธุรกิจ จำแนกตามลักษณะของธุรกิจภาพรวมอุตสาหกรรมการผลิต กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดใหญ่ ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.1724 ธุรกิจขายปลีกและขายส่ง ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือ ด้านปัญหาและสาเหตุในการย้ายฐานธุรกิจมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.1818 ธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือ ด้านปัญหาและสาเหตุในการย้ายฐานธุรกิจมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.8333 ธุรกิจก่อสร้าง (การก่อสร้างทุกประเภท) ด้านที่ส่งผล

มากที่สุด คือ ด้านสภาพการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุนในประเทศไทยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.6667 อุตสาหกรรมบริการ ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือ ด้านสภาพการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุนในประเทศไทยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.3750

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายฐานธุรกิจ จำแนกตามลักษณะของธุรกิจภาพรวมอุตสาหกรรมการผลิต กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดกลาง ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.4953 ธุรกิจขายปลีกและขายส่ง ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.4483 ธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือ ด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.4286 ธุรกิจก่อสร้าง (การก่อสร้างทุกประเภท) ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือ ด้านปัญหาและสาเหตุในการย้ายฐานธุรกิจมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.0000 อุตสาหกรรมบริการ ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือ ด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.4286

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายฐานธุรกิจ จำแนกตามลักษณะของธุรกิจภาพรวมอุตสาหกรรมการผลิต กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดเล็ก ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.0781 ธุรกิจขายปลีกและขายส่ง ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.2800 ธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือ ด้านปัญหาและสาเหตุในการย้ายฐานธุรกิจมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.1111 ธุรกิจก่อสร้าง (การก่อสร้างทุกประเภท) ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือ ด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ และด้านปัญหาและสาเหตุในการย้ายฐานธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.0000 อุตสาหกรรมบริการ ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือ ด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.1429

ตารางที่ 29 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายฐานธุรกิจรายด้าน จำแนกตามผลิตภัณฑ์หลัก

ผลิตภัณฑ์หลัก	ปัจจัย	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
		Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD
เครื่องใช้ไฟฟ้า และ อิเล็กทรอนิกส์	ด้านความพร้อมใน การย้ายฐานธุรกิจ	4.1053	.73747	4.4923	.56245	4.0571	.93755
	ด้านปัญหาและ สาเหตุในการย้าย ฐานธุรกิจ	4.0500	.51042	4.3077	.52806	4.1714	.66358
	ด้านสภาพการณ์ที่ เป็นประโยชน์ต่อ การลงทุนใน ประเทศไทย	3.9000	.44721	3.8182	.49331	3.5714	.69814
ชิ้นส่วนรถยนต์	ด้านความพร้อมใน การย้ายฐานธุรกิจ	4.2083	.79783	4.5062	.58178	4.0588	.85071
	ด้านปัญหาและ สาเหตุในการย้าย ฐานธุรกิจ	4.0417	.54415	4.3210	.59662	3.9429	.63906
	ด้านสภาพการณ์ที่ เป็นประโยชน์ต่อ การลงทุนใน ประเทศไทย	3.7755	.58685	3.8957	.61477	3.4706	.61473
ที่ปรึกษาด้าน การผลิต	ด้านสภาพการณ์ที่ เป็นประโยชน์ต่อ การลงทุนใน ประเทศไทย	4.0000	.00000	-	-	4.0000	.00000

ผลิตภัณฑ์หลัก	ปัจจัย	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
		Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD
ที่ปรึกษาธุรกิจ ด้านการเงิน และการลงทุน	ด้านปัญหาและ สาเหตุในการย้าย ฐานธุรกิจ	3.5000	1.00000	-	-	4.0000	.00000
	ด้านความพร้อมใน การย้ายฐานธุรกิจ	3.0000	1.63299	-	-	4.6667	.57735
	ด้านปัญหาและ สาเหตุในการย้าย ฐานธุรกิจ	2.7500	2.06155	4.5000	.57735	4.0000	.00000
	ด้านสภาพการณ์ที่ เป็นประโยชน์ต่อ การลงทุนใน ประเทศไทย	2.6000	1.51658	4.0000	.00000	4.0000	.00000
ที่ปรึกษาธุรกิจ ด้านการตลาด	ด้านความพร้อมใน การย้ายฐานธุรกิจ	2.5000	1.73205	4.5000	.57735	4.0000	.00000
	ด้านสภาพการณ์ที่ เป็นประโยชน์ต่อ การลงทุนใน ประเทศไทย	3.5000	.57735	4.6667	.57735	3.7500	.50000
	ด้านความพร้อมใน การย้ายฐานธุรกิจ	3.2500	1.25831	5.0000	.00000	4.2500	.95743
	ด้านปัญหาและ สาเหตุในการย้าย ฐานธุรกิจ	3.0000	.81650	4.3333	.57735	3.5000	1.29099

ผลิตภัณฑ์หลัก	ปัจจัย	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
		Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD
ธุรกิจอื่นๆ	ด้านปัญหาและสาเหตุในการย้ายฐานธุรกิจ	4.0000	.0000	3.9118	.62122	3.7568	.68335
	ด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ	3.0000	.0000	4.0588	.64860	4.0000	.66667
	ด้านสภาพการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุนในประเทศไทย	3.0000	.0000	3.6000	.69452	3.4865	.50671
บริการด้านคอมพิวเตอร์	ด้านสภาพการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุนในประเทศไทย	4.0000	.0000	3.9167	.66856	3.5000	.54772
	ด้านปัญหาและสาเหตุในการย้ายฐานธุรกิจ	4.0000	.0000	4.5833	.51493	4.0000	.00000
	ด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ	3.0000	.0000	4.6667	.65134	4.1667	.75277
บริการด้านโลจิสติกส์	ด้านปัญหาและสาเหตุในการย้ายฐานธุรกิจ	3.6667	.57735	4.5333	.63994	4.3333	.51640
	ด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ	3.6667	1.15470	4.5333	.63994	4.3333	.81650

ผลิตภัณฑ์หลัก	ปัจจัย	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
		Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD
อาหาร	ด้านสภาพการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุนในประเทศไทย	3.5000	.57735	3.8000	.41404	3.8333	.40825
	ด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ	4.4000	.91026	4.6667	.50000	4.4615	.66023
	ด้านปัญหาและสาเหตุในการย้ายฐานธุรกิจ	4.1333	.83381	4.4444	.52705	4.3846	.65044
	ด้านสภาพการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุนในประเทศไทย	3.6250	.71880	4.0000	.00000	3.8462	.55470

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายฐานธุรกิจ จำแนกตามผลิตภัณฑ์หลักของธุรกิจชิ้นส่วนรถยนต์ กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.2083 4.5062 และ 4.0588 ตามลำดับ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายฐานธุรกิจ จำแนกตามผลิตภัณฑ์หลักของธุรกิจเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดใหญ่ ขนาดกลาง คือด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.1053 และ 4.4923 ขนาดเล็ก ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือด้านปัญหาและสาเหตุในการย้ายฐานธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.1714

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายฐานธุรกิจ จำแนกตามผลิตภัณฑ์หลักของธุรกิจอาหาร กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.400 4.667 และ 4.4615 ตามลำดับ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายฐานธุรกิจ จำแนกตามผลิตภัณฑ์หลักของธุรกิจบริการ ด้านโลจิสติกส์ กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือ

ด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ และด้านปัญหาและสาเหตุในการย้ายฐานธุรกิจมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.6667 4.5333 และ 4.3333 ตามลำดับ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายฐานธุรกิจ จำแนกตามผลิตภัณฑ์หลักของธุรกิจบริการด้านคอมพิวเตอร์ กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดใหญ่ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือ ด้านสภาพการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุนในประเทศไทย และด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.0000 ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.6667 และ 4.1667 ตามลำดับ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายฐานธุรกิจ จำแนกตามผลิตภัณฑ์หลักของธุรกิจที่ปรึกษาด้านการผลิต กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดใหญ่ ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือ ด้านสภาพการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุนในประเทศไทย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.0000 และขนาดเล็ก ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.6667

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายฐานธุรกิจ จำแนกตามผลิตภัณฑ์หลักของธุรกิจที่ปรึกษาธุรกิจด้านการเงินและการลงทุน กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดใหญ่ ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือ ด้านปัญหาและสาเหตุในการย้ายฐานธุรกิจมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 2.7500 ขนาดกลาง ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ และด้านปัญหาและสาเหตุในการย้ายฐานธุรกิจมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.50000 และขนาดเล็ก ทั้ง 3 ด้านที่ส่งผลเท่ากัน มีค่าเฉลี่ย คือ 4.0000

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการย้ายฐานธุรกิจ จำแนกตามผลิตภัณฑ์หลักของธุรกิจที่ปรึกษาธุรกิจด้านการตลาด กลุ่มตัวอย่างธุรกิจขนาดใหญ่ ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือ ด้านสภาพการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุนในประเทศไทย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.5000 ขนาดกลางและขนาดเล็ก ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 5.0000 และ 4.2500 ตามลำดับ

การวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อย้ายฐานธุรกิจของบริษัทสัญชาติญี่ปุ่นภาพรวม

การวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อย้ายฐานธุรกิจของบริษัทสัญชาติญี่ปุ่นภาพรวม ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้สถิติ KMO (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy) และ Bartlett's Test of Sphericity ใช้วัดความเหมาะสมของข้อมูล ซึ่งได้ค่า KMO เท่ากับ .927 ซึ่งมากกว่า .5 และเข้าสู่ 1 แสดงว่า ข้อมูลที่ได้มีความเหมาะสมที่จะใช้เทคนิค Factor Analysis และจากการทดสอบสมมติฐาน Bartlett's Test of Sphericity พบว่าปฏิเสธ H_0 นั่นคือตัวแปรแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กัน จึงสามารถใช้เทคนิค Factor Analysis ได้

2. ผู้วิจัยได้สกัดองค์ประกอบ (Factor Extraction) โดยใช้วิธีเน้นองค์ประกอบหลัก (Principal Component Analysis) และหาค่าไอเกน ร้อยละของความแปรปรวน ร้อยละของความแปรปรวนสะสม ผลปรากฏดังตาราง 30

ตารางที่ 30 จำนวนองค์ประกอบ ค่าไอเกน ร้อยละของความแปรปรวน ร้อยละของความแปรปรวนสะสม

องค์ประกอบที่	ค่าไอเกน (Eigen Value)	ร้อยละของความแปรปรวน	ร้อยละของความแปรปรวนสะสม
1	4.870	15.219	15.219
2	4.330	13.530	28.750
3	3.386	10.582	39.332
4	2.608	8.149	47.481
5	2.464	7.700	55.181
6	2.202	6.881	62.062

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบที่มีค่าไอเกน (Eigenvalue) (ค่าไอเกน หมายถึง ค่าความผันแปรของตัวแปรทั้งหมดในแต่ละองค์ประกอบ) มากกว่า 1 ซึ่งมีทั้งหมด 6 องค์ประกอบ โดยทั้ง 6 องค์ประกอบสามารถอธิบายความแปรปรวนสะสมได้ร้อยละ 62.062 ของความแปรปรวนทั้งหมด

เพื่อให้การแปลความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการหมุนแกนองค์ประกอบแบบอโรทอนอล (Orthogonal Rotation) ด้วยวิธีแวนิแมกซ์ (Varimax) เพื่อให้ตัวแปรสัมพันธ์กับองค์ประกอบในลักษณะที่ชัดเจนยิ่งขึ้น แล้วพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ว่าตัวแปรแต่ละตัวควรอยู่ในองค์ประกอบใดใช้เกณฑ์การพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่มีค่ามากกว่า 0.30 ขึ้นไป (โดยไม่พิจารณาว่าเป็นจำนวนบวกหรือจำนวนลบ) แล้วจึงพิจารณาองค์ประกอบ คัดเลือกเฉพาะตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุดบนองค์ประกอบนั้น ปรากฏว่าตัวแปรทุกตัวอยู่ในองค์ประกอบ ได้จำนวนองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ ผลปรากฏดังตาราง 31 - 36

ตารางที่ 31 องค์ประกอบที่ 1 ด้านสภาพการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุน

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
25	การบริหารจัดการของญี่ปุ่นสามารถประสานสอดคล้องกับวัฒนธรรมไทยได้ง่าย	.717
27	มีระดับเทคโนโลยีที่สามารถรองรับกระบวนการผลิต	.715
21	ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจไทย	.668
26	มีปัจจัยสนับสนุนการผลิต(INFRASTRUCTURE) อย่างเพียงพอต่อการผลิต	.584
23	สภาพความเป็นอยู่สะดวกสบาย	.581
28	ข้อกำหนดทางกฎหมายอื่นๆที่เอื้อประโยชน์ต่อการทำธุรกิจ	.576
19	ระดับคุณภาพของแรงงานที่สามารถพัฒนาได้	.561
22	ความมีเสถียรภาพทางการเมืองการปกครองของไทย	.538
24	ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านธุรกิจของภูมิภาคอาเซียน	.536
ค่าไอเกนเท่ากับ 4.870		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 15.219		

องค์ประกอบที่ 1 ประกอบด้วยตัวแปร การบริหารจัดการของญี่ปุ่นสามารถประสานสอดคล้องกับวัฒนธรรมไทยได้ง่าย มีระดับเทคโนโลยีที่สามารถรองรับกระบวนการผลิต ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจไทย มีปัจจัยสนับสนุนการผลิต (INFRASTRUCTURE) อย่างเพียงพอต่อการผลิต สภาพความเป็นอยู่สะดวกสบาย ข้อกำหนดทางกฎหมายอื่นๆที่เอื้อประโยชน์ต่อการทำธุรกิจ ระดับคุณภาพของแรงงานที่สามารถพัฒนาได้ ความมีเสถียรภาพทางการเมืองการปกครองของไทย และประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านธุรกิจของภูมิภาคอาเซียน รวม 9 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .536 ถึง .717 มีค่าไอเกนเท่ากับ 4.870 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านสภาพการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุน

ตารางที่ 32 องค์ประกอบที่ 2 ด้านปัญหาและสาเหตุในการย้ายฐานธุรกิจ

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
3	ความแตกต่างของอัตราค่าไฟฟ้าและส่วนที่ใช้ในการสนับสนุนการผลิต	.795
2	ความแตกต่างของอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ถูกเรียกเก็บเทียบกับไทย	.758
4	ต้นทุนค่าวัตถุดิบมีราคาสูง	.713
6	ลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ	.664
1	แนวโน้มภาวะค่าของเงินเยนแข็งตัว	.640
5	การขาดแคลนบุคลากร	.605
7	อัตราค่าจ้างแรงงานระดับปฏิบัติการในประเทศญี่ปุ่น	.575
ค่าไอเกนเท่ากับ 4.330		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 13.530		

องค์ประกอบที่ 2 ประกอบด้วยตัวแปร ความแตกต่างของอัตราค่าไฟฟ้าและส่วนที่ใช้ในการสนับสนุนการผลิต ความแตกต่างของอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ถูกเรียกเก็บเทียบกับไทย ต้นทุนค่าวัตถุดิบมีราคาสูง ลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ แนวโน้มภาวะค่าของเงินเยนแข็งตัว การขาดแคลนบุคลากร และอัตราค่าจ้างแรงงานระดับปฏิบัติการในประเทศญี่ปุ่นรวม 7 ตัวแปรมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .575 ถึง .795 มีค่าไอเกนเท่ากับ 4.330 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านปัญหาและสาเหตุในการย้ายฐานธุรกิจ

ตารางที่ 33 องค์ประกอบที่ 3 ด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
14	ความพร้อมด้านเทคโนโลยี	.738
15	ความพร้อมของผู้เชี่ยวชาญของบริษัท	.698
13	ความพร้อมด้านข้อมูลการลงทุน	.685
12	ความพร้อมด้านเงินทุน	.636
16	มีการเตรียมพร้อมด้านระบบการบริหารจัดการของบริษัท	.475
ค่าไอเกนเท่ากับ 3.386		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 10.582		

องค์ประกอบที่ 3 ประกอบด้วยตัวแปร ความพร้อมด้านเทคโนโลยี ความพร้อมของผู้เชี่ยวชาญของบริษัท ความพร้อมด้านข้อมูลการลงทุน ความพร้อมด้านเงินทุน และมีการเตรียมพร้อมด้านระบบการบริหารจัดการของบริษัท รวม 6 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .475 ถึง .738 มีค่าไอเกนเท่ากับ 3.386 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ

ตารางที่ 34 องค์ประกอบที่ 4 ด้านการตลาด

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
11	เป็นการย้ายเพื่อขยายด้านการตลาด	.732
9	การย้ายเพื่อขยายธุรกิจของตนเอง	.707
8	การย้ายตามความต้องการของลูกค้า	.626
10	ภาวะความต้องการในประเทศญี่ปุ่นต่ำ	.514
20	การขยายตลาดในประเทศไทยทำได้ง่าย	.484
ค่าไอเกนเท่ากับ 2.608		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 8.149		

องค์ประกอบที่ 4 ประกอบด้วยตัวแปร เป็นการย้ายเพื่อขยายด้านการตลาดการย้ายเพื่อขยายธุรกิจของตนเอง การย้ายตามความต้องการของลูกค้า ภาวะความต้องการในประเทศญี่ปุ่นต่ำ และ

การขยายตลาดในประเทศไทยทำได้ง่าย รวม 5 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .484 ถึง .732 มีค่าไอเคนเท่ากับ 2.608 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านการตลาด

ตารางที่ 35 องค์ประกอบที่ 5 ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
30	สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจาก BOI	.744
29	การได้รับการสนับสนุนจากนโยบายของรัฐบาลไทย	.649
32	การมี AFTA ช่วยเอื้อให้เกิดประโยชน์ในการทำธุรกิจในประเทศไทย	.615
31	การเกิด ASEAN ECONOMIC COMMUNITY 2015 ทำให้ตลาดใหญ่ขึ้น	.602
ค่าไอเคนเท่ากับ 2.464		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 7.884		

องค์ประกอบที่ 5 ประกอบด้วยตัวแปร สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจาก BOI การได้รับการสนับสนุนจากนโยบายของรัฐบาลไทย การมี AFTA ช่วยเอื้อให้เกิดประโยชน์ในการทำธุรกิจในประเทศไทย และการเกิด ASEAN ECONOMIC COMMUNITY 2015 ทำให้ตลาดใหญ่ขึ้น รวม 4 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .602 ถึง .744 มีค่าไอเคนเท่ากับ 2.464 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ

ตารางที่ 36 องค์ประกอบที่ 6 ด้านค่าจ้างแรงงาน

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
17	อัตราค่าแรงคนงานระดับปฏิบัติการเทียบกับประเทศข้างเคียง	.804
18	อัตราค่าแรงคนงานระดับการบริหารเปรียบเทียบกับประเทศข้างเคียง	.763
ค่าไอเคนเท่ากับ 2.202		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 6.881		

องค์ประกอบที่ 6 ประกอบด้วยตัวแปร อัตราค่าแรงคนงานระดับปฏิบัติการเทียบกับประเทศข้างเคียง และอัตราค่าแรงคนงานระดับการบริหารเทียบกับประเทศข้างเคียงรวม 2 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .763 ถึง .804 มีค่าไอเกนเท่ากับ 2.202 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านค่าจ้างแรงงาน

การวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อย้ายฐานธุรกิจของบริษัทสัญชาติญี่ปุ่น จำแนกตามขนาดของธุรกิจ ขนาดใหญ่

1. ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้สถิติ KMO (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy) และ Bartlett's Test of Sphericity ใช้วัดความเหมาะสมของข้อมูล ซึ่งได้ค่า KMO เท่ากับ .839 ซึ่งมากกว่า .5 และเข้าสู่ 1 แสดงว่า ข้อมูลที่ได้มีความเหมาะสมที่จะใช้เทคนิค Factor Analysis และจากการทดสอบสมมติฐาน Bartlett's Test of Sphericity พบว่าปฏิเสธ H_0 นั่นคือตัวแปรแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กัน จึงสามารถใช้เทคนิค Factor Analysis ได้

2. ผู้วิจัยได้สกัดองค์ประกอบ (Factor Extraction) โดยใช้วิธีเน้นองค์ประกอบหลัก (Principal Component Analysis) และหาค่าไอเกน ร้อยละของความแปรปรวน ร้อยละของความแปรปรวนสะสม ผลปรากฏดังตาราง 37

ตารางที่ 37 จำนวนองค์ประกอบ ค่าไอเกน ร้อยละของความแปรปรวน ร้อยละของความแปรปรวนสะสมของขนาดธุรกิจ ขนาดใหญ่

องค์ประกอบที่	ค่าไอเกน(Eigen Value)	ร้อยละของความแปรปรวน	ร้อยละของความแปรปรวนสะสม
1	4.736	14.799	14.799
2	4.376	13.674	28.472
3	4.007	12.520	40.993
4	2.548	7.963	48.956
5	2.542	7.944	56.899
6	2.367	7.396	64.295
7	2.063	6.446	70.741

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบที่มีค่าไอเกน (Eigenvalue) (ค่าไอเกน หมายถึงค่าความผันแปรของตัวแปรทั้งหมดในแต่ละองค์ประกอบ) มากกว่า 1 ซึ่งมีทั้งหมด 7 องค์ประกอบ โดยทั้ง 7 องค์ประกอบสามารถอธิบายความแปรปรวนสะสมได้ร้อยละ 70.741 ของความแปรปรวนทั้งหมด

เพื่อให้การแปลความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการหมุนแกนองค์ประกอบแบบอโรทอนอล (Orthogonal Rotation) ด้วยวิธีแวนิแมกซ์ (Varimax) เพื่อให้ตัวแปรสัมพันธ์กับองค์ประกอบในลักษณะที่ชัดเจนยิ่งขึ้น แล้วพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ว่าตัวแปรแต่ละตัวควรอยู่ในองค์ประกอบใดใช้เกณฑ์การพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่มีค่ามากกว่า 0.50 ขึ้นไป (โดยไม่พิจารณาว่าเป็นจำนวนบวกหรือจำนวนลบ) แล้วจึงพิจารณาองค์ประกอบ คัดเลือกเฉพาะตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุดบนองค์ประกอบนั้น ซึ่งในการคัดเลือกองค์ประกอบ ปรากฏว่าตัวแปรทุกตัวอยู่ในองค์ประกอบ แต่บางองค์ประกอบคือองค์ประกอบที่ 7 มีตัวแปรเพียง 1 ตัวแปร ซึ่งไม่สามารถอธิบายองค์ประกอบได้ชัดเจน จึงตัดออกและตั้งชื่อองค์ประกอบที่วิเคราะห์ได้ชัดเจน ซึ่งได้จำนวนองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ ผลปรากฏดังตาราง 38 - 43

ตารางที่ 38 องค์ประกอบที่ 1 ด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทสัญชาติญี่ปุ่น ธุรกิจขนาดใหญ่

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
14	ความพร้อมด้านเทคโนโลยี	.794
15	ความพร้อมของผู้เชี่ยวชาญของบริษัท	.756
12	ความพร้อมด้านเงินทุน	.717
16	มีการเตรียมพร้อมด้านระบบการบริหารจัดการของบริษัท	.671
13	ความพร้อมด้านข้อมูลการลงทุน	.652
19	ระดับของคุณภาพแรงงานที่สามารถพัฒนาได้	.525
ค่าไอเกนเท่ากับ 4.736		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 14.799		

องค์ประกอบที่ 1 ประกอบด้วยตัวแปร ความพร้อมด้านเทคโนโลยี ความพร้อมของผู้เชี่ยวชาญของบริษัท ความพร้อมด้านเงินทุน มีการเตรียมพร้อมด้านระบบการบริหารจัดการของบริษัท ความพร้อมด้านข้อมูลการลงทุน และระดับของคุณภาพแรงงานที่สามารถพัฒนาได้ รวม 6

ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .525 ถึง .794 มีค่าไอเกนเท่ากับ 4.736 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ

ตารางที่ 39 องค์ประกอบที่ 2 ด้านปัญหาและสาเหตุในการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทสัญชาติญี่ปุ่นธุรกิจขนาดใหญ่

ตัวแปร (ชื่อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
3	ความแตกต่างของอัตราค่าไฟฟ้าและส่วนที่ใช้ในการสนับสนุนการผลิต	.857
2	ความแตกต่างของอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ถูกเรียกเก็บเทียบกับไทย	.821
7	อัตราค่าจ้างแรงงานระดับปฏิบัติการในประเทศญี่ปุ่น	.758
4	ต้นทุนค่าวัตถุดิบมีราคาสูง	.705
1	แนวโน้มภาวะค่าของเงินเยนแข็งค่า	.689
6	ลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ	.592
5	การขาดแคลนบุคลากร	.575
ค่าไอเกนเท่ากับ 4.376		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 13.674		

องค์ประกอบที่ 2 ประกอบด้วยตัวแปร ความแตกต่างของอัตราค่าไฟฟ้าและส่วนที่ใช้ในการสนับสนุนการผลิต ความแตกต่างของอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ถูกเรียกเก็บเทียบกับไทย อัตราค่าจ้างแรงงานระดับปฏิบัติการในประเทศญี่ปุ่น ต้นทุนค่าวัตถุดิบมีราคาสูง แนวโน้มภาวะค่าของเงินเยนแข็งค่า ลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ และการขาดแคลนบุคลากร รวม 7 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .575 ถึง .857 มีค่าไอเกนเท่ากับ 4.376 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านปัญหาและสาเหตุในการย้ายฐานธุรกิจ

ตารางที่ 40 องค์ประกอบที่ 3 ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานในการย้ายฐานธุรกิจของบริษัท
สัญชาติญี่ปุ่น ธุรกิจขนาดใหญ่

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
29	การได้รับการสนับสนุนจากนโยบายของรัฐบาลไทย	.817
30	สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจาก BOI	.719
32	การมี AFTA ช่วยเอื้อให้เกิดประโยชน์ในการทำธุรกิจในประเทศไทย	.659
28	ข้อกำหนดทางกฎหมายอื่นๆที่เอื้อประโยชน์ต่อการทำธุรกิจ	.636
31	การเกิด ASEAN ECONOMIC COMMUNITY 2015 ทำให้ตลาดใหญ่ขึ้น	.616
22	ความมีเสถียรภาพทางการเมืองการปกครองของไทย	.536
ค่าไอเกนเท่ากับ 4.007		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 12.520		

องค์ประกอบที่ 3 ประกอบด้วยตัวแปร การได้รับการสนับสนุนจากนโยบายของรัฐบาลไทย สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจาก BOI การมี AFTA ช่วยเอื้อให้เกิดประโยชน์ในการทำธุรกิจในประเทศไทย ข้อกำหนดทางกฎหมายอื่นๆที่เอื้อประโยชน์ต่อการทำธุรกิจ การเกิด ASEAN ECONOMIC COMMUNITY 2015 ทำให้ตลาดใหญ่ขึ้น และความมีเสถียรภาพทางการเมืองการปกครองของไทย รวม 6 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .536 ถึง .817 มีค่าไอเกนเท่ากับ 4.007 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ

ตารางที่ 41 องค์ประกอบที่ 4 ด้านการตลาดในการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทสัญชาติญี่ปุ่น ธุรกิจขนาดใหญ่

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
11	เป็นการย้ายเพื่อขยายด้านการตลาด	.823
9	การย้ายเพื่อขยายฐานธุรกิจของตนเอง	.656
8	การย้ายตามความต้องการของลูกค้า	.646
ค่าไอเกนเท่ากับ 2.548		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 7.963		

องค์ประกอบที่ 4 ประกอบด้วยตัวแปร เป็นการย้ายเพื่อขยายด้านการตลาด การย้ายเพื่อขยายฐานธุรกิจของตนเอง และการย้ายตามความต้องการของลูกค้า รวม 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .646 ถึง .823 มีค่าไอเคนเท่ากับ 2.548 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านการตลาด

ตารางที่ 42 องค์ประกอบที่ 5 ด้านสภาพการณ์ที่เป็นประโยชน์ ของการย้ายฐานธุรกิจของบริษัท สัตยาตีญี่ปุ่น ธุรกิจขนาดใหญ่

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
10	ภาวะความต้องการในประเทศญี่ปุ่นต่ำ	.725
25	การบริหารจัดการของญี่ปุ่นสามารถประสานสอดคล้องกับวัฒนธรรมไทยได้ง่าย	.668
24	ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านธุรกิจของภูมิภาคอาเซียน	.594
23	สภาพความเป็นอยู่สะดวกสบาย	.558
ค่าไอเคนเท่ากับ 2.542 ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 7.944		

องค์ประกอบที่ 5 ประกอบด้วยตัวแปร ภาวะความต้องการในประเทศญี่ปุ่นต่ำ การบริหารจัดการของญี่ปุ่นสามารถประสานสอดคล้องกับวัฒนธรรมไทยได้ง่าย ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านธุรกิจของภูมิภาคอาเซียน และสภาพความเป็นอยู่สะดวกสบาย รวม 4 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .558 ถึง .725 มีค่าไอเคนเท่ากับ 2.542 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านสภาพการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุน

ตารางที่ 43 องค์ประกอบที่ 6 ด้านค่าจ้างแรงงาน

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
17	อัตราค่าแรงคนงานระดับปฏิบัติการเทียบกับประเทศข้างเคียง	.907
18	อัตราค่าแรงคนงานระดับการบริหารเปรียบเทียบกับประเทศข้างเคียง	.846
ค่าไอเคนเท่ากับ 2.367 ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 7.396		

องค์ประกอบที่ 6 ประกอบด้วยตัวแปร อัตราค่าแรงคนงานระดับปฏิบัติการเทียบกับประเทศข้างเคียง และอัตราค่าแรงคนงานระดับการบริหารเปรียบเทียบกับประเทศข้างเคียงรวม 2 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .846 ถึง .907 มีค่าไอเกนเท่ากับ 2.367 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านค่าจ้างแรงงาน

การวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อย้ายฐานธุรกิจของบริษัทสัญชาติญี่ปุ่น จำแนกตามขนาดของธุรกิจ ขนาดกลาง

1. ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้สถิติ KMO (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy) และ Bartlett's Test of Sphericity ใช้วัดความเหมาะสมของข้อมูล ซึ่งได้ค่า KMO เท่ากับ .920 ซึ่งมากกว่า .5 และเข้าสู่ 1 แสดงว่า ข้อมูลที่ได้มีความเหมาะสมที่จะใช้เทคนิค Factor Analysis และจากการทดสอบสมมติฐาน Bartlett's Test of Sphericity พบว่าปฏิเสธ H_0 นั่นคือตัวแปรแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กัน จึงสามารถใช้เทคนิค Factor Analysis ได้

2. ผู้วิจัยได้สกัดองค์ประกอบ (Factor Extraction) โดยใช้วิธีเน้นองค์ประกอบหลัก (Principal Component Analysis) และหาค่าไอเกน ร้อยละของความแปรปรวน ร้อยละของความแปรปรวนสะสม ผลปรากฏดังตาราง 44

ตารางที่ 44 จำนวนองค์ประกอบ ค่าไอเกน ร้อยละของความแปรปรวน ร้อยละของความแปรปรวนสะสมของขนาดธุรกิจ ขนาดกลาง

องค์ประกอบที่	ค่าไอเกน(Eigen Value)	ร้อยละของความแปรปรวน	ร้อยละของความแปรปรวนสะสม
1	5.527	17.271	17.271
2	4.145	12.954	30.225
3	3.617	11.303	41.528
4	2.293	7.167	48.695
5	2.118	6.620	55.315
6	2.110	6.594	61.908

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบที่มีค่าไอเกน (Eigenvalue) (ค่าไอเกน หมายถึงค่าความผันแปรของตัวแปรทั้งหมดในแต่ละองค์ประกอบ) มากกว่า 1 ซึ่งมีทั้งหมด 6 องค์ประกอบ โดยทั้ง 6 องค์ประกอบสามารถอธิบายความแปรปรวนสะสมได้ร้อยละ 61.908 ของความแปรปรวนทั้งหมด

เพื่อให้การแปลความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการหมุนแกนองค์ประกอบแบบอโรทอนอล (Orthogonal Rotation) ด้วยวิธีแวนิแมกซ์ (Varimax) เพื่อให้ตัวแปรสัมพันธ์กับองค์ประกอบในลักษณะที่ชัดเจนยิ่งขึ้น แล้วพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ว่าตัวแปรแต่ละตัวควรอยู่ในองค์ประกอบใดใช้เกณฑ์การพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่มีค่ามากกว่า 0.35 ขึ้นไป (โดยไม่พิจารณาว่าเป็นจำนวนบวกหรือจำนวนลบ) แล้วจึงพิจารณาองค์ประกอบ คัดเลือกเฉพาะตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุดบนองค์ประกอบนั้น ซึ่งในการคัดเลือกองค์ประกอบปรากฏว่าตัวแปรทุกตัวอยู่ในองค์ประกอบ และตั้งชื่อองค์ประกอบที่วิเคราะห์ได้ชัดเจน ซึ่งได้จำนวนองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ ผลปรากฏดังตาราง 45 – 50

**ตารางที่ 45 องค์ประกอบที่ 1 ด้านสภาพการณ์ที่เป็นประโยชน์ ของการย้ายฐานธุรกิจของบริษัท
สัญชาติญี่ปุ่น ธุรกิจขนาดกลาง**

ตัวแปร (ชื่อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
27	มีระดับเทคโนโลยีที่สามารถรองรับกระบวนการผลิต	.726
25	การบริหารจัดการของญี่ปุ่นสามารถประสานสอดคล้องกับวัฒนธรรมไทยได้ง่าย	.722
26	มีปัจจัยสนับสนุนของการผลิต(INFRASTRUCTURE) อย่างเพียงพอต่อการผลิต	.688
23	สภาพความเป็นอยู่สะดวกสบาย	.653
28	ข้อกำหนดทางกฎหมายอื่นๆที่เอื้อประโยชน์ต่อการทำธุรกิจ	.639
29	การได้รับการสนับสนุนจากนโยบายของรัฐบาลไทย	.620
21	ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจไทย	.614
22	ความมีเสถียรภาพทางการเมืองการปกครองของไทย	.598
24	ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านธุรกิจของภูมิภาคอาเซียน	.568
19	ระดับคุณภาพของแรงงานที่สามารถพัฒนาได้	.552
ค่าไอเกนเท่ากับ 5.527		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 17.271		

องค์ประกอบที่ 1 ประกอบด้วยตัวแปร มีระดับเทคโนโลยีที่สามารถรองรับกระบวนการผลิต การบริหารจัดการของญี่ปุ่นสามารถประสานสอดคล้องกับวัฒนธรรมไทยได้ง่าย มีปัจจัยสนับสนุนของการผลิต (INFRASTRUCTURE) อย่างเพียงพอต่อการผลิต สภาพความเป็นอยู่ สะดวกสบาย ข้อกำหนดทางกฎหมายอื่นๆที่เอื้อประโยชน์ต่อการทำธุรกิจ การได้รับการสนับสนุนจากนโยบายของรัฐบาลไทย ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจไทย ความมีเสถียรภาพทางการเมืองการปกครองของไทย ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านธุรกิจของภูมิภาคอาเซียน และระดับคุณภาพของแรงงานที่สามารถพัฒนาได้รวม 10 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .552 ถึง .726 มีค่าไอเคนเท่ากับ 5.527 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านสภาพการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุน

ตารางที่ 46 องค์ประกอบที่ 2 ด้านปัญหาและสาเหตุ ในการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทสัญชาติญี่ปุ่น ธุรกิจขนาดกลาง

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
2	ความแตกต่างของอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ถูกเรียกเก็บเทียบกับไทย	.777
3	ความแตกต่างของอัตราค่าไฟฟ้าและส่วนที่ใช้ในการสนับสนุนการผลิต	.723
4	ต้นทุนค่าวัตถุดิบมีราคาสูง	.680
6	ลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ	.600
5	การขาดแคลนบุคลากร	.542
1	แนวโน้มภาวะค่าเงินเยนแข็งค่า	.539
ค่าไอเคนเท่ากับ 4.145		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 12.954		

องค์ประกอบที่ 2 ประกอบด้วยตัวแปร ความแตกต่างของอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ถูกเรียกเก็บเทียบกับไทย ความแตกต่างของอัตราค่าไฟฟ้าและส่วนที่ใช้ในการสนับสนุนการผลิต ต้นทุนค่าวัตถุดิบมีราคาสูง ลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ การขาดแคลนบุคลากร และแนวโน้มภาวะค่าเงินเยนแข็งค่า รวม 6 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .539 ถึง .777 มีค่าไอเคนเท่ากับ 4.145 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านปัญหาและสาเหตุในการย้ายฐานธุรกิจ

ตารางที่ 47 องค์ประกอบที่ 3 ด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทสัญชาติญี่ปุ่น ธุรกิจขนาดกลาง

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
12	ความพร้อมด้านเงินทุน	.665
13	ความพร้อมด้านข้อมูลการลงทุน	.664
14	ความพร้อมด้านเทคโนโลยี	.641
30	สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจาก BOI	.587
7	อัตราค่าจ้างแรงงานระดับปฏิบัติการในประเทศญี่ปุ่น	.549
15	ความพร้อมของผู้เชี่ยวชาญของบริษัท	.499
ค่าไอเคนเท่ากับ 3.617		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 11.303		

องค์ประกอบที่ 3 ประกอบด้วยตัวแปร ความพร้อมด้านเงินทุน ความพร้อมด้านข้อมูลการลงทุน ความพร้อมด้านเทคโนโลยี สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจาก BOI อัตราค่าจ้างแรงงานระดับปฏิบัติการในประเทศญี่ปุ่น และความพร้อมของผู้เชี่ยวชาญของบริษัท รวม 6 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .499 ถึง .665 มีค่าไอเคนเท่ากับ 3.617 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ

ตารางที่ 48 องค์ประกอบที่ 4 ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานในการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทสัญชาติญี่ปุ่น ธุรกิจขนาดกลาง

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
31	การเกิด ASEAN ECONOMIC COMMUNITY 2015 ทำให้ตลาดใหญ่ขึ้น	.718
32	การมี AFTA ช่วยเอื้อให้เกิดประโยชน์ในการทำธุรกิจในประเทศไทย	.673
10	ภาวะความต้องการในประเทศญี่ปุ่นต่ำ	.433
ค่าไอเคนเท่ากับ 2.293		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 7.167		

องค์ประกอบที่ 4 ประกอบด้วยตัวแปร การเกิด ASEAN ECONOMIC COMMUNITY 2015 ทำให้ตลาดใหญ่ขึ้น การมี AFTA ช่วยเอื้อให้เกิดประโยชน์ในการทำธุรกิจในประเทศไทย และภาวะความต้องการในประเทศญี่ปุ่นต่ำ รวม 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .433 ถึง .718 มีค่าไอเคนเท่ากับ 2.293 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ

ตารางที่ 49 องค์ประกอบที่ 5 ด้านการตลาดในการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทสัญชาติญี่ปุ่น ธุรกิจขนาดกลาง

ตัวแปร (ชื่อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
9	การย้ายเพื่อขยายฐานธุรกิจของตนเอง	.732
8	การย้ายตามความต้องการของลูกค้า	.697
11	เป็นการย้ายเพื่อขยายด้านการตลาด	.522
16	มีการเตรียมความพร้อมด้านระบบการบริหารจัดการของบริษัท	.405
ค่าไอเคนเท่ากับ 2.118		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 6.620		

องค์ประกอบที่ 5 ประกอบด้วยตัวแปร การย้ายเพื่อขยายฐานธุรกิจของตนเอง การย้ายตามความต้องการของลูกค้า เป็นการย้ายเพื่อขยายด้านการตลาด และมีการเตรียมความพร้อมด้านระบบการบริหารจัดการของบริษัท รวม 4 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .405 ถึง .732 มีค่าไอเคนเท่ากับ 2.118 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านการตลาด

ตารางที่ 50 องค์ประกอบที่ 6 ด้านต้นทุนค่าจ้างแรงงานในประเทศไทยในการย้ายฐานธุรกิจของ บริษัทสัญชาติญี่ปุ่น ธุรกิจขนาดกลาง

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
20	การขยายตลาดในประเทศไทยทำได้ง่าย	.688
18	อัตราค่าแรงคนงานระดับบริหารเปรียบเทียบกับประเทศ ข้างเคียง	.479
17	อัตราค่าแรงคนงานระดับปฏิบัติการเทียบกับประเทศ ข้างเคียง	.465
ค่าไอเกนเท่ากับ 2.110 ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 6.594		

องค์ประกอบที่ 6 ประกอบด้วยตัวแปร การขยายตลาดในประเทศไทยทำได้ง่าย อัตราค่าแรงคนงานระดับบริหารเปรียบเทียบกับประเทศข้างเคียง และอัตราค่าแรงคนงานระดับปฏิบัติการเทียบกับประเทศข้างเคียง รวม 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .465 ถึง .688 มีค่าไอเกนเท่ากับ 2.110 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านต้นทุนค่าจ้างแรงงานในประเทศไทย

การวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อย้ายฐานธุรกิจของบริษัทสัญชาติญี่ปุ่น จำแนกตามขนาดของธุรกิจ ขนาดเล็ก

1. ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้สถิติ KMO (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy) และ Bartlett's Test of Sphericity ใช้วัดความเหมาะสมของข้อมูล ซึ่งได้ค่า KMO เท่ากับ .829 ซึ่งมากกว่า .5 และเข้าสู่ 1 แสดงว่า ข้อมูลที่ได้มีความเหมาะสมที่จะใช้เทคนิค Factor Analysis และจากการทดสอบสมมติฐาน Bartlett's Test of Sphericity พบว่าปฏิเสธ H_0 นั่นคือตัวแปรแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กัน จึงสามารถใช้เทคนิค Factor Analysis ได้

2. ผู้วิจัยได้สกัดองค์ประกอบ (Factor Extraction) โดยใช้วิธีเน้นองค์ประกอบหลัก (Principal Component Analysis) และหาค่าไอเกน ร้อยละของความแปรปรวน ร้อยละของความแปรปรวนสะสม ผลปรากฏดังตาราง 51

ตารางที่ 51 จำนวนองค์ประกอบ ค่าไอเกน ร้อยละของความแปรปรวน ร้อยละของความแปรปรวนสะสมของขนาดธุรกิจ ขนาดเล็ก

องค์ประกอบที่	ค่าไอเกน (Eigen Value)	ร้อยละของความแปรปรวน	ร้อยละของความแปรปรวนสะสม
1	3.721	11.629	11.629
2	3.713	11.604	23.233
3	3.694	11.544	34.777
4	3.103	9.697	44.474
5	2.971	9.286	53.759
6	1.886	5.892	59.652
7	1.667	5.209	64.861
8	1.552	4.849	69.710

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบที่มีค่าไอเกน (Eigenvalue) (ค่าไอเกน หมายถึงค่าความผันแปรของตัวแปรทั้งหมดในแต่ละองค์ประกอบ) มากกว่า 1 ซึ่งมีทั้งหมด 8 องค์ประกอบ โดยทั้ง 8 องค์ประกอบสามารถอธิบายความแปรปรวนสะสมได้ร้อยละ 69.710 ของความแปรปรวนทั้งหมด

เพื่อให้การแปลความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการหมุนแกนองค์ประกอบแบบอโรทอนอล (Orthogonal Rotation) ด้วยวิธีแวนิแมกซ์ (Varimax) เพื่อให้ตัวแปรสัมพันธ์กับองค์ประกอบในลักษณะที่ชัดเจนยิ่งขึ้น แล้วพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ว่าตัวแปรแต่ละตัวควรอยู่ในองค์ประกอบใดใช้เกณฑ์การพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่มีค่ามากกว่า 0.50 ขึ้นไป (โดยไม่พิจารณาว่าเป็นจำนวนบวกหรือจำนวนลบ) แล้วจึงพิจารณาองค์ประกอบ คัดเลือกเฉพาะตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุดบนองค์ประกอบนั้น ซึ่งในการคัดเลือกองค์ประกอบ ปรากฏว่าตัวแปรทุกตัวอยู่ในองค์ประกอบและตั้งชื่อองค์ประกอบที่วิเคราะห์ได้ชัดเจน ซึ่งได้จำนวนองค์ประกอบ 7 องค์ประกอบ ผลปรากฏดังตาราง 52 - 59

ตารางที่ 52 องค์ประกอบที่ 1 ด้านความพร้อม ของการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทสัญชาติญี่ปุ่น ธุรกิจขนาดเล็ก

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
13	ความพร้อมด้านข้อมูลการลงทุน	.839
14	ความพร้อมด้านเทคโนโลยี	.744
15	ความพร้อมของผู้เชี่ยวชาญของบริษัท	.722
26	มีปัจจัยสนับสนุนของการผลิต (INFRASTRUCTURE) อย่างเพียงพอต่อการผลิต	.628
12	ความพร้อมด้านเงินทุน	.622
ค่าไอเคนเท่ากับ 3.721		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 11.629		

องค์ประกอบที่ 1 ประกอบด้วยตัวแปร มีความพร้อมด้านข้อมูลการลงทุน ความพร้อมด้านเทคโนโลยี ความพร้อมของผู้เชี่ยวชาญของบริษัท มีปัจจัยสนับสนุนของการผลิต (INFRASTRUCTURE) อย่างเพียงพอต่อการผลิต และความพร้อมด้านเงินทุน รวม 5 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .622 ถึง .839 มีค่าไอเคนเท่ากับ 3.721 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านความพร้อมของการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทสัญชาติญี่ปุ่น ธุรกิจขนาดเล็ก

ตารางที่ 53 องค์ประกอบที่ 2 ด้านปัญหาและสาเหตุในการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทสัญชาติญี่ปุ่น
ธุรกิจขนาดเล็ก

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
4	ต้นทุนค่าวัตถุดิบมีราคาสูง	.736
3	ความแตกต่างของอัตราค่าไฟฟ้าและส่วนที่ใช้ในการสนับสนุนการผลิต	.735
1	แนวโน้มภาวะค่าเงินเยนแข็งค่า	.718
2	ความแตกต่างของอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ถูกเรียกเก็บเทียบกับไทย	.717
5	การขาดแคลนบุคลากร	.639
7	อัตราค่าจ้างแรงงานระดับปฏิบัติการในประเทศญี่ปุ่น	.570
ค่าไอเคนเท่ากับ 3.713		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 11.604		

องค์ประกอบที่ 2 ประกอบด้วยตัวแปร ต้นทุนค่าวัตถุดิบมีราคาสูง ความแตกต่างของอัตราค่าไฟฟ้าและส่วนที่ใช้ในการสนับสนุนการผลิต แนวโน้มภาวะค่าเงินเยนแข็งค่า ความแตกต่างของอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ถูกเรียกเก็บเทียบกับไทย การขาดแคลนบุคลากร และอัตราค่าจ้างแรงงานระดับปฏิบัติการในประเทศญี่ปุ่น รวม 6 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .570 ถึง .736 มีค่าไอเคนเท่ากับ 3.713 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านปัญหาและสาเหตุในการย้ายฐานธุรกิจ

ตารางที่ 54 องค์ประกอบที่ 3 ด้านสภาพการณ์ของไทยในการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทสัญชาติญี่ปุ่น
ธุรกิจขนาดเล็ก

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
18	อัตราค่าแรงคนงานระดับการบริหารเทียบกับประเทศ ข้างเคียง	.788
17	อัตราค่าแรงคนงานระดับปฏิบัติการเทียบกับประเทศ ข้างเคียง	.761
28	ข้อกำหนดทางกฎหมายอื่นๆที่เอื้อประ โยชน์ต่อการทำ ธุรกิจ	.696
22	ความมีเสถียรภาพทางการเมืองการปกครองของไทย	.682
19	ระดับของคุณภาพแรงงานไทยที่สามารถพัฒนาได้	.533
27	มีระดับเทคโนโลยีที่สามารถรองรับกระบวนการผลิต	.516
ค่าไอเกนเท่ากับ 3.694		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 11.544		

องค์ประกอบที่ 3 ประกอบด้วยตัวแปร อัตราค่าแรงคนงานระดับการบริหารเทียบกับประเทศข้างเคียง อัตราค่าแรงคนงานระดับปฏิบัติการเทียบกับประเทศข้างเคียง ข้อกำหนดทางกฎหมายอื่นๆที่เอื้อประโยชน์ต่อการทำธุรกิจ ความมีเสถียรภาพทางการเมืองการปกครองของไทย ระดับของคุณภาพแรงงานไทยที่สามารถพัฒนาได้ และมีระดับเทคโนโลยีที่สามารถรองรับกระบวนการผลิต รวม 6 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .516 ถึง .788 มีค่าไอเกนเท่ากับ 3.694 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านสภาพการณ์ของไทยในการย้ายฐานธุรกิจ

ตารางที่ 55 องค์ประกอบที่ 4 ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐของบริษัทสัญญาติญี่ปุ่น ธุรกิจขนาดเล็ก

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
32	การมี AFTA ช่วยเอื้อให้เกิดประโยชน์ในการทำธุรกิจในประเทศไทย	.821
31	การเกิด ASEAN ECONOMIC COMMUNITY 2015 ทำให้ตลาดใหญ่ขึ้น	.723
25	การบริหารจัดการของญี่ปุ่นสามารถประสานสอดคล้องกับวัฒนธรรมไทยได้ง่าย	.633
ค่าไอเคนเท่ากับ 3.103		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 9.697		

องค์ประกอบที่ 4 ประกอบด้วยตัวแปร การมี AFTA ช่วยเอื้อให้เกิดประโยชน์ในการทำธุรกิจในประเทศไทย การเกิด ASEAN ECONOMIC COMMUNITY 2015 และการบริหารจัดการของญี่ปุ่นสามารถประสานสอดคล้องกับวัฒนธรรมไทยได้ง่าย รวม 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .633 ถึง .821 มีค่าไอเคนเท่ากับ 3.103 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ

ตารางที่ 56 องค์ประกอบที่ 5 ด้านการตลาดของผลิตภัณฑ์ของบริษัทสัญญาติญี่ปุ่น ธุรกิจขนาดเล็ก

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
9	การย้ายเพื่อขยายฐานธุรกิจของตนเอง	.843
11	เป็นการย้ายเพื่อขยายด้านการตลาด	.816
8	การย้ายตามความต้องการของลูกค้า	.563
20	การขยายตลาดในประเทศไทยทำได้ง่าย	.555
10	ภาวะความต้องการในประเทศญี่ปุ่นต่ำ	.543
ค่าไอเคนเท่ากับ 2.971		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 9.286		

องค์ประกอบที่ 5 ประกอบด้วยตัวแปร การย้ายเพื่อขยายฐานธุรกิจของตนเอง เป็นการย้ายเพื่อขยายด้านการตลาด การย้ายตามความต้องการของลูกค้า การขยายตลาดในประเทศไทยทำได้

ง่าย และภาวะความต้องการในประเทศญี่ปุ่นต่ำ รวม 5 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .543 ถึง .843 มีค่าไอเกนเท่ากับ 2.971 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านการตลาด

ตารางที่ 57 องค์ประกอบที่ 6 ด้านสภาพการณ์ของไทย ของบริษัทสัญชาติญี่ปุ่น ธุรกิจขนาดเล็ก

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
21	ความมั่นคงด้านเศรษฐกิจของไทย	.713
24	ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านธุรกิจของภูมิภาคอาเซียน	.572
ค่าไอเกนเท่ากับ 1.886 ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 5.892		

องค์ประกอบที่ 6 ประกอบด้วยตัวแปร ความมั่นคงด้านเศรษฐกิจของไทย และประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านธุรกิจของภูมิภาคอาเซียนรวม 2 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .572 ถึง .713 มีค่าไอเกนเท่ากับ 1.886 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านสภาพการณ์ของไทย

ตารางที่ 58 องค์ประกอบที่ 7 ด้านสิทธิประโยชน์ของบริษัทสัญชาติญี่ปุ่น ธุรกิจขนาดเล็ก

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
30	สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจาก BOI	.786
ค่าไอเกนเท่ากับ 1.667 ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 5.209		

องค์ประกอบที่ 7 ประกอบด้วยตัวแปร สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจาก BOI มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่.786 มีค่าไอเกนเท่ากับ 1.667 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านสิทธิประโยชน์

ตารางที่ 59 องค์ประกอบที่ 8 ด้านสถานการณ์ของญี่ปุ่นของบริษัทสัญชาติญี่ปุ่น ธุรกิจขนาดเล็ก

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
6	ลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ	.609
16	มีการเตรียมพร้อมด้านระบบการบริหารจัดการของบริษัท	.565
ค่าไอเกนเท่ากับ 1.552 ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 4.849		

องค์ประกอบที่ 8 ประกอบด้วยตัวแปร ลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ และมีการเตรียมพร้อมด้านระบบการบริหารจัดการของบริษัท รวม 2 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .565 ถึง .609 มีค่าไอเกนเท่ากับ 1.552 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านสถานการณ์ของญี่ปุ่น

การวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อย้ายฐานธุรกิจของบริษัทสัญชาติญี่ปุ่น จำแนกตามผลิตภัณฑ์หลักของธุรกิจ

การวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อย้ายฐานธุรกิจของบริษัทสัญชาติญี่ปุ่น จำแนกตามผลิตภัณฑ์หลักของธุรกิจ ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ 2 ผลิตภัณฑ์เท่านั้นคือ ผลิตภัณฑ์ชิ้นส่วนรถยนต์และผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้เนื่องจากข้อมูลของผลิตภัณฑ์หลักอื่น ๆ มีจำนวนไม่เพียงพอ ทำให้ไม่สามารถวิเคราะห์องค์ประกอบได้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

การวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อย้ายฐานธุรกิจของบริษัทสัญชาติญี่ปุ่น จำแนกตามผลิตภัณฑ์หลักชิ้นส่วนรถยนต์

1. ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้สถิติ KMO (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy) และ Bartlett's Test of Sphericity ใช้วัดความเหมาะสมของข้อมูล ซึ่งได้ค่า KMO เท่ากับ .905 ซึ่งมากกว่า .5 และเข้าสู่ 1 แสดงว่า ข้อมูลที่ได้มีความเหมาะสมที่จะใช้เทคนิค Factor Analysis และจากการทดสอบสมมติฐาน Bartlett's Test of Sphericity พบว่าปฏิเสธ H_0 นั่นคือตัวแปรแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กัน จึงสามารถใช้เทคนิค Factor Analysis ได้

2. ผู้วิจัยได้สกัดองค์ประกอบ (Factor Extraction) โดยใช้วิธีเน้นองค์ประกอบหลัก (Principal component analysis) และหาค่าไอเกน ร้อยละของความแปรปรวน ร้อยละของความแปรปรวนสะสม ผลปรากฏดังตารางที่ 60

ตารางที่ 60 จำนวนองค์ประกอบ ค่าไอเกน ร้อยละของความแปรปรวน ร้อยละของความแปรปรวนสะสมของผลิตภัณฑ์หลักชิ้นส่วนรถยนต์

องค์ประกอบที่	ค่าไอเกน (Eigen Value)	ร้อยละของความแปรปรวน	ร้อยละของความแปรปรวนสะสม
1	4.445	13.889	13.889
2	3.614	11.293	25.182
3	3.368	10.52	35.706
4	2.393	7.477	43.183
5	2.218	6.931	50.114
6	2.158	6.744	56.858
7	1.860	5.814	62.672
8	1.596	4.989	67.661

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบที่มีค่าไอเกน (Eigenvalue) (ค่าไอเกน หมายถึงค่าความผันแปรของตัวแปรทั้งหมดในแต่ละองค์ประกอบ) มากกว่า 1 ซึ่งมีทั้งหมด 8 องค์ประกอบ โดยทั้ง 8 องค์ประกอบสามารถอธิบายความแปรปรวนสะสมได้ร้อยละ 67.661 ของความแปรปรวนทั้งหมด

เพื่อให้การแปลความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการหมุนแกนองค์ประกอบแบบอโรทอนอล (Orthogonal rotation) ด้วยวิธีแวนิแมกซ์ (Varimax) เพื่อให้ตัวแปรสัมพันธ์กับองค์ประกอบในลักษณะที่ชัดเจนยิ่งขึ้น แล้วพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ว่าตัวแปรแต่ละตัวควรอยู่ในองค์ประกอบใดใช้เกณฑ์การพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่มีค่ามากกว่า 0.35 ขึ้นไป (โดยไม่พิจารณาว่าเป็นจำนวนบวกหรือจำนวนลบ) แล้วจึงพิจารณาองค์ประกอบ คัดเลือกเฉพาะตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุดบนองค์ประกอบนั้น ซึ่งในการคัดเลือกองค์ประกอบปรากฏว่าตัวแปรทุกตัวอยู่ในองค์ประกอบ แต่บางองค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 8 มีตัวแปรเพียง 1 ตัวแปร ซึ่งไม่สามารถอธิบายองค์ประกอบได้ชัดเจน จึงตัดออกและตั้งชื่อองค์ประกอบที่วิเคราะห์ได้ชัดเจน ซึ่งได้จำนวนองค์ประกอบ 7 องค์ประกอบ ผลปรากฏดังตารางที่ 61 - 67

ตารางที่ 61 องค์ประกอบที่ 1 ด้านสภาพการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุนของผลิตภัณฑ์หลัก
 ชั้นส่วนรถยนต์

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
23	สภาพความเป็นอยู่สะดวกสบาย	.723
22	ความมีเสถียรภาพทางการเมืองการปกครองของไทย	.642
27	มีระดับเทคโนโลยีที่สามารถรองรับกระบวนการผลิต	.634
21	ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจไทย	.621
19	ระดับคุณภาพของแรงงานที่สามารถพัฒนาได้	.593
25	การบริหารจัดการของญี่ปุ่นสามารถประสานสอดคล้องกับวัฒนธรรมไทยได้ง่าย	.578
26	มีปัจจัยสนับสนุนของการผลิต(INFRASTRUCTURE) อย่างเพียงพอต่อการผลิต	.519
28	ข้อกำหนดทางกฎหมายอื่นๆที่เอื้อประโยชน์ต่อการทำธุรกิจ	.512
24	ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านธุรกิจของภูมิภาคอาเซียน	.498
5	การขาดแคลนบุคลากร	.436
ค่าไอเกนเท่ากับ 4.445		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 13.889		

องค์ประกอบที่ 1 ประกอบด้วยตัวแปร สภาพความเป็นอยู่สะดวกสบาย ความมีเสถียรภาพทางการเมืองการปกครองของไทย มีระดับเทคโนโลยีที่สามารถรองรับกระบวนการผลิต ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจไทย ระดับคุณภาพของแรงงานที่สามารถพัฒนาได้ การบริหารจัดการของญี่ปุ่นสามารถประสานสอดคล้องกับวัฒนธรรมไทยได้ง่าย มีปัจจัยสนับสนุนของการผลิต (INFRASTRUCTURE) อย่างเพียงพอต่อการผลิต ข้อกำหนดทางกฎหมายอื่นๆที่เอื้อประโยชน์ต่อการทำธุรกิจ ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านธุรกิจของภูมิภาคอาเซียน และการขาดแคลนบุคลากร รวม 10 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .436 ถึง .723 มีค่าไอเกนเท่ากับ 4.445 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านสภาพการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุน

ตารางที่ 62 องค์ประกอบที่ 2 ด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจของผลิตภัณฑ์หลักชิ้นส่วนรถยนต์

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
15	ความพร้อมด้านข้อมูลการลงทุน	.781
14	ความพร้อมด้านเทคโนโลยี	.779
16	มีการเตรียมพร้อมด้านระบบการบริหารจัดการของบริษัท	.670
13	ความพร้อมของผู้เชี่ยวชาญของบริษัท	.583
12	ความพร้อมด้านเงินทุน	.433
ค่าไอเคนเท่ากับ 3.614		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 11.293		

องค์ประกอบที่ 2 ประกอบด้วยตัวแปร ความพร้อมด้านข้อมูลการลงทุน ความพร้อมด้านเทคโนโลยี มีการเตรียมพร้อมด้านระบบการบริหารจัดการของบริษัท ความพร้อมของผู้เชี่ยวชาญของบริษัท และความพร้อมด้านเงินทุน รวม 5 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .433 ถึง .781 มีค่าไอเคนเท่ากับ 3.614 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ

ตารางที่ 63 องค์ประกอบที่ 3 ด้านปัญหาและสาเหตุในการย้ายฐานธุรกิจของผลิตภัณฑ์หลักชิ้นส่วนรถยนต์

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
31	การเกิด ASEAN ECONOMIC COMMUNITY 2015 ทำให้ตลาดใหญ่ขึ้น	.727
6	ลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ	.670
32	การมี AFTA ช่วยเอื้อให้เกิดประโยชน์ในการทำธุรกิจในประเทศไทย	.651
4	ต้นทุนค่าวัตถุดิบมีราคาสูง	.639
3	ความแตกต่างของอัตราค่าไฟฟ้าและส่วนที่ใช้ในการสนับสนุนการผลิต	.609
ค่าไอเคนเท่ากับ 3.368		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 10.524		

องค์ประกอบที่ 3 ประกอบด้วยตัวแปร การเกิด ASEAN ECONOMIC COMMUNITY 2015 ทำให้ตลาดใหญ่ขึ้น ลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ การมี AFTA ช่วยเอื้อให้เกิดประโยชน์ในการทำธุรกิจในประเทศไทย ต้นทุนค่าวัตถุดิบมีราคาสูงและความแตกต่างของอัตราค่าไฟฟ้าและส่วนที่ใช้ในการสนับสนุนการผลิต รวม 5 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .609 ถึง .727 มีค่าไอเคนเท่ากับ 3.368 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านปัญหาและสาเหตุในการย้ายฐานธุรกิจ

ตารางที่ 64 องค์ประกอบที่ 4 ด้านการสนับสนุนจากประเทศไทยของผลิตภัณฑ์หลักชิ้นส่วนรถยนต์

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
30	สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจาก BOI	.814
29	การได้รับการสนับสนุนจากนโยบายของรัฐบาลไทย	.664
ค่าไอเคนเท่ากับ 2.393		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 7.477		

องค์ประกอบที่ 4 ประกอบด้วยตัวแปร สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจาก BOI และการได้รับการสนับสนุนจากนโยบายของรัฐบาลไทย รวม 2 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .664 ถึง .814 มีค่าไอเกนเท่ากับ 2.393 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านการสนับสนุนจากประเทศไทย

ตารางที่ 65 องค์ประกอบที่ 5 ด้านอัตราค่าแรงในประเทศไทยของผลิตภัณฑ์หลักชิ้นส่วนรถยนต์

ตัวแปร (ชื่อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
18	อัตราค่าแรงคนงานระดับการบริหารเทียบกับประเทศ ข้างเคียง	.684
17	อัตราค่าแรงคนงานระดับปฏิบัติการเทียบกับประเทศ ข้างเคียง	.683
10	ภาวะความต้องการในประเทศญี่ปุ่นต่ำ	.650
ค่าไอเกนเท่ากับ 2.218 ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 6.931		

องค์ประกอบที่ 5 ประกอบด้วยตัวแปร อัตราค่าแรงคนงานระดับการบริหารเทียบกับประเทศข้างเคียง อัตราค่าแรงคนงานระดับปฏิบัติการเทียบกับประเทศข้างเคียง และภาวะความต้องการในประเทศญี่ปุ่นต่ำ รวม 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .650 ถึง .684 มีค่าไอเกนเท่ากับ 2.218 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านอัตราค่าแรงในประเทศไทย

ตารางที่ 66 องค์ประกอบที่ 6 ด้านการขยายตลาดของผลิตภัณฑ์หลักชิ้นส่วนรถยนต์

ตัวแปร (ชื่อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
9	การย้ายเพื่อขยายฐานธุรกิจของตนเอง	.777
8	การย้ายตามความต้องการของลูกค้า	.687
11	เป็นการย้ายเพื่อขยายด้านการตลาด	.666
ค่าไอเกนเท่ากับ 2.158 ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 6.744		

องค์ประกอบที่ 6 ประกอบด้วยตัวแปร การย้ายเพื่อขยายฐานธุรกิจของตนเองการย้ายตามความต้องการของลูกค้า และเป็นการย้ายเพื่อขยายด้านการตลาด รวม 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนัก

องค์ประกอบอยู่ระหว่าง .666 ถึง .777 มีค่าไอเกนเท่ากับ 2.158 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านการขยายตลาด

ตารางที่ 67 องค์ประกอบที่ 7 ด้านปัญหาค่าของเงินและค่าจ้าง ในการย้ายฐานธุรกิจของผลิตภัณฑ์หลักชิ้นส่วนรถยนต์

ตัวแปร (ชื่อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
1	แนวโน้มภาวะค่าเงินเยนแข็งค่า	.712
7	อัตราค่าจ้างแรงงานระดับปฏิบัติการในประเทศญี่ปุ่น	.653
2	ความแตกต่างของอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ถูกเรียกเก็บเทียบกับไทย	.453
ค่าไอเกนเท่ากับ 1.860		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 5.814		

องค์ประกอบที่ 7 ประกอบด้วยตัวแปร แนวโน้มภาวะค่าเงินเยนแข็งค่า อัตราค่าจ้างแรงงานระดับปฏิบัติการในประเทศญี่ปุ่น และความแตกต่างของอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ถูกเรียกเก็บเทียบกับไทย รวม 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .453 ถึง .712 มีค่าไอเกนเท่ากับ 1.860 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านปัญหาค่าของเงินและค่าจ้าง ในการย้ายฐานธุรกิจ

การวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อย้ายฐานธุรกิจของบริษัทสัญชาติญี่ปุ่น จำแนกตามผลิตภัณฑ์หลัก เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

1. ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้สถิติ KMO (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy) และ Bartlett's Test of Sphericity ใช้วัดความเหมาะสมของข้อมูล ซึ่งได้ค่า KMO เท่ากับ .806 ซึ่งมากกว่า .5 และเข้าสู่ 1 แสดงว่า ข้อมูลที่ได้มีความเหมาะสมที่จะใช้เทคนิค Factor Analysis และจากการทดสอบสมมติฐาน Bartlett's Test of Sphericity พบว่าปฏิเสธ H_0 นั่นคือตัวแปรแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กัน จึงสามารถใช้เทคนิค Factor Analysis ได้

2. ผู้วิจัยได้สกัดองค์ประกอบ (Factor Extraction) โดยใช้วิธีเน้นองค์ประกอบหลัก (Principal Component Analysis) และหาค่าไอเกน ร้อยละของความแปรปรวน ร้อยละของความแปรปรวนสะสม ผลปรากฏดังตาราง 68

ตารางที่ 68 จำนวนองค์ประกอบ ค่าไอเกน ร้อยละของความแปรปรวน ร้อยละของความแปรปรวนสะสมของผลิตภัณฑ์หลัก เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

องค์ประกอบที่	ค่าไอเกน (Eigen Value)	ร้อยละของความแปรปรวน	ร้อยละของความแปรปรวนสะสม
1	3.935	12.298	12.298
2	3.876	12.114	24.412
3	3.331	10.410	34.822
4	3.108	9.711	44.533
5	2.647	8.271	52.804
6	2.161	6.755	59.559
7	1.976	6.176	65.734

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบที่มีค่าไอเกน (Eigenvalue) (ค่าไอเกนหมายถึง ค่าความผันแปรของตัวแปรทั้งหมดในแต่ละองค์ประกอบ) มากกว่า 1 ซึ่งมีทั้งหมด 7 องค์ประกอบ โดยทั้ง 7 องค์ประกอบสามารถอธิบายความแปรปรวนสะสมได้ร้อยละ 65.734 ของความแปรปรวนทั้งหมด

เพื่อให้การแปลความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการหมุนแกนองค์ประกอบแบบอโรทอนอล (Orthogonal rotation) ด้วยวิธีแวนิแมกซ์ (Varimax) เพื่อให้ตัวแปรสัมพันธ์กับองค์ประกอบในลักษณะที่ชัดเจนยิ่งขึ้น แล้วพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ว่าตัวแปรแต่ละตัวควรอยู่ในองค์ประกอบใดใช้เกณฑ์การพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่มีค่ามากกว่า 0.50 ขึ้นไป (โดยไม่พิจารณาว่าเป็นจำนวนบวกหรือจำนวนลบ) แล้วจึงพิจารณาองค์ประกอบ คัดเลือกเฉพาะตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุดบนองค์ประกอบนั้น ซึ่งในการคัดเลือกองค์ประกอบ ปรากฏว่าทุกองค์ประกอบสามารถอธิบายองค์ประกอบได้ชัดเจน และตั้งชื่อองค์ประกอบที่วิเคราะห์ได้ชัดเจน ซึ่งได้จำนวนองค์ประกอบ 7 องค์ประกอบ ผลปรากฏดังตาราง 69 - 75

ตารางที่ 69 องค์ประกอบที่ 1 ด้านสภาพการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุนของผลิตภัณฑ์หลัก
เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
21	ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจไทย	.798
20	การขยายตลาดในประเทศไทยทำได้ง่าย	.654
24	ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านธุรกิจของภูมิภาคอาเซียน	.654
26	มีปัจจัยสนับสนุนของการผลิต(INFRASTRUCTURE) อย่างเพียงพอต่อการผลิต	.628
19	ระดับคุณภาพของแรงงานที่สามารถพัฒนาได้	.570
23	สภาพความเป็นอยู่สะดวกสบาย	.505
ค่าไอเคนเท่ากับ 3.935		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 12.298		

องค์ประกอบที่ 1 ประกอบด้วยตัวแปร ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจไทย การขยายตลาด
ในประเทศไทยทำได้ง่าย ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านธุรกิจของภูมิภาคอาเซียน มีปัจจัย
สนับสนุนของการผลิต (INFRASTRUCTURE) อย่างเพียงพอต่อการผลิต ระดับคุณภาพของ
แรงงานที่สามารถพัฒนาได้ และสภาพความเป็นอยู่ รวม 6 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่
ระหว่าง .505 ถึง .798 มีค่าไอเคนเท่ากับ 3.935 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านสภาพการณ์ที่
เป็นประโยชน์ต่อการลงทุน

ตารางที่ 70 องค์ประกอบที่ 2 ด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจของผลิตภัณฑ์หลัก
เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
12	ความพร้อมด้านเงินทุน	.789
13	ความพร้อมด้านข้อมูลการลงทุน	.752
14	ความพร้อมด้านเทคโนโลยี	.722
15	ความพร้อมของผู้เชี่ยวชาญของบริษัท	.653
9	การย้ายเพื่อขยายฐานธุรกิจของตนเอง	.596
16	มีการเตรียมพร้อมด้านระบบการบริหารจัดการของบริษัท	.561
ค่าไอเคนเท่ากับ 3.876		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 12.114		

องค์ประกอบที่ 2 ประกอบด้วยตัวแปร ความพร้อมด้านเงินทุน ความพร้อมด้านข้อมูลการลงทุน ความพร้อมด้านเทคโนโลยี ความพร้อมของผู้เชี่ยวชาญของบริษัท การย้ายเพื่อขยายฐานธุรกิจของตนเอง มีการเตรียมพร้อมด้านระบบการบริหารจัดการของบริษัท และการย้ายเพื่อขยายด้านการตลาด รวม 6 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .561 ถึง .789 มีค่าไอเคนเท่ากับ 3.876 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านความพร้อมในการย้ายฐานธุรกิจ

ตารางที่ 71 องค์ประกอบที่ 3 ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐของผลิตภัณฑ์หลัก
เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
31	การเกิด ASEAN ECONOMIC COMMUNITY 2015 ทำให้ตลาดใหญ่ขึ้น	.862
32	การมี AFTA ช่วยเอื้อให้เกิดประโยชน์ในการทำธุรกิจในประเทศไทย	.778
25	การบริหารจัดการของญี่ปุ่นสามารถประสานสอดคล้องกับวัฒนธรรมไทยได้ง่าย	.569
10	ภาวะความต้องการในประเทศญี่ปุ่นต่ำ	.548
ค่าไอเคนเท่ากับ 3.331 ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 10.410		

องค์ประกอบที่ 3 ประกอบด้วยตัวแปร การเกิด ASEAN ECONOMIC COMMUNITY 2015 ทำให้ตลาดใหญ่ขึ้น การมี AFTA ช่วยเอื้อให้เกิดประโยชน์ในการทำธุรกิจในประเทศไทย การบริหารจัดการของญี่ปุ่นสามารถประสานสอดคล้องกับวัฒนธรรมไทยได้ง่าย และภาวะความต้องการในประเทศญี่ปุ่นต่ำ รวม 4 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .548 ถึง .862 มีค่าไอเคนเท่ากับ 3.331 และเรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ

ตารางที่ 72 องค์ประกอบที่ 4 ด้านปัญหาและสาเหตุในการย้ายฐานธุรกิจของผลิตภัณฑ์หลัก
เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
2	ความแตกต่างของอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ถูกเรียกเก็บเทียบกับไทย	.842
1	แนวโน้มภาวะค่าของเงินเยนแข็งค่า	.734
3	ความแตกต่างของอัตราค่าไฟฟ้าและส่วนที่ใช้ในการสนับสนุนการผลิต	.610
7	อัตราค่าจ้างแรงงานระดับปฏิบัติการในประเทศญี่ปุ่น	.557
4	ต้นทุนค่าวัตถุดิบมีราคาสูง	.506
ค่าไอเคนเท่ากับ 3.108		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 9.711		

องค์ประกอบที่ 4 ประกอบด้วยตัวแปร ความแตกต่างของอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ถูกเรียกเก็บเทียบกับไทย แนวโน้มภาวะค่าของเงินเยนแข็งค่า ความแตกต่างของอัตราค่าไฟฟ้าและส่วนที่ใช้ในการสนับสนุนการผลิต อัตราค่าจ้างแรงงานระดับปฏิบัติการในประเทศญี่ปุ่น และต้นทุนค่าวัตถุดิบมีราคาสูง รวม 5 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .506 ถึง .842 มีค่าไอเคนเท่ากับ 3.331 เรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านปัญหาและสาเหตุในการย้ายฐานธุรกิจ

ตารางที่ 73 องค์ประกอบที่ 5 ด้านสภาพการณ์ในประเทศไทยธุรกิจของผลิตภัณฑ์หลัก
เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

ตัวแปร(ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
30	สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจาก BOI	.781
29	การได้รับการสนับสนุนจากนโยบายของรัฐบาลไทย	.768
28	ข้อกำหนดทางกฎหมายอื่นๆที่เอื้อประโยชน์ต่อการทำธุรกิจ	.573
22	ความมีเสถียรภาพทางการเมืองการปกครองของไทย	.543
ค่าไอเคนเท่ากับ 2.647		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 8.271		

องค์ประกอบที่ 5 ประกอบด้วยตัวแปร สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจาก BOI การได้รับการสนับสนุนจากนโยบายของรัฐบาลไทย ข้อกำหนดทางกฎหมายอื่นๆที่เอื้อประโยชน์ต่อการทำธุรกิจ และควมมีเสถียรภาพทางการเมืองการปกครองของไทยรวม 4 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .543 ถึง .781 มีค่าไอเคนเท่ากับ 2.647 เรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านสภาพการณ์ในประเทศไทย

ตารางที่ 74 องค์ประกอบที่ 6 ด้านการตลาดในการย้ายฐานธุรกิจของผลิตภัณฑ์หลัก เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

ตัวแปร (ชื่อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
8	การย้ายตามความต้องการของลูกค้า	.679
5	การขาดแคลนบุคลากร	.524
11	การย้ายเพื่อขยายด้านการตลาด	.506
ค่าไอเคนเท่ากับ 2.161		
ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 6.755		

องค์ประกอบที่ 6 ประกอบด้วยตัวแปร การย้ายตามความต้องการของลูกค้า การขาดแคลนบุคลากร และการย้ายเพื่อขยายด้านการตลาด รวม 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .506 ถึง .679 มีค่าไอเคนเท่ากับ 2.161 เรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ด้านการตลาดในการย้ายฐานธุรกิจ

ตารางที่ 75 องค์กรประกอบที่ 7 ด้านต้นทุนค่าจ้างแรงงานในประเทศไทยในการย้ายฐานธุรกิจของ
บริษัทสัญชาติญี่ปุ่น ธุรกิจขนาดกลาง

ตัวแปร (ข้อ)	ปัจจัย	น้ำหนักองค์ประกอบ
17	อัตราค่าแรงคนงานระดับปฏิบัติการเทียบกับประเทศ ข้างเคียง	.806
18	อัตราค่าแรงคนงานระดับบริหารเปรียบเทียบกับประเทศ ข้างเคียง	.777
ค่าไอเคนเท่ากับ 1.976 ค่าร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 6.176		

องค์กรประกอบที่ 7 ประกอบด้วยตัวแปร อัตราค่าแรงคนงานระดับปฏิบัติการเทียบกับประเทศข้างเคียง และอัตราค่าแรงคนงานระดับบริหารเปรียบเทียบกับประเทศข้างเคียง รวม 2 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .777 ถึง .806 มีค่าไอเคนเท่ากับ 1.976 และเรียกชื่อองค์กรประกอบนี้ว่า ด้านต้นทุนค่าจ้างแรงงานในประเทศไทย

รายงานการสัมภาษณ์ความเห็นเชิงลึก (In-depth Interview) ของการศึกษา สถานภาพและแนวโน้มการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทสัญชาติญี่ปุ่นมายังประเทศไทย

กลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์

ตอนที่ 1 ถามบริษัทที่ได้ย้ายฐานธุรกิจมาแล้วว่า ช่วงเวลาก่อนที่จะตัดสินใจย้ายฐานธุรกิจ มีการพิจารณาปัจจัยเรื่องใดบ้าง

(วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อสำรวจความพร้อมของการย้ายธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมายังประเทศไทย)

1. ท่านมีข้อมูลเกี่ยวกับประเทศไทยมากเพียงพอหรือไม่

บริษัทสัญชาติญี่ปุ่นที่ย้ายถิ่นฐานธุรกิจมาตั้งอยู่ในประเทศไทยก่อนการย้ายถิ่นฐานมายังประเทศไทยส่วนใหญ่ได้มีการรวบรวมข้อมูลด้านการลงทุน เทคโนโลยีพื้นฐานจากแหล่งข้อมูลที่เพียงพอจากองค์กรเครือข่ายของประเทศญี่ปุ่น เช่น JETRO, BOI, ธนาคารของญี่ปุ่น, ข้อมูลจากบริษัทแม่ และบริษัทคู่ค้า แต่บริษัทสัญชาติญี่ปุ่นมีความเชื่อมั่นและเชื่อถือแหล่งข้อมูลที่ได้จากเครือข่ายญี่ปุ่นมากกว่าแหล่งข้อมูลจากหน่วยงานไทย

2. เงินทุนที่ท่านใช้ในการลงทุนในประเทศไทยมาจากแหล่งใด (บริษัทแม่ สถาบันการเงินในญี่ปุ่น คู่ใน ประเทศไทย หรือ ร่วมทุนกับคนไทย)

บริษัทสัญชาติญี่ปุ่นที่ย้ายถิ่นฐานธุรกิจมาตั้งอยู่ในประเทศไทยส่วนใหญ่ใช้แหล่งเงินทุนจากบริษัทแม่และมีการใช้แหล่งเงินทุนท้องถิ่นในประเทศไทยอยู่บ้างในช่วงเริ่มต้น ธนาคารที่สำคัญที่ติดต่อจะเป็น ธนาคารของญี่ปุ่น ธนาคารท้องถิ่นของไทยหลายธนาคาร และมีบางส่วนที่จัดตั้งขึ้น โดยร่วมทุนระหว่างบริษัทญี่ปุ่นกับบริษัทไทยโดยมีอัตราส่วน โดยประมาณการ 51 ต่อ 49 เงินทุนฝ่ายญี่ปุ่นมาจากบริษัทแม่ที่ญี่ปุ่น

3. มีเทคโนโลยีและเครื่องจักรของตัวเองบริษัท สามารถที่จะนำมาใช้ในประเทศไทยได้ทันทีหรือไม่ หรือจัดหาที่ประเทศไทย

บริษัทสัญชาติญี่ปุ่นที่ย้ายถิ่นฐานธุรกิจมาตั้งอยู่ในประเทศไทยส่วนใหญ่มีเทคโนโลยีเครื่องจักรอุปกรณ์อยู่แล้วในประเทศญี่ปุ่นได้ย้ายเครื่องจักรอุปกรณ์และเทคโนโลยีมายังบริษัทญี่ปุ่นในประเทศไทย และมีการจัดซื้อจัดหาเครื่องจักรต่างๆ จากตัวแทนบริษัทญี่ปุ่นในประเทศไทย และมีบางส่วนเท่านั้นที่ซื้อเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ไม่ต้องการความละเอียดสูงภายในประเทศไทย

เนื่องจากผลิตภัณฑ์ที่ต้องใช้เทคโนโลยีที่พิเศษและมีความละเอียดมากดังนั้นต้องจัดหาเครื่องจักรที่มีคุณภาพจากประเทศญี่ปุ่น

4. บริษัทของท่านมีจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่เพียงพอ และสามารถที่จะถ่ายทอดให้กับผู้อื่นได้โดยไม่มีปัญหาเรื่องภาษา

บริษัทสัญชาติญี่ปุ่นที่ย้ายถิ่นฐานธุรกิจมาตั้งอยู่ในประเทศไทย มีช่างเทคนิคและผู้เชี่ยวชาญชาวญี่ปุ่นอย่างเพียงพอสำหรับฝึกฝนช่างเทคนิคชาวไทยให้มีระดับที่สูงขึ้นโดยส่งช่างเทคนิคชาวไทยไปฝึกอบรมและศึกษาเทคโนโลยีที่ประเทศญี่ปุ่น โดยส่วนใหญ่ก็จะมีอุปสรรคด้านการสื่อสารการทำงานและการถ่ายทอดทางเทคนิคแต่ก็สามารถแก้ไขปัญหาโดยการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ ถ้ามุ่งในการแปลภาษาและส่งเสริมให้พนักงานเรียนภาษาญี่ปุ่น

5. เมื่อท่านย้ายฐานธุรกิจมา ท่านคิดว่า ระบบการบริหารจัดการของบริษัทจะสามารถใช้กับที่ประเทศไทยได้หรือไม่อย่างไร และปัจจุบันมีปัญหาหรือไม่

ระบบการบริหารจัดการเป็นแบบผสมผสานระหว่างญี่ปุ่นกับไทยและเข้าใจวัฒนธรรมไทย พนักงานคนไทยชั้น เรียบร้อยคิดว่าสามารถรับแนวการบริหารแบบญี่ปุ่นได้ แต่ก็มีอุปสรรคส่วนใหญ่พนักงานชาวไทยมักจะไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของบริษัทและขาดระเบียบวินัยทำให้เกิดของเสียในสายการผลิต

สรุปความพร้อมของการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทสัญชาติญี่ปุ่นมายังประเทศไทยของกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ บริษัทสัญชาติญี่ปุ่นที่มีแนวคิดที่จะย้ายฐานธุรกิจได้รับข้อมูล แหล่งเงินทุน เทคโนโลยี เครื่องจักร ผู้เชี่ยวชาญ มาจากหน่วยงานของประเทศญี่ปุ่นหรือบริษัทแม่หรือเครือข่ายธุรกิจญี่ปุ่นซึ่งสามารถเชื่อถือได้มากกว่าหน่วยงานของประเทศไทย โดยทั้งข้อมูล แหล่งเงินทุน เทคโนโลยี เครื่องจักร ผู้เชี่ยวชาญ บริษัทสัญชาติญี่ปุ่นมีความพร้อมทุกด้าน ตลอดจนยังมีระบบการบริหารจัดการแบบผสมผสานระหว่างญี่ปุ่นกับไทยที่เข้าใจในวัฒนธรรมที่ต่างกัน

ตอนที่ 2 ถามบริษัทภายใต้สถานการณ์ปัจจุบัน ถ้าบริษัทท่านยังไม่ได้ย้ายฐานธุรกิจมา เหตุผลดังต่อไปนี้จะมีผลกระทบต่อการตัดสินใจของท่านหรือไม่

(วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาแนวโน้มการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมายังประเทศไทย)

1. การมีข้อมูลการลงทุนของประเทศไทยมากเพียงพอที่สามารถใช้ในการตัดสินใจในการลงทุน

โดยส่วนใหญ่บริษัทสัญชาติญี่ปุ่นที่ย้ายถิ่นฐานธุรกิจมาตั้งอยู่ในประเทศไทย มีข้อมูลการลงทุนในประเทศไทยอย่างเพียงพอที่สามารถใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนแต่จะพึ่งพาข้อมูลจากหน่วยงานญี่ปุ่น เนื่องจากติดปัญหาด้านภาษาและการสื่อสาร

2. อัตราค่าแรง 300 บาท/วัน หรือ 15,000 บาท/เดือน เทียบกับคุณภาพแรงงานไทยเหมาะสมหรือไม่ แนวคิดเรื่องอัตราค่าแรง 300บาท/วัน ของบริษัทสัญชาติญี่ปุ่นที่ย้ายถิ่นฐานธุรกิจมาตั้งอยู่ในประเทศไทยส่วนใหญ่คิดว่าส่งผลกระทบต่อต้นทุนหรือต้นทุนที่เพิ่มขึ้นจากวัตถุดิบที่มาจาก Supplier และกังวลเรื่องความสามารถในการแข่งขันของบริษัท โดยมีต้นทุนที่เพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงขึ้นโดยประมาณ 50% เมื่อเทียบกับคุณภาพของพนักงาน ไม่ได้สูงเพียงพอกับค่าตอบแทน ทำให้ต้นทุนสูงเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ใน Asian ดังนั้นอาจจำเป็นต้องลดอัตรารับพนักงานเข้าทำงานครั้งหนึ่งของเป้าหมายที่ตั้งไว้ ลดจำนวนชั่วโมงการทำงานล่วงเวลาและพัฒนาพนักงานให้มีความสามารถปรับปรุงกระบวนการให้เป็นระบบอัตโนมัติมากขึ้นเพื่อเพิ่มอัตราการผลิตและลดต้นทุนเป็นการชดเชย

ในส่วนของเงินเดือนขั้นต่ำ 15,000 บาท/เดือน สำหรับช่างเทคนิคและวิศวกรนั้นไม่มีปัญหาในมุมมองการเปรียบเทียบค่าจ้างกับผลลัพธ์เมื่อเปรียบเทียบกับมาเลเซีย หรือ สิงคโปร์ แต่พนักงานสายธุรกิจซึ่งไม่มีความจำเป็นต้องจ่าย 15,000 บาท/เดือน อย่างไรก็ตามควรมีการพัฒนาคุณภาพในอนาคต เนื่องจากอายุพนักงานสูงขึ้นแรงงานขาดแคลนแต่ค่าจ้างยังเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องแล้ว ซึ่งประเทศอินโดนีเซีย กัมพูชา เวียดนาม เมียนมา อินเดียที่กำลังพัฒนาขึ้นก็น่าจะมีผลลัพธ์เทียบกับค่าจ้างสูงขึ้น

หมายเหตุ ในส่วนของเงินเดือนขั้นต่ำ 15,000 บาท/เดือน อาจทำให้เกิดการพิพาทแรงงานได้เนื่องจากอัตราค่าแรงเพิ่มขึ้น 50% ทำให้พนักงานมีการเรียกร้องในทุกระดับแม้แต่ในระดับสูงมีการเรียกร้องให้เพิ่มเงินเดือนขึ้น 50% ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่มาก

3. การเกิด ASEAN ECONOMIC COMMUNITY 2015 จะส่งผลต่อการลงทุนเพิ่มหรือไม่ อย่างไร

โดยส่วนใหญ่ยังไม่ชัดเจนหรือกังวลกับเรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการศึกษาดูนโยบายของบริษัทลูกค้ารายใหญ่อย่างเช่น โตโยต้า ฮอนด้า เป็นต้น แต่ก็ยังไม่ย้ายฐานไปประเทศอื่นเนื่องจาก Infrastructure ของประเทศไทยดีกว่าประเทศอื่น แต่ถ้ามีการลงทุนเพิ่มเติมก็จะขยายธุรกิจไปที่เวียดนาม (ไม่ได้ถอนการลงทุน)

4. นโยบายการสนับสนุนของรัฐบาลไทย รวมถึงข้อกฎหมายสนับสนุนให้มีการลงทุน มีผลหรือไม่

โดยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจทั้งสิทธิประโยชน์สนับสนุนจาก BOI และรัฐบาลไทย อยู่มาก แต่อาจจะติดปัญหาความรวดเร็วการทำงาน ด้านศุลกากร กฎหมายแรงงานไทยมีความ ยุ่งยากไม่ชัดเจนและภาษีนิติบุคคลต่าง ๆ นั้นเทียบกับสิงคโปร์แล้วรู้สึกว่ามีภาระสูง

5. สภาพทางการเมือง การปกครองของประเทศไทยในปัจจุบัน มีผลอย่างไร

บริษัทสัญชาติญี่ปุ่นที่ย้ายถิ่นฐานธุรกิจมาตั้งอยู่ในประเทศไทยบางส่วนขอไม่กล่าวถึงด้าน การเมืองก็ไม่ได้มีความคิดเห็นแต่ส่วนใหญ่คิดว่ามีผลต่อความไม่ชัดเจนของนโยบายสนับสนุนจาก ภาครัฐ การลดภาษีเงินได้นิติบุคคล การชดเชยกับการขึ้นค่าจ้าง นโยบายยังเป็นนโยบายระยะสั้น

คาดหวังให้การเมืองของไทยมีความมั่นคงมากขึ้นแต่ผลกระทบจากน้ำท่วมครั้งนี้สาหัส มาก ผลผลิตลดลงไป 50% หากมีภัยธรรมชาติเช่นนี้อีก ก็จะทำให้บริษัทที่คิดย้ายฐานธุรกิจน่าจะ เพิ่มขึ้น

6. ความเหมาะสมด้าน ท่าเล ที่ตั้งภูมิศาสตร์ในระดับภูมิภาค กับธุรกิจของท่าน อย่างไร

อยากให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางธุรกิจต่อไปในอนาคต คิดว่าเป็นประโยชน์ต่อบริษัท อย่างมากในการหาแหล่งวัตถุดิบได้ง่ายและขายง่าย แต่อนาคตอาจจะไม่ได้เป็น โดยเฉพาะ อุตสาหกรรมยานยนต์ อาจกลายเป็นอิน โดนีเซียที่มีตลาดใหญ่มีศักยภาพสูงมาก และมีฐานการผลิต อยู่พอสมควร แต่อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าประเทศไทยใกล้เคียงจะมีการพัฒนาขึ้นแต่ว่า บริษัทผู้ผลิต ยานยนต์รายใหญ่อย่างเช่น โตโยต้า ยังเป็นฐานการผลิตที่ใหญ่คงจะไม่ลดธุรกิจไทยลงหรือย้าย ไปประเทศอื่น

7. ประเทศไทยมีจำนวนช่างหรือวิศวกรที่มีความสามารถในระดับสูงหรือไม่

โดยส่วนใหญ่ไม่เพียงพอต่อความต้องการบริษัททำเป็นอย่างยิ่งมีการส่งไปฝึกที่บริษัทแม่ หรือตั้งฝ่ายวิจัยและพัฒนาขึ้นเพื่อให้พัฒนาเทคโนโลยีให้สูงขึ้น

8. มีปัจจัยทุกอย่างที่ช่วยส่งเสริมการผลิต เช่น นิคมอุตสาหกรรม ระบบสาธารณูปโภค มีความ พึ่งพอใจหรือไม่

ความคิดเห็นโดยส่วนใหญ่พึงพอใจกับ ระบบ Infrastructure ที่ดีถึงแม้ว่าจะมีอุปสรรคบ้าง อย่างเช่น ไฟฟ้าดับส่งผลกระทบต่อกระบวนการผลิตบ้างแต่ก็ไม่มีผลกระทบมากนัก ยกเว้นเรื่องของภ ษณชาติที่ต้องการให้มีการพิจารณาป้องกันความเสี่ยงในอนาคตให้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมควรเพิ่มความพร้อมของโครงสร้างด้าน การสื่อสารให้มากขึ้น เช่น Communication Network การจราจรที่สะดวกในการไปทำงาน (รถเมล์ไปยังที่ห่างไกลจาก กรุงเทพฯ หรือการจราจรที่ติดขัด)

9. ธุรกิจของท่านต้องการที่จะเปิดตลาดใหม่ ท่านคิดว่าประเทศไทยเหมาะกับการเปิดตลาดใหม่หรือไม่

ประเทศไทยปัจจุบันเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมรถยนต์ จึงเป็นสถานที่ที่มีความเหมาะสมและความสำคัญของตลาดในประเทศไทยในอนาคตการขยายตลาดจะเพิ่มมากขึ้นด้วยแต่การย้ายฐานธุรกิจหรือการเปิดตลาดใหม่ขึ้นอยู่กับบริษัทที่เป็นลูกค้ารายใหญ่เป็นหลัก ในอนาคตตลาดที่ใหญ่ในต่างประเทศ เช่น อินโดนีเซีย ก็มีการขยายส่วนแบ่งการตลาดมากขึ้นด้วย

10. สภาพสังคมความเป็นอยู่ของไทยมีความสะดวกสบายและง่ายต่อปรับให้เข้ากับการดำเนินชีวิตของชาวญี่ปุ่น

ส่วนใหญ่มีความสุขสบายดีในเรื่องความสะดวกสบาย สถานที่พัก และระบบ Infrastructure

สรุปแนวโน้มการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมายังประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมขึ้นส่วนยานยนต์ สภาพปัจจุบันประเทศไทยยังคงเป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมรถยนต์ในภูมิภาคเอเชีย เนื่องจากมีทำเลที่ตั้งที่เหมาะสม สภาพความเป็นอยู่ที่สะดวกสบาย แต่ในอนาคตเมื่อพิจารณาปัจจัยต่างๆที่มีเพิ่มขึ้น เช่น อัตราค่าแรงที่มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับคุณภาพของพนักงานหรือเทียบกับอัตราค่าค่าแรงของประเศใกล้เคียง เช่น อินโดนีเซีย เวียดนาม นโยบายการสนับสนุนของรัฐบาลไทยที่ให้การสนับสนุนเป็นอย่างดีแต่ติดที่ความรวดเร็ว ความยุ่งยาก ขาดความชัดเจน สภาพการณ์เมืองการปกครองที่ไม่มีเสถียรภาพ พิจารณาจากการบริหารจัดการเกี่ยวกับปัญหาอุทกภัยล่าสุดปลายปี 2554 ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายกับอุตสาหกรรมต่างๆอย่างหนัก จำนวนช่างหรือวิศวกรที่มีความสามารถสูง ยังมีไม่เพียงพอกับความต้องการ และการเกิดของ AEC ค.ศ.2015 ที่พิจารณาว่า ยังมีความกังวลในความไม่ชัดเจนในเรื่องดังกล่าว ทำให้แนวโน้มการย้าย การเพิ่มหรือขยายธุรกิจคงจะมีอัตราคงที่โดยจะไม่ลดอัตราการลงทุน

ตอนที่ 3 ถามบริษัท ถึงความสัมพันธ์ของการย้ายฐานของบริษัทอื่นมายังประเทศไทย
(วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงของการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมายังประเทศไทย)

1. ธุรกิจของท่านเป็นอุตสาหกรรมที่ต้องอาศัยพึ่งพาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ต้องย้ายฐานตามผู้ผลิตรถยนต์ จึงทำให้ต้องย้าย

โดยส่วนใหญ่บริษัทสัญชาติญี่ปุ่นที่ย้ายถิ่นฐานธุรกิจมาตั้งอยู่ในประเทศไทยในอุตสาหกรรมผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์มีการเชิญชวนและย้ายฐานธุรกิจตามบริษัทที่เป็นลูกค้ารายใหญ่แต่ก็มีบางส่วนที่มีเหตุผลเดิมที่ย้ายฐานธุรกิจมาเพราะต้องการผลิตให้มีต้นทุนต่ำเพื่อส่งออกไปขายในประเทศญี่ปุ่น

2. ธุรกิจของท่านต้องการให้อุตสาหกรรมสนับสนุนหรือที่เกี่ยวข้องย้ายฐานตามมาด้วย

โดยส่วนใหญ่ตอบว่าไม่มีเนื่องจากบริษัทสัญชาติญี่ปุ่นที่ย้ายถิ่นฐานธุรกิจมาตั้งอยู่ในประเทศไทย และบริษัทที่เกี่ยวข้องได้ย้ายฐานมาอยู่ในประเทศเรียบร้อยแล้วแต่ก็มีบางส่วนอยากให้มีบริษัท Trading และ Maker วัตถุประสงค์ย้ายตามมาด้วย

3. พิจารณาด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศแล้ว บริษัทสามารถบริหารจัดการให้สามารถลดต้นทุนได้ดีกว่าอยู่ที่ญี่ปุ่น

บริษัทสัญชาติญี่ปุ่นที่ย้ายถิ่นฐานธุรกิจมาตั้งอยู่ในประเทศไทยส่วนใหญ่สามารถลดต้นทุนได้ตามที่คาดหมายไว้เนื่องจากมีต้นทุนด้านขนส่ง วัสดุสิ้นเปลืองต่างๆ และวัตถุดิบหาง่ายและถูกกว่าแต่ถ้าใช้วัตถุดิบบางตัวจากประเทศญี่ปุ่นก็จะทำให้ต้นทุนสูงกว่า

4. บริษัทท่านมีลูกค้าที่เป็นธุรกิจของชาวไทย ประเภทใด เช่น ขนส่ง สำนักบัญชี คลังสินค้า เป็นต้น

โดยส่วนใหญ่เป็นบริษัทญี่ปุ่น Supplier และบางส่วนใช้บริษัทของไทยโดยเฉพาะในชิ้นส่วนที่มี Precision ไม่สูงมาก เช่น Plating Cutting Mold

5. การที่ท่านย้ายฐานธุรกิจมาประเทศไทย ท่านคิดว่า จะเป็นประโยชน์กับธุรกิจหรืออุตสาหกรรมของไทยอย่างไรบ้าง เช่น การมีงานทำของคนไทย

โดยส่วนใหญ่ทั้งหมดมีแนวคิดที่เห็นได้ชัดเจนคือเกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้น มีการขยายนิคมอุตสาหกรรม เกิดการพัฒนาทางอุตสาหกรรม ทำให้มีการผลิตสินค้าต้นทุนต่ำได้ทำให้ประเทศมีความได้เปรียบในการแข่งขัน โดยเฉพาะในต่างประเทศ

สรุปความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงของการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมายังประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมจีนส่วนยานยนต์ประเด็นหลักที่มีความคิดเห็นตรงกัน คือ การเพิ่มขึ้นของการจ้างงาน เกิดการพัฒนาทางอุตสาหกรรมที่สามารถมีกระบวนการผลิตที่ใช้ต้นทุนต่ำ การลดต้นทุนการผลิตที่ได้กำหนดไว้ วัตถุดิบหาง่าย ราคาถูก สามารถลดต้นทุนค่าขนส่ง โดยเฉพาะการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทใหญ่ๆ ทำให้มีการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทที่มีความเกี่ยวข้อง เช่น เป็นบริษัทที่ผลิตชิ้นส่วนสนับสนุนได้มีการย้ายติดตามมา เป็นต้น สำหรับความเชื่อมโยงกับธุรกิจของคนไทย มีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่มี Precision ไม่สูงมากนัก เช่น Plating Cutting Mold เป็นต้น

ตอนที่ 4 ถามบริษัท ถึง การย้ายฐานธุรกิจไปยังประเทศอื่น

(วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อศึกษาแนวโน้มการย้ายธุรกิจไปประเทศอื่น)

1. ธุรกิจท่านมีแนวโน้มที่จะย้ายจากประเทศไทยหรือไม่

แนวคิดส่วนใหญ่ของบริษัทสัญชาติญี่ปุ่นที่ย้ายถิ่นฐานธุรกิจมาตั้งอยู่ในประเทศไทย ไม่คิดย้ายฐานออกไปจากประเทศไทยแต่อาจมีการขยายธุรกิจการลงทุนไปยังประเทศอื่นบ้าง

2. ถ้ามี ธุรกิจท่านจะย้ายไปประเทศใด

โดยส่วนใหญ่ไม่คิดที่จะย้ายฐานธุรกิจแต่ถ้าจะขยายจะต้องพิจารณาจากลูกค้ารายใหญ่ อย่างเช่น ประเทศอินโดนีเซียที่มีตลาดที่ใหญ่ อินเดีย จีน มาเลเซีย ไต้หวัน เป็นต้น

3. เพราะเหตุใดจึงจะย้ายฐานไปยังประเทศนั้น

มีศักยภาพด้านการตลาดและประชากรจำนวนมากและการย้ายฐานตามลูกค้ารายใหญ่

4. กรณีที่จะมีการเปลี่ยนแปลงเรื่องการยกเลิกการจ้างแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้านของไทย จะมีผลต่อการย้ายฐานธุรกิจของท่านไปยังประเทศอื่นหรือไม่

โดยส่วนใหญ่บริษัทสัญชาติญี่ปุ่นที่ย้ายถิ่นฐานธุรกิจมาตั้งอยู่ในประเทศไทยไม่มีนโยบายที่จะจ้างแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้านของไทย เนื่องจากเกรงว่าจะมีปัญหาด้านต่างๆ ภาษา แต่อาจมีผลกระทบต่อบริษัทคู่ค้าไทยที่เป็นหุ้นส่วนบ้างที่ใช้แรงงานต่างด้าวโดยตั้งโรงงาน Sub Assembly ใกล้ชายแดนกัมพูชา

5. กรณีการยกเลิกสิทธิประโยชน์ตามเขตการลงทุนของ BOI ตามเขต 1 เขต 2 และเขต 3 จะมีผลต่อการย้ายฐานธุรกิจของท่านหรือไม่อย่างไร

โดยส่วนใหญ่บริษัทสัญชาติญี่ปุ่นที่ย้ายถิ่นฐานธุรกิจมาตั้งอยู่ในประเทศไทยคิดว่าปัจจุบันการให้สิทธิประโยชน์ในการลงทุนของ BOI นั้นคืออยู่แล้ว ไม่ควรมีกระบวนการที่ทำให้เสียเวลา และต้องจ่ายเงินจำนวนมากขึ้นแต่ก็มีบางรายคิดว่าถ้ามีการปรับเปลี่ยนอยากได้ผลประโยชน์เช่นเดียวกับเขตอื่นๆ เนื่องจาก BOI เขต 2 ได้รับประโยชน์น้อยกว่าเขต 3 เพราะเขต 3 ตั้งอยู่ห่างไกลกว่าเขต 2

สรุปแนวโน้มการย้ายธุรกิจไปประเทศอื่น กลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ภาพโดยรวมยังไม่มีแนวโน้มที่จะย้ายฐานธุรกิจไปประเทศอื่นเนื่องจากยังมีความพอใจ แต่ถ้าจะขยายเพิ่มเติมจะขยายไปประเทศอื่น ไม่ขยายในประเทศไทย

กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

ตอนที่ 1 ถามบริษัทที่ได้ย้ายฐานธุรกิจมาแล้วว่า ช่วงเวลาก่อนที่จะตัดสินใจย้ายฐานธุรกิจ มีการพิจารณาปัจจัยเรื่องใดบ้าง

(วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อสำรวจความพร้อมของการย้ายธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมายังประเทศไทย)

1. ท่านมีข้อมูลเกี่ยวกับประเทศไทยมากเพียงพอหรือไม่

ข้อมูลเกี่ยวกับประเทศไทยที่ทางบริษัทได้มานั้นมีเพียงพอ โดยที่มาของข้อมูลของแต่ละบริษัทแตกต่างกันขึ้นอยู่กับเครือข่ายที่มี โดยบางบริษัทได้จากบริษัทแม่ บางบริษัทได้จากลูกค้าที่เป็นคู่ค้ากัน บางบริษัทได้จากการที่เป็นตัวแทนจำหน่ายในไทย และบางบริษัทได้จากบริษัทร่วมทุนที่ทำธุรกิจที่สิงคโปร์

2. เงินทุนที่ท่านใช้ในการลงทุนในประเทศไทยมาจากแหล่งใด (บริษัทแม่ สถาบันการเงินในญี่ปุ่น ธุรกิจในประเทศไทย หรือร่วมทุนกับคนไทย)

แหล่งเงินทุนส่วนใหญ่มาจากประเทศญี่ปุ่น มีบางบริษัทที่เกิดจากการร่วมทุนก็จะใช้แหล่งกู้ยืมจากประเทศไทย

3. มีเทคโนโลยีและเครื่องจักรของตัวเองบริษัท สามารถที่จะนำมาใช้ในประเทศไทยได้ทันทีหรือไม่ หรือจัดหาที่ประเทศไทย

โดยส่วนใหญ่ เทคโนโลยีและเครื่องจักรนำเข้ามาจากญี่ปุ่น 100% บางส่วนมีการจัดซื้อจากบริษัทญี่ปุ่นในไทย และต่อมากายหลังมีความพยายามใช้ที่เป็น local ยกเว้นเครื่องจักรและชิ้นส่วนที่มีความซับซ้อนก็ยังคงต้องนำเข้าจากญี่ปุ่น และมี 1 บริษัทที่นำเครื่องจักรมาจาก Philippine ซึ่งเกิดจากการย้ายฐานผลิตมายังไทย

4. บริษัทของท่านมีจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่เพียงพอ และสามารถที่จะถ่ายทอดให้กับผู้อื่นได้โดยไม่มีปัญหาเรื่องภาษา

ส่วนใหญ่มีผู้เชี่ยวชาญเพียงพอ ส่วนการสื่อสารจะแก้ไขโดยการสื่อสารผ่านล่าม

5. เมื่อท่านย้ายฐานธุรกิจมา ท่านคิดว่า ระบบการบริหารจัดการของบริษัทจะสามารถใช้กับที่ประเทศไทยได้หรือไม่อย่างไร และปัจจุบันมีปัญหาหรือไม่

ระบบการบริหารจัดการของบริษัทสามารถใช้ได้กับคนไทย ส่วนปัญหาที่พบจะเป็นที่ตัวบุคคล เช่น ควรทำการวางแผนการทำงาน การให้มีความคิดที่ละเอียดรอบคอบ และการทำงานที่รวดเร็วไม่ชักช้า

สรุปความพร้อมของการย้ายธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมายังประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ บริษัทสัญชาติญี่ปุ่นที่มีแนวคิดที่จะย้ายฐานธุรกิจได้รับข้อมูลแหล่งเงินทุน เทคโนโลยี เครื่องจักร ผู้เชี่ยวชาญ มาจากหน่วยงานของประเทศญี่ปุ่นหรือบริษัทแม่หรือเครือข่ายธุรกิจญี่ปุ่น ตลอดจนลูกค้า ซึ่งสามารถเชื่อถือได้มากกว่าหน่วยงานของประเทศไทย โดยทั้งข้อมูล แหล่งเงินทุน ผู้เชี่ยวชาญ บริษัทสัญชาติญี่ปุ่นมีความพร้อมทุกด้าน มีระบบการบริหารจัดการที่สามารถใช้กับคนไทยได้ มีพบปัญหาบ้างเป็นเพียงปัญหาที่ตัวบุคคล ด้านเทคโนโลยี เครื่องจักร นำเข้าจากญี่ปุ่น เกือบ 100%

ตอนที่ 2 ถามบริษัทภายใต้สถานการณ์ปัจจุบัน ถ้าบริษัทท่านยังไม่ได้ย้ายฐานธุรกิจมา เหตุผลดังต่อไปนี้จะมีผลกระทบต่อการตัดสินใจของท่านหรือไม่

(วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาแนวโน้มการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมายังประเทศไทย)

1. การมีข้อมูลการลงทุนของประเทศไทยมากเพียงพอที่สามารถใช้ในการตัดสินใจในการลงทุน บริษัทที่มีข้อมูลเพียงพอในการตัดสินใจในการลงทุน ซึ่งรวมถึงข้อมูลที่ได้รับจาก BOI
2. อัตราค่าแรง 300 บาท/วัน หรือ 15,000 บาท/เดือน เทียบกับคุณภาพแรงงานไทยเหมาะสมหรือไม่ การขึ้นค่าแรงมีผลกระทบแน่นอน เพราะเป็นต้นทุนการผลิตด้านแรงงาน โดยในบริษัทที่มีอัตราค่าจ้างจากการประกอบการต่ำอยู่แล้ว ก็อาจทำให้บริษัทขาดทุนได้ ส่วนในประเด็นของการจ้างงานนั้นหากเทียบในระดับการศึกษา ม.6 เมื่อเข้ามาทำงานจนผ่านไป 4 ปี ก็จะมี ความชำนาญมากขึ้น

หรือใกล้เคียงกับผู้ที่จบปริญญาตรี ซึ่งทำให้อัตราค่าจ้างไม่แตกต่างกันมากนัก แต่คุณภาพของผู้จบปริญญาตรีจะเก่ง แต่ก็ขาดความอดทน ขาดการแลกเปลี่ยนสื่อสารข้อมูล และไม่ทำงานเป็นทีม

3. การเกิด ASEAN ECONOMIC COMMUNITY 2015 จะส่งผลต่อการลงทุนเพิ่มหรือไม่ อย่างไร
มีผลกระทบในด้านของการจัดซื้อจัดหาชิ้นส่วนบางชิ้นส่วนที่นำเข้าจากประเทศญี่ปุ่น และเชื่อว่าการแข่งขันจะสูงขึ้น ส่วนคนไทยต้องพยายามมากขึ้น เพราะประเทศเพื่อนบ้าน เช่น พม่า เวียดนามอาจจะเป็นคู่แข่งในด้านบุคลากรในอนาคต แต่ก็ยังมีบางบริษัทที่ยังไม่ได้ศึกษาถึงผลกระทบดังกล่าว

4. นโยบายการสนับสนุนของรัฐบาลไทย รวมถึงข้อกฎหมายสนับสนุนให้มีการลงทุน มีผลหรือไม่
รัฐบาลไทยมีนโยบายสนับสนุนที่มีผลดีต่อการลงทุน และได้รับการดูแลเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็น BOI หรือการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เพียงแต่มีปัญหาเรื่องงานเอกสารที่ซับซ้อน ขั้นตอนการทำงานที่มากเกินไป ส่วนกฎหมายในปัจจุบันที่ไม่ยินยอมให้บริษัทที่ได้รับสิทธิจาก BOI ให้สามารถรับแรงงานต่างด้าว (จากประเทศข้างเคียง) ได้ เมื่อมีปัญหาขาดแคลนแรงงาน

5. สภาพทางการเมือง การปกครองของประเทศไทยในปัจจุบัน มีผลอย่างไร

การเมืองในประเทศไทยไม่มีผลกับบริษัท บางบริษัทให้ความเห็นว่านโยบายรัฐบาล การเมือง เศรษฐกิจในไทยไม่มีความเกี่ยวข้องกัน เช่น ภาพรวมเศรษฐกิจไม่ดี แต่การลงทุนในตลาดทุน (หุ้น) กลับกระเตื้องขึ้น ซึ่งสวนทิศทางกัน

6. ความเหมาะสมด้านทำเลที่ตั้งภูมิศาสตร์ในระดับภูมิภาค กับธุรกิจของท่าน อย่างไร

มีความเหมาะสมโดยใช้เป็นฐานผลิต

7. ประเทศไทยมีจำนวนช่างหรือวิศวกรที่มีความสามารถในระดับสูงหรือไม่

ความสามารถของช่างหรือวิศวกรมีทั้งเก่งและไม่เก่ง และยังคงมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ในบางบริษัทพบว่า คนที่เรียนรู้แล้วมีทักษะสูง โดยเฉพาะคนที่มีอายุน้อยมักจะไปทำงานที่อื่น ส่วนคนที่มีอายุมากแล้วจะไม่ย้ายงานและขาดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ (โดยรวม) เนื่องจากไม่มีความมุ่งมั่นว่าจะไปประกอบธุรกิจของตนเองในอนาคต (ต่างกับคนใต้หวัน ที่พยายามเรียนรู้มากๆ เพื่ออนาคต จะเป็นเจ้าของกิจการเอง) มีบางบริษัทที่ให้ข้อมูลว่าจำนวนช่างเทคนิคของไทยยังไม่เพียงพอ

8. มีปัจจัยทุกอย่างที่ช่วยส่งเสริมการผลิต เช่น นิคมอุตสาหกรรม ระบบสาธารณูปโภค มีความเพียงพอหรือไม่

มีเพียงพอ แต่ก็มีปัญหาเรื่องไฟดับบ้างเล็กน้อย แต่ยังไม่กระทบกับการผลิตมากนัก

9. ธุรกิจของท่านต้องการที่จะเปิดตลาดใหม่ ท่านคิดว่าประเทศไทยเหมาะกับการเปิดตลาดใหม่หรือไม่

ประเทศไทยเหมาะกับการเปิดตลาดใหม่ ซึ่งในบางบริษัทได้ตัดสินใจขยายพื้นที่การผลิตไปยังโซนอื่นในประเทศไทยแล้ว และบางบริษัทที่เป็น OEM การเปิดตลาดจะขึ้นอยู่กับลูกค้าหลัก

10. สภาพสังคมความเป็นอยู่ของไทยมีความสะดวกสบาย และง่ายต่อปรับให้เข้ากับการดำเนินชีวิตของชาวญี่ปุ่น

เหมาะสมเป็นอย่างมาก บางบริษัทอยากให้ปรับปรุงเรื่องที่พักให้เหมาะสมกับการนำครอบครัวมาอาศัย เช่น การมีสถานที่ให้เด็กเล่น เช่น สวนสาธารณะ

สรุปแนวโน้มการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมายังประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สภาพปัจจุบันประเทศไทยมีความเหมาะสมเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคเอเชีย เนื่องจากมีทำเลที่ตั้งที่เหมาะสม สภาพความเป็นอยู่ที่สะดวกสบาย แต่ในอนาคตเมื่อพิจารณาปัจจัยต่างๆที่มีเพิ่มขึ้น เช่น อัตราค่าแรงที่มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับคุณภาพของพนักงาน โดยเฉพาะในระดับปริญญาตรีที่มีความสามารถแต่ขาดความอดทน ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 เมื่อมีประสบการณ์ผ่าน 4 ปี จะมีความชำนาญมีความสามารถใกล้เคียงกับระดับปริญญาตรีแต่มีความอดทนมากกว่า นโยบายการสนับสนุนของ BOI ที่ให้การสนับสนุนเป็นอย่างดีแต่ติดที่ความรวดเร็ว ความยุ่งยาก ขาดความชัดเจน สภาพการณ์เมืองการปกครองที่ไม่มีเสถียรภาพ ขาดความเชื่อมโยง จำนวนช่างหรือวิศวกรที่มีความสามารถสูง ยังมีไม่เพียงพอกับความต้องการ และการเกิดของ AEC ค.ศ.2015 ที่พิจารณาว่า จะมีผลกระทบในด้านจัดซื้อชิ้นส่วนบางตัวที่นำเข้าจากญี่ปุ่นและจะทำให้มีการแข่งขันในด้านบุคลากรกับประเทศใกล้เคียงที่สูงขึ้น เช่น พม่า เวียดนาม แนวโน้มการย้าย การเพิ่มหรือขยายธุรกิจคงจะยังมี และมีบางบริษัทได้ตัดสินใจขยายพื้นที่การผลิตไปยังโซนอื่นๆของประเทศไทยแล้ว

ตอนที่ 3 ถามบริษัทถึงความสัมพันธ์ของการย้ายฐานของบริษัทอื่นมายังประเทศไทย
(วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงของการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมายังประเทศไทย)

1. ธุรกิจของท่านเป็นอุตสาหกรรมที่ต้องอาศัยพึ่งพาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ต้องย้ายฐานตามผู้ผลิตรถยนต์ จึงทำให้ต้องย้าย

มีบริษัทส่วนหนึ่งที่ย้ายฐานธุรกิจมาเนื่องจากการตัดสินใจของลูกค้าหลัก และเป็นการเพิ่มช่องทางธุรกิจ และมีบางบริษัทที่ย้ายมาเพราะต้องการลดต้นทุนการผลิต

2. ธุรกิจของท่านต้องการให้อุตสาหกรรมสนับสนุนหรือที่เกี่ยวข้องย้ายฐานตามมาด้วย

ส่วนใหญ่จะมีอุตสาหกรรมสนับสนุนย้ายฐานตามมาด้วย ซึ่งเป็นบริษัท Supplier ที่ทำธุรกิจกันมาก่อน

3. พิจารณาด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศแล้ว บริษัทสามารถบริหารจัดการให้สามารถลดต้นทุนได้ดีกว่าอยู่ที่ญี่ปุ่น

ใช่ บางบริษัทให้ข้อมูลว่าแรงงานไทยถูกกว่า และการขนส่งจากไทยไปยุโรปนั้นเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่า ทำให้สามารถลดต้นทุนได้

4. บริษัทท่านมีลูกค้าที่เป็นธุรกิจของชาวไทย ประเภทใด เช่น ขนส่ง สำนักบัญชี คลังสินค้า เป็นต้น

ส่วนใหญ่ มีลูกค้าที่เป็นธุรกิจของชาวไทย เช่น บริษัทที่ผลิตชิ้นส่วนที่ไม่ได้ใช้เทคโนโลยีที่ซับซ้อน บริษัทบรรจุภัณฑ์

5. การที่ท่านย้ายฐานธุรกิจมาประเทศไทย ท่านคิดว่า จะเป็นประโยชน์กับธุรกิจหรืออุตสาหกรรมของไทยอย่างไรบ้าง เช่น การมีงานทำของคนไทย

ทำให้มีการจ้างงานมากขึ้น รวมถึงอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น Packaging การใช้ประโยชน์จากผลิตภัณฑ์ของบริษัท การนำเงินตราเข้าประเทศไทย การจ่ายภาษีที่ถูกต้อง มีส่วนช่วยให้เศรษฐกิจไทยดีขึ้น คนมีฐานะดีขึ้น

สรุปความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงของการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมายังประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ประเด็นหลักที่มีความคิดเห็นตรงกัน คือ การเพิ่มขึ้นของการจ้างงาน เกิดการพัฒนาทางอุตสาหกรรม นำเงินตราเข้าประเทศไทย การลดต้นทุน

การผลิตที่ได้กำหนดไว้ เนื่องจากค่าแรงถูก สามารถลดต้นทุนค่าขนส่ง โดยเฉพาะถ้าส่งไปยุโรป การย้ายฐานธุรกิจตามลูกค้ารายใหญ่ เป็นการเพิ่มช่องทางการขาย สำหรับความเชื่อมโยงกับธุรกิจของคนส่วนใหญ่มีคู่ค้าที่เป็นนักธุรกิจชาวไทย

ตอนที่ 4 ถามบริษัท ถึง การย้ายฐานธุรกิจไปยังประเทศอื่น

(วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อศึกษาแนวโน้มการย้ายธุรกิจไปประเทศอื่น)

1. ธุรกิจท่านมีแนวโน้มที่จะย้ายจากประเทศไทยหรือไม่

ยังไม่มีแนวคิดในการย้ายฐานไปยังประเทศอื่น แต่จะเป็นการขยายฐานธุรกิจมากกว่า สำหรับบริษัทที่ตามลูกค้าหลักมา ก็จะขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของลูกค้าหลัก

2. ถ้ามี ธุรกิจท่านจะย้ายไปประเทศใด

ประเทศที่บริษัทจะย้ายไป หากต้องย้าย คือ อินโดนีเซีย ส่วนบริษัทที่มีแผนขยายฐานธุรกิจไปต่างประเทศ คือ อินเดีย

3. เพราะเหตุใดจึงจะย้ายฐานไปยังประเทศนั้น

มีทั้งค่าจ้างแรงงาน และการเพิ่มตลาด

4. กรณีที่จะมีการเปลี่ยนแปลงเรื่องการยกเลิกการจ้างแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้านของไทย จะมีผลต่อการย้ายฐานธุรกิจของท่านไปยังประเทศอื่นหรือไม่

ไม่มีการจ้างงานแรงงานต่างประเทศ จากประเทศเพื่อนบ้าน

5. กรณีการยกเลิกสิทธิประโยชน์ตามเขตการลงทุนของ BOI ตามเขต 1 เขต 2 และเขต 3 จะมีผลต่อการย้ายฐานธุรกิจของท่านหรือไม่อย่างไร

อาจจะไม่ผล เพราะสิทธิประโยชน์ในปัจจุบันคืออยู่แล้ว แต่ถ้ารัฐบาลปรับแก้กฎหมายให้บริษัทที่ได้สิทธิจาก BOI สามารถรับคนงานต่างด้าวเข้าทำงานได้ก็จะดี

สรุปแนวโน้มการย้ายธุรกิจไปประเทศอื่น กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ภาพโดยรวม ยังไม่มีแนวโน้มที่จะย้ายฐานธุรกิจไปประเทศอื่นเนื่องจากยังมีความพอใจ แต่ถ้าจะขยายเพิ่มเติมจะขยายไปประเทศอื่น เช่น อินโดนีเซีย หรืออินเดีย โดยพิจารณาจาก

อัตราค่าแรงและสามารถขยายตลาดได้ และขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของลูกค้าหลัก เรื่องของสิทธิจาก BOI มองเรื่องการรับแรงงานต่างด้าวเข้าทำงาน

อุตสาหกรรม บริการ (ที่ปรึกษา / คอมพิวเตอร์ / การขนส่ง โลจิสติกส์ Logistics)

ตอนที่ 1 ถามบริษัทที่ได้ย้ายฐานธุรกิจมาแล้วว่า ช่วงเวลาก่อนที่จะตัดสินใจย้ายฐานธุรกิจ มีการพิจารณาปัจจัยเรื่องใดบ้าง

(วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อสำรวจความพร้อมของการย้ายธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมายังประเทศไทย)

1. ท่านมีข้อมูลเกี่ยวกับประเทศไทยมากเพียงพอหรือไม่

บริษัทมีข้อมูลเพียงพอเกี่ยวกับประเทศไทย จากฐานข้อมูลในประเทศญี่ปุ่น และบางบริษัทจะค้นหาข้อมูลการลงทุนประเทศไทยจากบริษัทในเครือที่จะมาให้บริการ รวมทั้งประสบการณ์ในงานบริการที่เกี่ยวข้อง แต่ในบางครั้งมองความชำนาญและการแข่งขันได้

2. เงินทุนที่ท่านใช้ในการลงทุนในประเทศไทยมาจากแหล่งใด (บริษัทแม่ สถาบันการเงินในญี่ปุ่น กู้ในประเทศไทย หรือ ร่วมทุนกับคนไทย

แหล่งเงินทุนในสินทรัพย์ถาวรจะมาจากบริษัทแม่ในประเทศญี่ปุ่น และความร่วมมือกับบริษัท ด้านการเงินเป็นผู้ถือหุ้นต่างประเทศ ส่วนเงินทุนหมุนเวียนที่ใช้ในการบริหารจัดการมาจากสถาบันการเงินญี่ปุ่นที่อยู่ในประเทศไทย รวมทั้งเงินทุนของการสะสมส่วนตัว จากประเทศญี่ปุ่น และประสบความสำเร็จจาก ประเทศอื่น (เคยลงทุนในประเทศอื่น โคนีเซีย ก่อนประเทศไทย)

3. มีเทคโนโลยีและเครื่องจักรของตัวเองบริษัท สามารถที่จะนำมาใช้ในประเทศไทยได้ทันทีหรือไม่ หรือจัดหาที่ประเทศไทย

อุตสาหกรรมบริการการขนส่ง Logistics เทคโนโลยีส่วนใหญ่จะมีอยู่แล้ว เครื่องจักรบางส่วนเอามาจากญี่ปุ่น และจัดหาในประเทศไทยเพิ่ม ส่วนใหญ่เป็นบริษัทญี่ปุ่นในไทย เหตุผลนั้นถึงแม้ว่าบริษัทไทยในด้านเทคโนโลยีจะไม่ต่างกัน แต่เมื่อมีปัญหา บริษัทญี่ปุ่นจะช่วยแก้ไขปัญหาให้ได้เร็วกว่า (รวมทั้งเรื่องภาษาด้วย) จึงมีความเสี่ยงต่ำกว่า

ส่วนบริการ ด้านอื่นๆของประเทศญี่ปุ่น เทคโนโลยีและเครื่องจักรมีการใช้น้อยมาก เพราะเป็นธุรกิจด้านบริการ

4. บริษัทของท่านมีจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่เพียงพอ และสามารถที่จะถ่ายทอดให้กับผู้อื่นได้โดยไม่มีปัญหาเรื่องภาษา

ช่างเทคนิคผู้ชำนาญ มีไม่เพียงพอ โดยเฉพาะผู้ที่สามารถบริหารสั่งการโดยไม่มีปัญหาเรื่องภาษา ยิ่งไม่เพียงพอ จึงต้องใช้ความพยายามอย่างมาก มีอุปสรรคในด้านภาษา ซึ่งพยายามแก้ไขโดยใช้ล่ามภาษาญี่ปุ่น หรือฝึกฝนให้พนักงานพูดได้ทั้งภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น หรือใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในบริษัท หรือมีผู้เชี่ยวชาญอยู่แล้ว อุปสรรคทางด้านภาษาก็จะน้อยลง

5. เมื่อท่านย้ายฐานธุรกิจมา ท่านคิดว่า ระบบการบริหารจัดการของบริษัทจะสามารถใช้กับที่ประเทศไทยได้หรือไม่อย่างไร และปัจจุบันมีปัญหาหรือไม่

ระบบการจัดการเป็นการผสมผสานระหว่างไทยกับญี่ปุ่น โดยที่พยายามฝึกอบรมให้พนักงานชาวไทยให้เข้าใจวัฒนธรรมการทำงานแบบญี่ปุ่น - ในช่วงแรก มีปัญหาเรื่องจิตสำนึกของพนักงาน แต่ในปัจจุบันไม่เป็นปัญหาใหญ่ ได้ใช้วิธีการบริหารแบบญี่ปุ่นในปัจจุบัน แต่ก็ไม่แน่ใจว่า สังคมไทยนั้นจะรับได้หรือไม่ได้ แต่ก็ต้องพยายามให้รับให้ได้ จึงได้พยายามทำความเข้าใจกับพนักงานอยู่อย่างสม่ำเสมอ

นอกจากนี้ในปัจจุบันมีพนักงานคนไทยในระดับผู้บริหาร ซึ่งเป็นบุคคลที่มีอายุการทำงานนาน ทำให้ปัญหาความขัดแย้งลดน้อยลงไป

สรุปความพร้อมของการย้ายธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมายังประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ (ที่ปรึกษา / คอมพิวเตอร์ / การขนส่ง โลจิสติกส์ Logistics) บริษัทสัญชาติญี่ปุ่นที่มีแนวคิดที่จะย้ายฐานธุรกิจได้รับข้อมูล แหล่งเงินทุน เทคโนโลยี เครื่องจักร ผู้เชี่ยวชาญ มาจากหน่วยงานของประเทศไทยหรือบริษัทแม่หรือเครือข่ายธุรกิจญี่ปุ่น โดยทั้งข้อมูล แหล่งเงินทุน ผู้เชี่ยวชาญ บริษัทสัญชาติญี่ปุ่นมีความพร้อมทุกด้าน มีระบบการบริหารจัดการที่สามารถใช้กับคนไทยได้ มีระบบการฝึกอบรมให้กับคนงานไทย ด้านเทคโนโลยี เครื่องจักร นำเข้าจากญี่ปุ่น บางส่วนสั่งซื้อจากบริษัทในประเทศไทย

ตอนที่ 2 ถามบริษัทภายใต้สถานการณ์ปัจจุบัน ถ้าบริษัทท่านยังไม่ได้ย้ายฐานธุรกิจมา เหตุผลดังต่อไปนี้จะมีผลกระทบต่อการตัดสินใจของท่านหรือไม่

(วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาแนวโน้มการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมายังประเทศไทย)

1. การมีข้อมูลการลงทุนของประเทศไทยมากเพียงพอที่สามารถใช้ในการตัดสินใจในการลงทุน

โดยรวมธุรกิจบริการจะมีข้อมูลเพียงพอเกี่ยวกับประเทศไทย จากข้อมูลของภาครัฐบาล ญี่ปุ่น BOI กระทรวงการค้าและลงทุน MITI JICA JETRO และการศึกษาข้อมูลด้าน SERVICE FORWARDER

2. อัตราค่าแรง 300 บาท/วัน หรือ 15,000 บาท/เดือน เทียบกับคุณภาพแรงงานไทยเหมาะสมหรือไม่
อัตราค่าแรง หรือค่าจ้างขั้นต่ำ 300 บาท เป็นปัญหาที่ยากมาก เพราะมีความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นต้นว่า สมมุติว่า แรงงานไทยมีความสามารถเท่ากับครึ่งหนึ่งของคนงานญี่ปุ่น ดังนั้น การจ้างแรงงานไทย 2 คน ก็จะเท่ากับจ้างแรงงานญี่ปุ่น 1 คน ซึ่งเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ (เพราะระดับค่าจ้างนั้นต่างกัน) คนญี่ปุ่นเมื่อเปรียบเทียบกับค่าจ้างแล้ว มีความสามารถทักษะที่สูงกว่า ดังนั้น ระดับค่าจ้างไทยในปัจจุบัน ก็เต็มที่แล้ว (เมื่อพิจารณาจากกำไรจากการประกอบการ) ถ้าเพิ่มมากกว่านี้ต่อไปเรื่อยๆ ก็จะไม่เกิดความได้เปรียบเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับเทคโนโลยีที่สูงกว่า เช่น ประเทศจีน การขึ้นค่าจ้าง ก็ไม่ควรขึ้นทีเดียว เป็น 300 บาท หรือเงินเดือน 15,000 บาท ควรจะค่อยๆ ขึ้นจะดีกว่า

3. การเกิด ASEAN ECONOMIC COMMUNITY 2015 จะส่งผลต่อการลงทุนเพิ่มหรือไม่ อย่างไร
เนื่องจากธุรกิจบริการไม่ได้เป็นผู้ผลิต จึงไม่มีค่อยแน่ใจว่าจะมีผลกระทบกับการลงทุนโดยตรงหรือไม่อย่างไร แต่โลกดิจิทัลเพิ่มขึ้น ก็น่าจะเป็นผลดีกับบริษัท และในบริการประสิทธิภาพในด้านบริการแต่ในทางกลับกันก็จะมีปัญหาด้านการแข่งขันสูงขึ้น เช่น คนในประเทศสิงคโปร์ ก็จะได้เปรียบด้านบริการ SERVICE FORWARDER อยู่แล้ว

4. นโยบายการสนับสนุนของรัฐบาลไทย รวมถึงข้อกฎหมายสนับสนุนให้มีการลงทุน มีผลหรือไม่
ระบบงานที่เกี่ยวข้องกับชาวต่างชาติ (ญี่ปุ่น) มีความยุ่งยากซับซ้อน ระบบราชการไม่มีการพัฒนา ขั้นตอนมากเกินไปให้เกิดปัญหา ในด้านการปฏิบัติยังมีความไม่สะดวกและชัดเจนอยู่บ้าง เช่น การติดต่อเดินเอกสารต่างๆ ยุ่งยาก ขั้นตอน เอกสารและการตรวจจากเจ้าหน้าที่รัฐบาลเยอะ ในบางบริษัทพบว่าหน่วยงานของรัฐบางหน่วย (กรมโรงงาน กรมศุลกากร BOI การนิคมอุตสาหกรรม) มีระเบียบข้อบังคับที่ไม่เหมือนกันในปัญหาเรื่องเดียวกัน ทำให้การยื่นขออนุญาตไม่ได้ข้อสรุป

5. สภาพทางการเมือง การปกครองของประเทศไทยในปัจจุบัน มีผลอย่างไร

ไม่ค่อยมั่นใจเรื่องทางการเมือง แต่คิดว่าคงไม่มีผลกระทบมากนัก ส่วนการให้บริการ SERVICE FORWARDER มีผลในด้านการลงทุน จึงอยากให้รัฐบาลมีการสนับสนุนการลงทุนให้มากขึ้นจะส่งผลให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องได้รับผลดีตามไปด้วย

6. ความเหมาะสมด้านทำเลที่ตั้งภูมิศาสตร์ในระดับภูมิภาค กับธุรกิจของท่าน อย่างไร

ประเทศไทยนั้นมีความได้เปรียบอยู่แล้ว ต่อไปประเทศเพื่อนบ้านอาจจะพัฒนาขึ้น แต่ก็ไม่ได้คิดว่าจะลดขนาดของธุรกิจของไทย หรือย้ายไปอยู่ประเทศอื่น (เหมาะสม ดีมาก)

7. ประเทศไทยมีจำนวนช่างหรือวิศวกรที่มีความสามารถในระดับสูงหรือไม่

ในส่วน ช่างเทคนิคไทย ไม่เพียงพอ โดยเฉพาะกรณีผู้ผลิตนั้นขาดแคลนแน่นอน การที่จะพัฒนาความชำนาญให้ตั้งแต่ขั้นพื้นฐานจนถึงระดับสูงนั้น จะต้องใช้เวลานานมาก ดังนั้น ในปีนี้ที่คนไทยไปแข่งฝีมือโอลิมปิกแล้วได้เหรียญทองเป็นครั้งแรก น่าจะเป็นเรื่องที่ควรส่งเสริมและในธุรกิจบริการอื่น จำนวนช่างหรือวิศวกร ไม่ค่อยมีผลในธุรกิจ

8. มีปัจจัยทุกอย่างที่ช่วยส่งเสริมการผลิต เช่น นิคมอุตสาหกรรม ระบบสาธารณูปโภค มีความเพียงพอหรือไม่

มีเพียงพอ โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ มีความพร้อมมาก เป็นสาเหตุสำคัญทำให้มีการลงทุนจากต่างประเทศมาก

9. ธุรกิจของท่านต้องการที่จะเปิดตลาดใหม่ ท่านคิดว่าประเทศไทยเหมาะกับการเปิดตลาดใหม่หรือไม่

ประเทศไทยเหมาะกับการเปิดตลาดใหม่ แต่จำเป็นต้องมีการขยายตลาดอย่างแน่นอน ประเทศไทยนั้นเหมาะสมมาก ทำให้บริษัทมีการลงทุนและขยายกิจการในประเทศไทยมากที่สุด

10. สภาพสังคมความเป็นอยู่ของไทยมีความสะดวกสบายและง่ายต่อปรับให้เข้ากับการดำเนินชีวิตของชาวญี่ปุ่น

อยู่ในเกณฑ์ให้ความพึงพอใจมาก เหมาะสมเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นทางด้านที่อยู่อาศัย อาหาร หรือสถานที่พักผ่อน

สรุปแนวโน้มการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมายังประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ (ที่ปรึกษา/ คอมพิวเตอร์/ การขนส่ง โลจิสติกส์ Logistics) ประเทศไทยมีข้อมูลการลงทุนมากเพียงพอที่จะใช้ในการตัดสินใจลงทุน ประเทศไทยมีความได้เปรียบเรื่องของทำเลที่ตั้งในภูมิภาค สภาพความเป็นอยู่ที่สะดวกสบาย มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานมาก แต่อัตราค่าแรงที่มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับคุณภาพของพนักงานนั้นสูงเกินไป นโยบายการสนับสนุนของ

BOI ที่ให้การสนับสนุนเป็นอย่างดีแต่ติดที่ความรวดเร็ว ความยุ่งยาก ขาดความชัดเจน ไม่มีความเชื่อมั่นในสภาพการณ์เมื่อการปกครองแต่คิดว่าไม่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจ จำนวนช่างหรือวิศวกรที่มีความสามารถสูง ยังมีไม่เพียงพอกับความต้องการ และการเกิดของ AEC ค.ศ.2015 ที่พิจารณาว่าน่าเป็นผลดีกับธุรกิจ แนวโน้มการย้าย การเพิ่มหรือขยายธุรกิจคงมีแน่นอนและคงเป็นที่ประเทศไทย

ตอนที่ 3 ถามบริษัท ถึง ความสัมพันธ์ของการย้ายฐานของบริษัทอื่นมายังประเทศไทย
(วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงของการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมายังประเทศไทย)

1. ธุรกิจของท่านเป็นอุตสาหกรรมที่ต้องอาศัยพึ่งพาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ต้องย้ายฐานตามผู้ผลิตรถยนต์ จึงทำให้ต้องย้าย

ธุรกิจบริการ ส่วนใหญ่ลงทุนเพราะขยายธุรกิจเป็นการส่วนตัว ไม่ได้ตามใครมา นอกจากบริการ การขนส่ง โลจิสติกส์ (Logistics) ขนาดใหญ่อาจจะมีการย้ายมาเพื่อขยายฐานการผลิต ในประเทศไทย และเพิ่มช่องทางธุรกิจบริการ โดยธุรกิจบริการจะมีนโยบายไปส่วนใหญ่จากประเทศสิงคโปร์

2. ธุรกิจของท่านต้องการให้อุตสาหกรรมสนับสนุนหรือที่เกี่ยวข้องย้ายฐานตามมาด้วย
ไม่มี

3. พิจารณาด้าน โลจิสติกส์ระหว่างประเทศแล้ว บริษัทสามารถบริหารจัดการให้สามารถลดต้นทุนได้ดีกว่าอยู่ที่ญี่ปุ่น

เนื่องจากเป็นธุรกิจโลจิสติกส์ และวิศวกรรม จึงไม่สามารถตอบได้ว่า ลดต้นทุนการผลิตได้เท่าไร ต่อจากมุมมองโลจิสติกส์ระหว่างประเทศ ประมาณของสินค้ามีมากขึ้น ย่อมมีส่วนช่วยให้กำไรเพิ่มขึ้น

4. บริษัทท่านมีลูกค้าที่เป็นธุรกิจของชาวไทย ประเภทใด เช่น ขนส่ง สำนักบัญชี คลังสินค้า เป็นต้น

มีลูกค้าที่เป็นธุรกิจของชาวไทยเป็นส่วนน้อย เช่น หน่วยงาน นักกฎหมาย โรงพยาบาล บริษัทบรรษัทฯ บริษัทตรวจบัญชี

5. การที่ท่านย้ายฐานธุรกิจมาประเทศไทย ท่านคิดว่า จะเป็นประโยชน์กับธุรกิจหรืออุตสาหกรรมของไทยอย่างไรบ้าง เช่น การมีงานทำของคนไทย การจ้างงานมีมากขึ้น จากการจ้างบริษัทท้องถิ่น ในเรื่องการจัดซื้อวัตถุดิบ หรือการจัดส่งสินค้ามาก มีธุรกิจใหม่เกิดขึ้น และในที่สุดทำให้เศรษฐกิจไทยโดยรวมดีขึ้นก็จะมี

สรุปความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงของการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมายังประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ (ที่ปรึกษา / คอมพิวเตอร์ / การขนส่งโลจิสติกส์ Logistics) การมาของอุตสาหกรรมบริการส่วนมากมาด้วยตนเอง ไม่ได้ติดตามใคร มาเพื่อขยายธุรกิจในประเทศไทย ประเด็นหลักที่มีความคิดเห็นตรงกัน คือ การเพิ่มขึ้นของการจ้างงาน มีธุรกิจใหม่เกิดขึ้นในที่สุด เศรษฐกิจไทยจะดีขึ้น ปริมาณการขนส่งที่มากขึ้นจะทำให้ได้รับกำไรที่มากขึ้น

ตอนที่ 4 ถามบริษัท ถึง การย้ายฐานธุรกิจไปยังประเทศอื่น

(วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อศึกษาแนวโน้มการย้ายธุรกิจไปประเทศอื่น)

1. ธุรกิจท่านมีแนวโน้มที่จะย้ายจากประเทศไทยหรือไม่

มีบางบริษัทที่ต้องการขยายฐานการผลิตไปเพื่อ การขยายกิจการของบริษัทในเอเชียอาคเนย์ นั้น มีการดำเนินธุรกิจแล้วทั้งที่สิงคโปร์ มาเลเซีย เวียดนาม ปีที่แล้วก็ขยายไปที่อินเดีย แต่บริษัทในไทยจะมุ่งขยายธุรกิจในไทยเป็นหลัก ไม่ย้ายหรือขยายไปที่อื่น

2. ถ้ามี ธุรกิจท่านจะย้ายไปประเทศใด

สำหรับบริษัทที่มีแผนขยายฐานการผลิต เพื่อเป็นการขยาย OFFICE คือประเทศเวียดนาม ซึ่งอนาคต อาจจะต้องพิจารณาอีกที

3. เพราะเหตุใดจึงจะย้ายฐานไปยังประเทศนั้น

เพิ่มฐานการส่งออก ความได้เปรียบในการขนส่งและค่าแรงที่ต่ำลง รวมทั้งตามบริษัทลูกค้าไป

4. กรณีที่จะมีการเปลี่ยนแปลงเรื่องการยกเลิกการจ้างแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้านของไทย จะมีผลต่อการย้ายฐานธุรกิจของท่านไปยังประเทศอื่นหรือไม่

พิจารณา มีการผ่อนปรนจากที่เคยจำกัด การเข้าออกของแรงงานต่างด้าว โดยเฉพาะที่เป็นผู้ที่มีทักษะฝีมือ ก็อาจจะจ้าง ถ้าเงื่อนไขดี ดังนั้น นโยบายของรัฐจึงมีผลกระทบ การแข่งขันระหว่างธุรกิจด้วยกัน ก็จะเกิดมากขึ้น แต่ส่วนใหญ่ไม่มีการจ้างงานแรงงานต่างประเทศ จากประเทศเพื่อนบ้าน

5. กรณีการยกเลิกสิทธิประโยชน์ตามเขตการลงทุนของ BOI ตามเขต 1 เขต 2 และเขต 3 จะมีผลต่อการย้ายฐานธุรกิจของท่านหรือไม่อย่างไร

ส่วนใหญ่ธุรกิจบริการ ไม่ได้รับการสนับสนุนจากบีโอไอ เพราะไม่ได้เข้าข่าย สิ่งที่ยากจะได้จากภาครัฐของไทย

(1) ตัวอย่างใกล้ตัว คือเรื่องการขึ้นค่าแรงขั้นต่ำ คือการเปลี่ยนแปลงนโยบายนั้น ไม่ควรจะเปลี่ยนแปลงเร็วจนเกินไป หรือมากเกินไป การขึ้นทีละ 40% จะทำให้โครงสร้างของค่าจ้างนั้น เสียสมดุล ทำให้เกิดปัญหาที่ยุ่งยากอย่างมาก จึงอยากให้ค่อยๆ เป็นค่อยๆ ไป จะดีกว่า

(2) อยากจะให้ยกเลิกข้อจำกัดทุนต่างชาติ ในสาขา Engineering และสาขา โลจิสติกส์ เพราะจะช่วยให้พัฒนาเทคโนโลยีทั้ง 2 ด้านให้แก่ไทยได้

สรุปแนวโน้มการย้ายธุรกิจไปประเทศอื่น กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ (ที่ปรึกษา / คอมพิวเตอร์ / การขนส่ง โลจิสติกส์ Logistics) ภาพโดยรวมมีแนวโน้มที่จะย้ายฐานธุรกิจไปประเทศอื่นเนื่องจากต้องการขยายตลาดหรือเพื่อเพิ่มฐานการส่งออก แต่บริษัทที่ดำเนินการในประเทศไทยจะยังคงขยายตลาด เพิ่มการลงทุนในประเทศไทย แต่ถ้าจะขยายเพิ่มเติมจะขยายไปประเทศอื่น เช่น เวียดนาม โดยพิจารณาจากอัตราค่าแรง เรื่องของสิทธิจาก BOI ไม่เข้าข่ายที่จะได้รับ

กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร (5 บริษัท)

ตอนที่ 1 ถามบริษัทที่ได้ย้ายฐานธุรกิจมาแล้วว่า ช่วงเวลาก่อนที่จะตัดสินใจย้ายฐานธุรกิจ มีการพิจารณาปัจจัยเรื่องใดบ้าง

(วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อสำรวจความพร้อมของการย้ายธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมายังประเทศไทย)

1. ท่านมีข้อมูลเกี่ยวกับประเทศไทยมากเพียงพอหรือไม่

ส่วนใหญ่มีข้อมูลเพียงพอ ก่อนที่จะมาลงทุนในประเทศไทย ทั้งนี้ได้เคยทำธุรกิจกับบริษัทของไทยมาก่อน และข้อมูลที่ได้มาทั้งจากหน่วยงานที่เป็นองค์กรญี่ปุ่น รวมถึงข้อมูลจากการร่วมมือ JOINT VENTURE GROUP

2. เงินทุนที่ท่านใช้ในการลงทุนในประเทศไทยมาจากแหล่งใด (บริษัทแม่ สถาบันการเงินในญี่ปุ่น ธุรกิจในประเทศไทย หรือ ร่วมทุนกับคนไทย

เงินทุนได้มาจากบริษัทแม่และการกู้เงินจากสถาบันการเงินของญี่ปุ่นเนื่องจากได้รับอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำ

3. มีเทคโนโลยีและเครื่องจักรของตัวบริษัท สามารถที่จะนำมาใช้ในประเทศไทยได้ทันทีหรือไม่ หรือจัดหาที่ประเทศไทย

เครื่องจักร เทคโนโลยีส่วนใหญ่มาจากญี่ปุ่น ส่วนเครื่องจักรที่ไม่เฉพาะเจาะจงมากนัก ราคาถูก และสามารถหาได้ในไทย จะซื้อในไทยเนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมอาหาร โดยเฉพาะประเภท Seafood ดังนั้นเครื่องจักรอุปกรณ์ก็ไม่ได้เฉพาะเจาะจงมาก

4. บริษัทของท่านมีจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่เพียงพอ และสามารถที่จะถ่ายทอดให้กับผู้อื่นได้โดยไม่มีปัญหาเรื่องภาษา

มีจำนวนผู้เชี่ยวชาญเพียงพอ กรณีที่มีการถ่ายทอดความรู้และมีปัญหาด้านภาษาญี่ปุ่น แก้ปัญหาโดยใช้ล่ามหรือจะใช้ภาษาอังกฤษแทน

5. เมื่อท่านย้ายฐานธุรกิจมา ท่านคิดว่า ระบบการบริหารจัดการของบริษัทจะสามารถใช้กับที่ประเทศไทยได้หรือไม่อย่างไร และปัจจุบันมีปัญหาหรือไม่

ระบบการบริหารจัดการของบริษัทสามารถใช้กับพนักงานคนไทยได้ พนักงานสามารถเรียนรู้งานได้ อาจมีปัญหาบ้างแต่สามารถแก้ไขได้แต่มีบ้างที่พนักงานที่ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ

สรุปความพร้อมของการย้ายธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมายังประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร บริษัทสัญชาติญี่ปุ่นที่มีแนวคิดที่จะย้ายฐานธุรกิจได้รับข้อมูล แหล่งเงินทุน เทคโนโลยี เครื่องจักร ผู้เชี่ยวชาญ มาจากหน่วยงานของประเทศญี่ปุ่นหรือบริษัทแม่หรือเครือข่ายธุรกิจญี่ปุ่น โดยทั้งข้อมูล แหล่งเงินทุน ผู้เชี่ยวชาญ บริษัทสัญชาติญี่ปุ่นมีความพร้อมทุกด้าน มีระบบการบริหารจัดการที่สามารถใช้กับคนไทยได้ มีระบบการฝึกอบรมให้กับคนงานไทย ด้านเทคโนโลยี เครื่องจักร นำเข้าจากญี่ปุ่น บางส่วนสั่งซื้อจากบริษัทในประเทศไทยเนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่เครื่องจักรไม่เฉพาะเจาะจง

ตอนที่ 2 ถามบริษัทภายใต้สถานการณ์ปัจจุบัน ถ้าบริษัทท่านยังไม่ได้ย้ายฐานธุรกิจมา เหตุผลดังต่อไปนี้จะมีผลกระทบต่อการตัดสินใจของท่านหรือไม่

(วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาแนวโน้มการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมายังประเทศไทย)

1. การมีข้อมูลการลงทุนของประเทศไทยมากเพียงพอที่สามารถใช้ในการตัดสินใจในการลงทุน

มีข้อมูลเพียงพอทั้งจาก BOI นิคมอุตสาหกรรม คู่ค้า หน่วยงานของญี่ปุ่น

2. อัตราค่าแรง 300 บาท/วัน หรือ 15,000 บาท/เดือน เทียบกับคุณภาพแรงงานไทยเหมาะสมหรือไม่
การขึ้นค่าแรงขั้นต่ำ 300 บาท/วัน หรือเงินเดือน 15,000 นั้น ผู้ประกอบการคิดว่ายังไม่พร้อม เนื่องจากยังมีต้นทุนอื่นๆ เช่น วัตถุดิบ กล่อง ค่าขนส่ง เป็นต้น การขึ้นค่าแรงควรพิจารณาเป็นพื้นที่ จะทำให้เกิดความเหมาะสม ไม่ควรกำหนดพร้อมกันทั้งประเทศ
3. การเกิด ASEAN ECONOMIC COMMUNITY 2015 จะส่งผลต่อการลงทุนเพิ่มหรือไม่ อย่างไร
ผู้ประกอบการคิดว่าน่าจะเป็นผลดี แต่ทั้งนี้ต้องดูรายละเอียด นโยบายบริษัทแม่ นโยบายลูกค้ารายใหญ่ๆ ด้วย
4. นโยบายการสนับสนุนของรัฐบาลไทย รวมถึงข้อกฎหมายสนับสนุนให้มีการลงทุน มีผลหรือไม่
นโยบายของ BOI หรือของรัฐบาลดีแล้ว ไม่อยากให้เปลี่ยนแปลง เพราะจะกระทบกับกิจการของตนเอง
5. สภาพทางการเมือง การปกครองของประเทศไทยในปัจจุบัน มีผลอย่างไร
นโยบายทางการเมืองไม่ค่อยมีปัญหาเรื่องอุตสาหกรรมอาหารเป็นอุตสาหกรรมส่งออกนอกประเทศเป็นส่วนใหญ่
6. ความเหมาะสมด้านทำเลที่ตั้งภูมิศาสตร์ในระดับภูมิภาค กับธุรกิจของท่าน อย่างไร
ดีมาก ประเทศไทยเป็นที่ตั้งและมีทำเลดีต่ออุตสาหกรรมอาหารทะเลส่งออก สามารถส่งสินค้าไปสิงคโปร์ที่เป็นจุดเปลี่ยนถ่ายสินค้าก่อนส่งไปต่อไปยังประเทศอื่นๆ ได้ง่ายทำเลดีต่ออุตสาหกรรมอาหาร
7. ประเทศไทยมีจำนวนช่างหรือวิศวกรที่มีความสามารถในระดับสูงหรือไม่
มีจำนวนเพียงพอทั้งจำนวนบุคลากรและความรู้ความสามารถ ซึ่งสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถได้เมื่อมีเทคโนโลยีใหม่ๆ นำเข้ามาใช้ในกิจการ
8. มีปัจจัยทุกอย่างที่ช่วยส่งเสริมการผลิต เช่น นิคมอุตสาหกรรม ระบบสาธารณูปโภค มีความเพียงพอหรือไม่
มีปัจจัยทุกอย่างที่ช่วยส่งเสริมการผลิตเพียงพออยู่แล้ว

9. ธุรกิจของท่านต้องการที่จะเปิดตลาดใหม่ ท่านคิดว่าประเทศไทยเหมาะกับการเปิดตลาดใหม่หรือไม่

ประเทศไทยมีความเหมาะสมแต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับนโยบายของบริษัทแม่ด้วย

10. สภาพสังคมความเป็นอยู่ของไทยมีความสะดวกสบายและง่ายต่อปรับให้เข้ากับการดำเนินชีวิตของชาวญี่ปุ่น

สะดวกสบายดีมาก ทั้งด้านที่อยู่อาศัย การเดินทาง อาหารที่มีรสชาติอร่อยถูกปาก สถานที่พักผ่อนมีมากมาย ราคาไม่แพง รวมทั้งมีอาหารญี่ปุ่นให้ทานมากมายหลายร้านค้า

สรุปแนวโน้มการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมายังประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร ประเทศไทยมีข้อมูลการลงทุนมากเพียงพอที่จะใช้ในการตัดสินใจลงทุน ประเทศไทยมีความได้เปรียบเรื่องของทำเลที่ตั้งในภูมิภาค สภาพความเป็นอยู่ที่สะดวกสบาย มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานมาก แต่อัตราราคาแรงที่มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับคุณภาพของพนักงานนั้นสูงเกินไป ไม่ควรกำหนดพร้อมกันทีเดียวทั้งประเทศ นโยบายการสนับสนุนของ BOI ที่ให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี สภาพการณ์เมืองการปกครองไม่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจ จำนวนช่างหรือวิศวกรที่มีความสามารถสูง ยังมีเพียงพอกับความต้องการ และการเกิดของ AEC ค.ศ.2015 ที่พิจารณาว่า น่าเป็นผลดีกับธุรกิจแต่ต้องพิจารณาโดยบริษัทแม่ที่ญี่ปุ่น มีแนวโน้มการย้าย การเพิ่มหรือขยายธุรกิจในประเทศไทย

ตอนที่ 3 ถามบริษัท ถึง ความสัมพันธ์ของการย้ายฐานของบริษัทอื่นมายังประเทศไทย

(วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงของการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมายังประเทศไทย)

1. ธุรกิจของท่านเป็นอุตสาหกรรมที่ต้องอาศัยพึ่งพาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ต้องย้ายฐานตามผู้ผลิตรถยนต์ จึงทำให้ต้องย้าย

ย้ายมาอยู่ประเทศไทยตามบริษัทที่เป็นลูกค้ารายใหญ่ ประกอบกับเห็นช่องทางธุรกิจอุตสาหกรรมอาหาร

2. ธุรกิจของท่านต้องการให้อุตสาหกรรมสนับสนุนหรือที่เกี่ยวข้องย้ายฐานตามมาด้วย

ไม่มี เพราะบริษัทที่เกี่ยวข้อง ได้ย้ายฐานมาก่อนนี้เรียบร้อยแล้ว

3. พิจารณาด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศแล้ว บริษัทสามารถบริหารกิจการให้สามารถลดต้นทุนได้ดีกว่าอยู่ที่ญี่ปุ่น

สามารถลดต้นทุนการผลิตได้ เนื่องจากต้นทุนแรงงาน ต้นทุนวัตถุดิบ การได้รับการสนับสนุนต่างๆ ทำให้ลดต้นทุนได้อย่างมาก

4. บริษัทท่านมีลูกค้าที่เป็นธุรกิจของชาวไทย ประเภทใด เช่น ขนส่ง สำนักบัญชี คลังสินค้า เป็นต้น เป็นบริษัทที่เกี่ยวข้อง Logistics บรรจุภัณฑ์ กระจาย Insurance การเช่ารถ

5. การที่ท่านย้ายฐานธุรกิจมาประเทศไทย ท่านคิดว่า จะเป็นประโยชน์กับธุรกิจหรืออุตสาหกรรมของไทยอย่างไรบ้าง เช่น การมีงานทำของคนไทย

ทำให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น เป็นประโยชน์ต่อธุรกิจ อุตสาหกรรมไทยมีวิธีการผลิตที่เป็นมาตรฐานมากขึ้น

สรุปความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงของการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมายังประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร การมาของอุตสาหกรรมบริการส่วนมากมาตามลูกค้ารายใหญ่ มาเพื่อขยายธุรกิจในประเทศไทย ประเด็นหลักที่มีความคิดเห็นตรงกัน คือ สามารถลดต้นทุนได้ การเพิ่มขึ้นของการจ้างงาน มีประโยชน์กับธุรกิจ เศรษฐกิจไทยจะดีขึ้น

ตอนที่ 4 ถามบริษัท ถึง การย้ายฐานธุรกิจไปยังประเทศอื่น

(วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อศึกษาแนวโน้มการย้ายธุรกิจไปประเทศอื่น)

1. ธุรกิจท่านมีแนวโน้มที่จะย้ายจากประเทศไทยหรือไม่

ยังไม่มีแนวคิดหรือแนวโน้มที่จะย้ายธุรกิจไปประเทศอื่น

2. ถ้ามี ธุรกิจท่านจะย้ายไปประเทศใด

ยังไม่มี แต่ถ้ามีจะเป็น อินโดนีเซีย จีน เวียดนาม

3. เพราะเหตุใดจึงจะย้ายฐาน ไปยังประเทศนั้น

ขยายการผลิต หรือตามลูกค้ารายใหญ่ไป

4. กรณีที่จะมีการเปลี่ยนแปลงเรื่องการยกเลิกการจ้างแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้านของไทย จะมีผลต่อการย้ายฐานธุรกิจของท่านไปยังประเทศอื่นหรือไม่

แรงงานไทยหายาก เลือกลงงาน อาจทำให้ขาดแคลนแรงงาน

5. กรณีการยกเลิกสิทธิประโยชน์ตามเขตการลงทุนของ BOI ตามเขต 1 เขต 2 และเขต 3 จะมีผลต่อการย้ายฐานธุรกิจของท่านหรือไม่อย่างไร

คงต้องดูรายละเอียดก่อนว่า จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร

สรุปแนวโน้มการย้ายธุรกิจไปประเทศอื่น กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร ยังไม่มีแนวโน้มการย้าย ถ้ามีจะเป็นประเทศอินโดนีเซีย เนื่องจากแรงงานไทยเริ่มหายาก เลือกลงงาน ส่วนการสนับสนุนจาก BOI ที่จะมีการเปลี่ยนแปลงคงต้องรอพิจารณารายละเอียดก่อน

ประเภทของอุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์

รายละเอียดการสัมภาษณ์

ตอนที่ 1 ถามบริษัทที่ได้ย้ายฐานธุรกิจมาแล้วว่า ช่วงเวลาก่อนที่จะตัดสินใจย้ายฐานธุรกิจ มีการพิจารณาปัจจัยเรื่องใดบ้าง

(วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อสำรวจความพร้อมของการย้ายธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมายังประเทศไทย)

1. ท่านมีข้อมูลเกี่ยวกับประเทศไทยมากเพียงพอหรือไม่

บริษัทมีข้อมูลเพียงพอเกี่ยวกับประเทศไทย โดยบางบริษัทจะหาข้อมูลจากบริษัทในเครือที่ตั้งโรงงานในประเทศไทยมาก่อนหน้านี้ ในบางบริษัทมีการตั้งทีมงานเฉพาะกิจในการหาข้อมูลซึ่งหาได้มาจากหน่วยงานภาครัฐของญี่ปุ่นและไทย

2. เงินทุนที่ท่านใช้ในการลงทุนในประเทศไทยมาจากแหล่งใด (บริษัทแม่ สถาบันการเงินในญี่ปุ่น กู้ในประเทศไทย หรือ ร่วมทุนกับคนไทย)

แหล่งเงินทุนในสินทรัพย์ถาวรจะมาจากบริษัทแม่ในต่างประเทศ ส่วนเงินทุนหมุนเวียนที่ใช้ในการบริหารจัดการมาจากสถาบันการเงินญี่ปุ่นที่อยู่ในประเทศไทยหรือสถาบันการเงินของไทย

3. มีเทคโนโลยีและเครื่องจักรของตัวบริษัท สามารถที่จะนำมาใช้ในประเทศไทยได้ทันทีหรือไม่ หรือจัดหาที่ประเทศไทย

ในตอนแรก เทคโนโลยีและเครื่องจักรนำเข้ามาจากญี่ปุ่น 100% เพราะเป็นเทคโนโลยีพิเศษของบริษัท แต่ในภายหลังได้มีการพัฒนาสร้างทีมช่างวิศวกรชาวไทย จึงเริ่มมีการสั่งซื้อชิ้นส่วนภายในประเทศไทยและมีการประกอบเครื่องจักรบางอย่างในประเทศไทย ซึ่งลูกค้าเป็นทั้งบริษัทไทยที่เป็นเอเยนต์และผู้ผลิต บริษัทญี่ปุ่นที่เป็นเอเยนต์และผู้ผลิต แต่อย่างไรก็ตามชิ้นส่วนหรือเครื่องจักรที่ต้องการเทคโนโลยีขั้นสูง ยังคงต้องสั่งมาจากประเทศญี่ปุ่น

4. บริษัทของท่านมีจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่เพียงพอ และสามารถที่จะถ่ายทอดให้กับผู้อื่นได้โดยไม่มีปัญหาเรื่องภาษา

มีอุปสรรคในด้านภาษา ซึ่งพยายามแก้ไขโดยใช้ล่ามภาษาญี่ปุ่น หรือฝึกฝนให้พนักงานพูดได้ทั้งภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น หรือใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในบริษัท

5. เมื่อท่านย้ายฐานธุรกิจมา ท่านคิดว่า ระบบการบริหารจัดการของบริษัทจะสามารถใช้กับที่ประเทศไทยได้หรือไม่อย่างไร และปัจจุบันมีปัญหาหรือไม่

ระบบการจัดการเป็นการผสมผสานระหว่างไทยกับญี่ปุ่น โดยที่พยายามฝึกอบรมให้พนักงานชาวไทยให้เข้าใจวัฒนธรรมการทำงานแบบญี่ปุ่น บางบริษัทมีนโยบายที่มุ่งเน้นการรับพนักงานที่เพิ่งจบการศึกษาแทนที่จะรับคนมีประสบการณ์เพราะจำทำการฝึกอบรมได้ง่ายกว่า

นอกจากนี้ในปัจจุบันมีพนักงานคนไทยในระดับผู้บริหาร ซึ่งเป็นบุคคลที่มีอายุการทำงานนาน ทำให้ปัญหาความขัดแย้งลดน้อยลงไป

สรุปความพร้อมของการย้ายธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมายังประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรม อิเลคทรอนิกส์ บริษัทสัญชาติญี่ปุ่นที่มีแนวคิดที่จะย้ายฐานธุรกิจได้รับข้อมูล แหล่งเงินทุน เทคโนโลยี เครื่องจักร ผู้เชี่ยวชาญ มาจากหน่วยงานของประเทศญี่ปุ่นหรือบริษัทแม่หรือเครือข่ายธุรกิจญี่ปุ่น โดยทั้งข้อมูล แหล่งเงินทุน ผู้เชี่ยวชาญ บริษัทสัญชาติญี่ปุ่นมีความพร้อมทุกด้าน มีระบบการบริหารจัดการที่สามารถใช้กับคนไทยได้ มีอุปสรรคทางด้านการศึกษาของคนงานไทยบ้าง ด้านเทคโนโลยี เครื่องจักร นำเข้าจากญี่ปุ่น หลังจากดำเนินกิจการได้ระยะเวลาหนึ่งได้สั่งซื้อจากบริษัทในประเทศไทยที่เป็นคู่ค้ากัน

ตอนที่ 2 ถามบริษัทภายใต้สถานการณ์ปัจจุบัน ถ้าบริษัทท่านยังไม่ได้ย้ายฐานธุรกิจมา เหตุผลดังต่อไปนี้จะมีผลกระทบต่อการศึกษาของคุณหรือไม่

(วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาแนวโน้มการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมายังประเทศไทย)

1. การมีข้อมูลการลงทุนของประเทศไทยมากเพียงพอที่สามารถใช้ในการตัดสินใจในการลงทุน
บริษัทที่มีข้อมูลเพียงพอเกี่ยวกับประเทศไทย
2. อัตราค่าแรง 300 บาท/วัน หรือ 15,000 บาท/เดือน เทียบกับคุณภาพแรงงานไทยเหมาะสมหรือไม่
การขึ้นค่าแรงย่อมมีผลโดยตรงต่อต้นทุนแน่นอน โดยเฉพาะโรงงานในเขตต่างจังหวัด
เนื่องค่าแรงปัจจุบันต่ำกว่าในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ดังนั้นจึงอยากให้รัฐบาลขึ้นค่าแรงเป็น
ขั้นบันไดจะดีกว่า ส่วนในเรื่องการเปรียบเทียบกับคุณภาพแรงงานนั้นเห็นว่าไม่สามารถนำมา
เปรียบเทียบกันได้ เป็นคนละประเด็น ในการทำงาน การเพิ่มประสิทธิภาพงานหรือการฝึกอบรม
พนักงานให้มีความสามารถและประสิทธิภาพมากขึ้นนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องทำอยู่แล้วไม่ว่าจะมี
เรื่องการขึ้นค่าแรงหรือไม่ก็ตาม แต่เนื่องด้วยมีประเด็นการขึ้นค่าแรงจากรัฐบาล ทำให้การเพิ่ม
ประสิทธิภาพงานเพื่อมาชดเชยกับค่าแรงที่เพิ่มขึ้นจะเป็นสิ่งที่จำเป็นมากขึ้น
3. การเกิด ASEAN ECONOMIC COMMUNITY 2015 จะส่งผลต่อการลงทุนเพิ่มหรือไม่ อย่างไร
ในแง่บวก ทำให้มีการจัดหาวัตถุดิบได้ง่ายขึ้น ตลาดค้าขายขยายใหญ่ขึ้น ในแง่ลบ อาจทำ
ให้แรงงานมีฝีมือของไทยที่จะทำงานประเทศมีน้อยลง เพราะมีอิสระมากขึ้นในการไปทำงานที่
ประเทศที่ให้ผลตอบแทนดีกว่า เช่น สิงคโปร์
4. นโยบายการสนับสนุนของรัฐบาลไทย รวมถึงข้อกฎหมายสนับสนุนให้มีการลงทุน มีผลหรือไม่
รัฐบาลไทยมีนโยบายสนับสนุนที่มีผลดีต่อการลงทุน แต่ในแง่ปฏิบัติยังมีความไม่สะดวก
และชัดเจนอยู่บ้าง เช่น การติดต่อเดินเอกสารต่างๆจะยุ่งยาก ขึ้นตอน เอกสารและการตรวจจาก
เจ้าหน้าที่รัฐบาลเยอะ ในบางบริษัทพบว่าหน่วยงานของรัฐบางหน่วย(กรม โรงงาน กรมศุลกากร
BOI การนิคมอุตสาหกรรม) มีระเบียบข้อบังคับที่ไม่เหมือนกันในปัญหาเรื่องเดียวกัน ทำให้การยื่น
ขออนุญาตไม่ได้ข้อสรุป
5. สภาพทางการเมือง การปกครองของประเทศไทยในปัจจุบัน มีผลอย่างไร
โดยทั่วไปการเมืองในประเทศไทยไม่มีผลกับการประกอบการของบริษัท แต่เหตุการณ์
บางอย่างที่เป็นผลพลอยได้จากการเมืองมีผลกระทบต่อบริษัท เช่น นโยบายการขึ้นค่าจ้างที่ใช้ใน
การหาเสียงเพื่อเลือกตั้ง เหตุการณ์ปิดท่าอากาศยาน เป็นต้น
6. ความเหมาะสมด้านทำเลที่ตั้งภูมิศาสตร์ในระดับภูมิภาค กับธุรกิจของท่าน อย่างไร

ประเทศไทยอยู่ตอนกลางของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีทำเลทางภูมิศาสตร์ที่ดี ง่ายต่อการคมนาคม

7. ประเทศไทยมีจำนวนช่างหรือวิศวกรที่มีความสามารถในระดับสูงหรือไม่

ความสามารถของช่างหรือวิศวกรเป็นสิ่งที่ต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จึงไม่สามารถตอบได้ว่าสูงหรือต่ำ แต่ในแง่ของจำนวนช่างหรือวิศวกร คิดว่ามีไม่เพียงพอ หนึ่งในสาเหตุอาจเป็นเพราะว่าคนไทยไม่ชอบทำงานในบริษัทขนาดเล็ก

8. มีปัจจัยทุกอย่างที่ช่วยส่งเสริมการผลิต เช่น นิคมอุตสาหกรรม ระบบสาธารณูปโภค มีความเพียงพอหรือไม่

มีเพียงพอ แต่มีปัญหาไฟดับซึ่งเกิดขึ้นนานๆครั้ง ดังนั้นไม่มีผลกระทบที่รุนแรงกับการผลิต

9. ธุรกิจของท่านต้องการที่จะเปิดตลาดใหม่ ท่านคิดว่าประเทศไทยเหมาะกับการเปิดตลาดใหม่หรือไม่

ประเทศไทยเหมาะกับการเปิดตลาดใหม่ ในบางบริษัทได้ตัดสินใจขยายพื้นที่การผลิตแล้ว ซึ่งตอนนี้กำลังอยู่ในช่วงก่อสร้างโรงงาน

10 สภาพสังคมความเป็นอยู่ของไทยมีความสะดวกสบายและง่ายต่อปรับให้เข้ากับการดำเนินชีวิตของชาวญี่ปุ่น

เหมาะสมเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นทางด้านที่อยู่อาศัย อาหาร หรือสถานที่พักผ่อน

สรุปแนวโน้มการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมายังประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ประเทศไทยมีข้อมูลการลงทุนมากเพียงพอที่จะใช้ในการตัดสินใจลงทุน ประเทศไทยมีความได้เปรียบเรื่องของทำเลที่ตั้งในภูมิภาค การคมนาคมที่สะดวก สภาพความเป็นอยู่ที่ดี สะดวกสบาย มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานมาก แต่อัตรากำลังที่มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นของพนักงานนั้นสูงเกินไปจะส่งผลต่อต้นทุนการผลิต ควรพิจารณาเป็นขั้นบันได นโยบายการสนับสนุนของ BOI ที่ให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี แต่ในแง่ปฏิบัติยังไม่มีความสะดวกและชัดเจน สภาพการณ์เมืองการปกครองโดยทั่วไปไม่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจ จำนวนช่างหรือวิศวกรที่มีความสามารถสูง ยังต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และการเกิดของ AEC ค.ศ.2015 ที่พิจารณาว่า ผลดีกับธุรกิจ คือ ภาวะดุลคิบบ้าง ตลาดใหญ่ขึ้น ผลเสีย คือแรงงานไทยที่ดีมีคุณภาพจะน้อยลงเพราะย้ายไป

ทำงานต่างประเทศได้อย่างเสรี แนวโน้มการย้าย การเพิ่มหรือขยายธุรกิจในประเทศไทย บางบริษัท ได้ตัดสินใจขยายพื้นที่การผลิตแล้ว

ตอนที่ 3 ถามบริษัท ถึง ความสัมพันธ์ของการย้ายฐานของบริษัทอื่นมายังประเทศไทย (วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงของการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมายังประเทศไทย)

1. ธุรกิจของท่านเป็นอุตสาหกรรมที่ต้องอาศัยพึ่งพาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ต้องย้ายฐานตามผู้ผลิตรถยนต์ จึงทำให้ต้องย้าย

บริษัทส่วนหนึ่งย้ายฐานธุรกิจมาเนื่องจากต้องการอยู่ใกล้กับบริษัทของลูกค้าที่มีโรงงานในประเทศไทย และบริษัทอีกส่วนหนึ่งย้ายมาโดยไม่มีเหตุผลเนื่องจากลูกค้าที่มีโรงงานในประเทศไทย เพียงแต่ต้องการผลประโยชน์จากค่าแรงถูกและต้องการขยายตลาดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

2. ธุรกิจของท่านต้องการให้อุตสาหกรรมสนับสนุนหรือที่เกี่ยวข้องย้ายฐานตามมาด้วย
ไม่มี

3. พิจารณาด้าน โลกทัศน์ระหว่างประเทศแล้ว บริษัทสามารถบริหารกิจการให้สามารถลดต้นทุนได้ดีกว่าอยู่ที่ญี่ปุ่น

ใช่ การมีโรงงานในประเทศไทยสามารถลดต้นทุนได้ดีกว่าอยู่ที่ญี่ปุ่น

4. บริษัทท่านมีลูกค้าที่เป็นธุรกิจของชาวไทย ประเภทใด เช่น ขนส่ง สำนักบัญชี คลังสินค้า เป็นต้น มีลูกค้าที่เป็นธุรกิจของชาวไทย เช่น บริษัทบรรจุภัณฑ์ บริษัทตรวจบัญชี

5. การที่ท่านย้ายฐานธุรกิจมาประเทศไทย ท่านคิดว่า จะเป็นประโยชน์กับธุรกิจหรืออุตสาหกรรมของไทยอย่างไรบ้าง เช่น การมีงานทำของคนไทย

การจ้างงานมีมากขึ้น มีธุรกิจใหม่เกิดขึ้น และในที่สุดทำให้เศรษฐกิจไทยโดยรวมดีขึ้น

สรุปความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงของการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมายังประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การมาของอุตสาหกรรมบริการส่วนมากมาตาม มาเพื่อขยายธุรกิจในประเทศไทย ประเด็นหลักที่มีความคิดเห็นตรงกัน คือ สามารถลดต้นทุนได้ การเพิ่มขึ้นของการจ้างงาน มีประโยชน์กับธุรกิจ เศรษฐกิจไทยจะดีขึ้น

ตอนที่ 4 ถามบริษัท ถึง การย้ายฐานธุรกิจไปยังประเทศอื่น

(วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อศึกษาแนวโน้มการย้ายธุรกิจไปประเทศอื่น)

1. ธุรกิจท่านมีแนวโน้มที่จะย้ายจากประเทศไทยหรือไม่

มีบางบริษัทที่ต้องการขยายฐานการผลิตไปที่เวียดนามแต่ยังคงการผลิตในประเทศไทยอยู่
มีบางบริษัทที่ไม่มีทั้งแผนขยายและย้าย

2. ถ้ามี ธุรกิจท่านจะย้ายไปประเทศใด

สำหรับบริษัทที่มีแผนขยายฐานการผลิต ส่วนใหญ่จะไปเวียดนาม

3. เพราะเหตุใดจึงจะย้ายฐาน ไปยังประเทศนั้น

ค่าแรงถูก และบริษัทลูกค้ามีแผนการเปิด โรงงานที่เวียดนาม จึงจะตามไป

4. กรณีที่จะมีการเปลี่ยนแปลงเรื่องการยกเลิกการจ้างแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้านของ
ไทย จะมีผลต่อการย้ายฐานธุรกิจของท่านไปยังประเทศอื่นหรือไม่

ปัจจุบันไม่มีการจ้างงานแรงงานต่างประเทศ จากประเทศเพื่อนบ้านและไม่มีแผนการจ้าง
จ้างแรงงานต่างด้าวในอนาคตด้วย

5. กรณีการยกเลิกสิทธิประโยชน์ตามเขตการลงทุนของ BOI ตามเขต 1 เขต 2 และ เขต 3 จะมีผล
ต่อการย้ายฐานธุรกิจของท่านหรือไม่อย่างไร

อาจจะไม่ผล เพราะพึ่งพอใจในสิทธิประโยชน์ในปัจจุบัน

สรุปแนวโน้มการย้ายธุรกิจไปประเทศอื่น กลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ มีแนวโน้มที่
จะขยายไปประเทศเวียดนาม เนื่องจากอัตราค่าแรงถูกกว่าประเทศไทยและบริษัทลูกค้ามีแผนเปิด
โรงงานที่ประเทศเวียดนาม แต่ยังคงดำเนินกิจการในประเทศไทย ส่วนการสนับสนุนจาก BOI ที่จะ
มีการเปลี่ยนแปลงคิดว่าส่งผลเนื่องจากเงื่อนไขเดิมคืออยู่แล้ว

สรุปรายงานสัมภาษณ์ผู้ประกอบการไทย

สรุป รายงานการสัมภาษณ์ความเห็นในเชิงลึก (In-dept Interview) ผู้ประกอบการไทย

ของการศึกษาด้านภาพและแนวโน้มการย้ายฐานธุรกิจของบริษัทสัญชาติญี่ปุ่นมายังประเทศไทย

1. ข้อมูลเบื้องต้น

1. ผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมยานยนต์ จำนวน 4 แห่ง
 2. ผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมเครื่องไฟฟ้า จำนวน 2 แห่ง
 3. ผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมอาหาร จำนวน 3 แห่ง
 4. ผู้ประกอบการ การบริการ (คอมพิวเตอร์ และติดตั้งเครื่องจักร) 2 แห่ง
- รวมทั้งสิ้น 11 แห่ง

2. รายละเอียด ความคิดเห็น

ข้อที่ 1 การย้ายฐานธุรกิจและธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมาประเทศไทย

1.1 มีผลกระทบทางด้านลบต่อบริษัทท่าน ด้านต่างๆ ต่อไปนี้หรือไม่ อย่างไร

- ด้านการตลาดและยอดขาย

- กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ ให้ความเห็นที่เห็นว่า หากเป็นบริษัทญี่ปุ่นที่เป็น SMEs ก็จะมาเป็น คู่แข่งของบริษัทขนาดเล็กของไทย เพราะ บริษัทญี่ปุ่นนิยมใช้บริการบริษัทที่มาจาก ญี่ปุ่นมากกว่า แต่ถ้าเป็นบริษัทไทยขนาดกลาง สามารถมีเทคโนโลยีเป็นของตนเองผลิตของที่เฉพาะ ก็จะไม่น้อยมีผลกระทบมากนัก

- กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องไฟฟ้า มีความเห็นคล้ายคลึงกับกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ และ ถ้าเป็นบริษัทที่ไม่ต้องพึ่งพาบริษัทญี่ปุ่น เช่นส่งออกไปตะวันตก ก็จะไม่ได้รับผลกระทบ

- กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร ส่วนใหญ่บริษัทญี่ปุ่นไม่ได้เข้ามาทำตลาดอาหารในประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นการส่งกลับไปญี่ปุ่น จึงไม่มีผลกระทบต่อตลาดหรือยอดขาย จะมีผลกระทบ คือเรื่องราคาวัตถุดิบ หากญี่ปุ่นมาซื้อก็จะทำให้ราคาสูงขึ้น ต้นทุนสูงขึ้น

- กลุ่มอุตสาหกรรม บริการ บริษัทญี่ปุ่นยังนิยมใช้บริษัทญี่ปุ่น เพราะระบบต่างๆ (เช่น Computer software) ที่บริษัทญี่ปุ่นใช้ไม่ค่อยเหมือนกับที่ใช้ในประเทศไทย

- ด้านบุคลากร

- กลุ่มอุตสาหกรรมทุกกลุ่มโดยรวมแล้ว มีความเห็นว่า บริษัทญี่ปุ่นมีศักยภาพในการจ่ายค่าจ้างแรงงาน เงินเดือนที่สูงกว่า สวัสดิการที่ดีกว่า ทำให้บุคลากรโดยรวมอยากทำงานบริษัท ญี่ปุ่นมากกว่า บุคลากรที่มีทักษะความสามารถจึงไปทำงานบริษัทญี่ปุ่นเป็น

ส่วนใหญ่ ทำให้ บริษัทไทย โดยเฉพาะบริษัทขนาดเล็ก ขาดแคลนบุคลากร ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

- ด้านความรู้ เทคโนโลยี

- โดยรวมแล้ว บริษัทไทยมีความรู้ เทคโนโลยีที่สู้บริษัทญี่ปุ่นไม่ได้ การมาลงทุนของบริษัทญี่ปุ่น น่าจะเป็นประโยชน์ทางด้านบวกมากกว่า

- ด้านการเงิน ไม่มีผลกระทบ

- ด้านอื่น ๆ เช่นการส่งเสริมการลงทุน บริษัทญี่ปุ่นมีศักยภาพมากกว่า มีเงินทุนมากกว่า จึงมีโอกาสได้รับสิทธิพิเศษจากการส่งเสริมการลงทุนมากกว่าบริษัทขนาดเล็กของไทย ทำให้เกิดความ สามารถในการแข่งขันสู้บริษัทญี่ปุ่นไม่ได้

1.2 มีผลกระทบทางด้านบวกต่อบริษัทท่าน ด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้ หรือไม่ อย่างไร

- ด้านการตลาด ขอดขาย

- กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ กรณีมีบริษัทปลายน้ำขนาดใหญ่เข้ามา ทำให้ประเทศไทย มีศักยภาพสูงขึ้น และเป็นศูนย์กลางในการส่งออกสู่ตลาดโลกมากขึ้น ก็จะเป็นโอกาส ให้บริษัทขนาดกลางและเล็กของไทยสามารถเพิ่มยอดขายให้มากขึ้นได้ ถึงแม้ว่าจะมีบริษัทผลิต ญี่ปุ่นเข้ามาก็ตาม แต่ก็ยังต้องจัดซื้อจัดหาจากบริษัทในท้องถิ่นในอัตราส่วนที่สูงกว่า

- กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ถ้าเป็นบริษัทผู้ผลิตสินค้าปลายน้ำของไทย เห็นว่า การเข้ามาของบริษัทเครื่องใช้ไฟฟ้าญี่ปุ่น มีผลดีทำให้ตลาดมีความคึกคักมากขึ้น สินค้าของ บริษัทขายได้มากขึ้น ส่วนผู้ผลิตชิ้นส่วนซึ่งเป็นบริษัทขนาดกลางและเล็กไม่ค่อยได้ประโยชน์จากการเข้ามาของบริษัทญี่ปุ่นมากนัก เพราะในอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ การผลิตชิ้นส่วน ส่วนใหญ่บริษัทผู้ประกอบญี่ปุ่นทำภายในโรงงานของตนเอง ยกเว้นชิ้นส่วนที่ความละเอียดสูง ก็จะสั่งจากบริษัทญี่ปุ่นที่ตามมาลงทุนในประเทศไทย การใช้ชิ้นส่วนจากผู้ประกอบการไทยยังไม่มาก (ผู้ผลิตชิ้นส่วนสำหรับอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ มักจะเป็นผู้ผลิตชิ้นส่วนสำหรับรถยนต์ด้วย เช่น การฉีดพลาสติก)

- กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร บริษัทญี่ปุ่นต้องสั่งซื้อสินค้าประเภทวัตถุดิบหรือกึ่งสำเร็จรูปจากบริษัทไทย ทำให้บริษัทไทยมีแหล่งขาย มีฐานลูกค้าที่กว้างมากขึ้น ในขณะที่เดียวกัน บริษัทญี่ปุ่นมักจะมาลงทุนร่วมกับผู้ประกอบการไทย เพื่อความมั่นคงของวัตถุดิบหรือสินค้ากึ่งสำเร็จรูป ทำให้บริษัทได้ประโยชน์จากการทำขยายตลาดในต่างประเทศได้กว้างขึ้น โดยไม่ต้องลงทุนเอง ซึ่งมีความเสี่ยงสูง

- กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ไม่มีผลกระทบทางด้านบวกแต่อย่างใด นอกจากกรณีการใช้บริการทั่วไปที่ไม่ต้องการเทคโนโลยีสูง ก็จะใช้บริการบริษัทไทย

- ด้านทักษะ บุคลากร ด้านความรู้ เทคโนโลยี

- กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ บริษัทใหญ่ของญี่ปุ่น ที่เป็นลูกค้า จะมีการสนับสนุนพัฒนาเทคโนโลยี และให้มีแนวทางการบริหารแบบญี่ปุ่น ทำให้สามารถเพิ่มศักยภาพและคุณภาพของบริษัทสูงขึ้นได้ ในขณะเดียวกัน บริษัทขนาดกลางและขนาดเล็กของญี่ปุ่นเข้ามาลงทุนในไทยมากขึ้น ก็เป็นแรงกระตุ้นให้ผู้ประกอบการไทยต้องพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต การลดต้นทุนและพัฒนา ระบบการบริหารให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น นอกจากนี้สามารถนำเข้าเครื่องจักรใหม่ๆ ในราคาที่ต่ำลงได้ จากการมีบริษัทผู้ผลิตเครื่องจักรญี่ปุ่นในประเทศไทย

- กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เนื่องจากอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากสินค้าอิเล็กทรอนิกส์บางอย่างแล้ว ไม่ได้มีเทคโนโลยีใหม่ มากนัก จึงไม่ค่อยได้รับผลกระทบทางด้านบวกมากนัก

- กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร บริษัทญี่ปุ่นมีเทคโนโลยีทางด้านอาหารค่อนข้างสูง จึงเป็นประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการไทยที่จะได้เรียนรู้เทคโนโลยีด้านอาหารจากญี่ปุ่น โดยเฉพาะบริษัทที่เป็นบริษัทร่วมทุนกับบริษัทญี่ปุ่น

- กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ไม่มีผลกระทบ

- ด้านการเงิน ส่วนใหญ่ไม่มีผลกระทบ

- ด้านอื่นๆ ด้านที่สำคัญคือ การจัดซื้อจัดหา บริษัทญี่ปุ่น (โดยเฉพาะบริษัทใหญ่และกลาง) จะทำให้มีบริษัทญี่ปุ่นที่มีคุณภาพที่เป็น Supplier ในระดับรองลงมา ตามมาด้วยทำให้บริษัทไทยได้รับผลพลอยได้ สามารถจัดซื้อจัดหา จากบริษัทญี่ปุ่นที่มาตั้งในประเทศไทย โดยไม่ต้องสั่งมาจากประเทศญี่ปุ่น ทำให้ต้นทุน และค่าใช้จ่ายต่ำลงได้ ได้แก่เครื่องจักร เครื่องมือ ชิ้นส่วนที่มีความละเอียดสูงหรือวัสดุอื่นๆ ที่บริษัทไทยไม่สามารถผลิตได้

ข้อที่ 2 การย้ายฐานธุรกิจหรือธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมาประเทศไทยนั้น บริษัทท่านมีความเกี่ยวข้องกับบริษัทด้านต่อไปนี้ หรือไม่ อย่างไร

- กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ และเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ถ้าเป็นบริษัทขนาดกลาง ก็จะเป็น Supplier ให้กับบริษัทญี่ปุ่นขนาดใหญ่ เป็นหลัก ถือเป็นพันธมิตรทางธุรกิจร่วมกัน แต่ถ้าเป็นบริษัทในระดับเดียวกัน โดยเฉพาะ ขนาดกลางและเล็ก มักจะเป็นคู่แข่งกัน การร่วมทุนยังมีไม่มากนัก เพราะบริษัทไทยเกรงว่า หากมีการร่วมทุน อาจจะทำให้บริษัทญี่ปุ่นซึ่งมีทุนทางการเงินมากกว่า มีความได้เปรียบในการบริหารองค์กร

- กลุ่มอุตสาหกรรม อาหาร มีความสัมพันธ์เป็นคู่ค้าที่หลากหลาย ทั้งเป็นผู้supply วัตถุดิบ กรณีเป็นผู้ผลิตวัตถุดิบ ทั้งเป็นผู้สั่งซื้อวัตถุดิบ หรือเครื่องจักรจากบริษัทญี่ปุ่นในประเทศไทย ในกรณีที่เป็นผู้ผลิตอาหารสำเร็จรูป นอกจากนี้ ก็มีการร่วมทุนกันมากกว่า เมื่อเทียบกับอุตสาหกรรมอื่น ส่วนการเป็นคู่แข่งกันนั้น มีน้อย (เพราะไทยไม่ได้เป็นตลาดอาหารของญี่ปุ่น)

- กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ทางด้านซอฟต์แวร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับบริษัทญี่ปุ่นมากนัก เพราะบริษัทญี่ปุ่นมักจะเลือกใช้บริการบริษัทญี่ปุ่นด้วยกันเอง เป็นคนละตลาดกับผู้ประกอบการไทย ซึ่งเน้นการให้บริการบริษัทไทยด้วยกันเป็นส่วนใหญ่ จึงมีคู่แข่งที่เป็นคนไทยด้วยกันเอง

ข้อที่ 3 ท่านเคยได้รับความช่วยเหลือจากบริษัทญี่ปุ่นหรือไม่ ถ้ามี ด้านใดบ้าง

- กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ ได้รับการสนับสนุนทางด้านเทคโนโลยีจาก ลูกค้า ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และกระบวนการผลิต และได้รับการสอนผู้ขายเครื่องจักร กรณีสั่งซื้อเครื่องจักรเข้ามา

- กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ มีบ้าง กรณีมีการสั่งซื้อผลิตภัณฑ์ใหม่ ก็จะได้รับ การสนับสนุนทางด้านเทคโนโลยีกระบวนการผลิต

- กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร คล้ายคลึงกับ 2 อุตสาหกรรมข้างต้น แต่สำหรับบริษัทที่ร่วมทุน ก็ได้รับการสนับสนุนทางด้านกระบวนการผลิต การบริหารจัดการ และทางการเงิน มากกว่า

- กลุ่มอุตสาหกรรม บริการ มีการสนับสนุนทางด้านเทคโนโลยีบ้าง กรณีที่ใช้บริการของบริษัทเท่านั้น แต่เป็นส่วนน้อย

ข้อ 4 ท่านต้องการให้ธุรกิจญี่ปุ่นมาลงทุนในประเทศไทยหรือไม่ เพราะเหตุใด

- กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ โดยรวมคิดว่า มีผลลัพธ์ที่ดี มากกว่าเสีย จึงอยากจะให้มาลงทุน

- กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ โดยรวมแล้ว เห็นว่า การลงทุนของญี่ปุ่นในประเทศไทย เป็นสิ่งที่ดี แต่ก็จะมีปัญหาที่ว่า เกิดการแข่งขันกับผู้ประกอบการไทย เพราะบริษัทญี่ปุ่นมักจะใช้บริการของบริษัทญี่ปุ่นด้วยกันเอง ดังนั้นถ้าจะให้มาลงทุน ต้องมีเงื่อนไข เช่น ภาครัฐควรกำหนดให้บริษัทที่มาลงทุนมีการถ่ายทอดเทคโนโลยี และจำกัดการโยกย้ายผลกำไรออกนอกประเทศเสรีเกินไป หรือการส่งเสริมการลงทุนของ BOI จำกัดการขอมาตรา 36(1) ของบริษัทไทย เป็นข้ออ้างให้บริษัทญี่ปุ่นไม่ใช่ Supplier ไทย

- กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร ต้องการให้มาลงทุนอย่างมาก เพราะเป็นกลุ่มเป้าหมายสำหรับผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้ามาลงทุนโดยการร่วมทุน ก็จะดียิ่ง เพราะทำให้ได้การสนับสนุนในหลายๆด้าน และทำให้ผู้ประกอบการไทยมีความมั่นคง เพราะบริษัทจะไม่ไปซื้อจากที่อื่น ประเทศอื่น

- กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ เห็นว่า อยากให้มาลงทุน เพราะทำให้ตลาดใหญ่ขึ้น

ข้อ 5 ประเภทของธุรกิจของญี่ปุ่นประเภทใด ที่ท่านต้องการให้มาลงทุน

- กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ เห็นว่า ต้องการให้มาทุกกลุ่ม ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ
- กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เห็นว่า ควรจะเน้นธุรกิจที่บริษัทไทยยังทำไม่ได้ดี มีเทคโนโลยีสูง ใช้เงินทุนสูง มีมลภาวะต่ำ มีการเพิ่มคุณค่าในท้องถิ่นสูง เช่น High Precision Electronic parts
- กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร เห็นว่า ไทยควรเน้น อุตสาหกรรมอาหารให้มากขึ้น
- กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ เห็นว่า ควรมีทุกกลุ่ม เพราะเป็นประโยชน์กับ ธุรกิจตนเอง

ข้อ 6 ต้องการให้ญี่ปุ่นย้ายฐานไปประเทศอื่นหรือไม่

ทุกกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันโดยภาพรวมว่า การลงทุนของญี่ปุ่นส่วนใหญ่ เป็นผลดีมากกว่าผลเสีย จึงไม่อยากจะให้ฐานไปประเทศอื่น การทำธุรกิจกับบริษัทญี่ปุ่นมีความมั่นใจและเชื่อมั่นมากกว่าบริษัทจากประเทศอื่น

แต่ บางส่วน โดยเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เห็นว่า การย้ายฐานออกไปนั้น โดยภาพรวมถึงแม้ว่าจะส่งผลให้การจ้างงานลดลงนั้น แต่สำหรับบริษัทแล้ว จะเป็นโอกาสให้จ้างงานได้ง่ายขึ้น เพราะเมื่อมีบริษัทญี่ปุ่นมาก ผู้ใช้แรงงาน และวิศวกร ก็จะหันไปทำงานบริษัทญี่ปุ่นมากกว่า ทำให้บริษัทไทย ซึ่งมีความเสียเปรียบในหลายๆด้าน จ้างงานได้ยากขึ้น

นอกจากนี้ ยังมีความเห็นว่า ภาครัฐควรเข้มงวดกับบริษัทที่มีปัญหาจนกลายเป็นภาระประโยชน์มากเกินไป ไม่ควรให้การสนับสนุนมาก บริษัทเหล่านี้ ถ้าจะย้ายออกไป ก็ไม่น่าเป็นปัญหาแต่อย่างไร

ข้อ 7 การมาลงทุนของบริษัทญี่ปุ่นมีผลกระทบต่อชีวิตและสังคมไทยหรือไม่

ผลกระทบทางด้านบวก การลงทุนของบริษัทญี่ปุ่น โดยภาพรวมทางเศรษฐกิจ ทำให้เกิดการจ้างงานอย่างมาก เศรษฐกิจขยายตัว ประชาชนมีระดับชีวิตที่ดีขึ้น ในอีกด้านหนึ่ง ระบบการบริหาร

หรือการทำงานแบบญี่ปุ่น ก็ทำให้ผู้ที่ทำงานในบริษัทญี่ปุ่น มีระเบียบวินัยในการทำงานมากขึ้นได้ในระดับหนึ่ง

ผลกระทบทางด้านลบ เกิดสังคมคนญี่ปุ่นขึ้น เกิดวิถีการใช้ชีวิตแบบญี่ปุ่น (โดยเฉพาะอาหารญี่ปุ่น) มากขึ้นในสังคมเมืองของไทย แต่ก็ได้สร้างปัญหามากนัก

ข้อ 8 ท่านคิดว่านโยบายภาครัฐให้การสนับสนุนกับการลงทุนจากต่างประเทศ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

ทุกกลุ่มอุตสาหกรรม มีความเห็นคล้ายคลึงกันว่าการสนับสนุนการลงทุน ที่ให้แก่บริษัทที่มาจากต่างประเทศนั้น ทำให้บริษัทที่มาจากต่างประเทศเปรียบกว่าบริษัทของไทย เพราะ

1. บริษัทจากต่างประเทศมีเงินทุนมากกว่า เงินทุนที่ใช้เป็นเงินทุนจากบริษัทแม่ในญี่ปุ่น ทำให้สามารถลงทุนได้ง่ายกว่า โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและย่อมของไทย หาแหล่งเงินกู้จากสถาบันการเงินของไทยได้ค่อนข้างยาก

2. การลงทุนทางด้านเครื่องจักรของบริษัทญี่ปุ่น สามารถนำเอาเครื่องจักรที่ใช้แล้วจากบริษัทแม่ที่ญี่ปุ่น ทำให้ต้นทุนการผลิตนั้นต่ำได้ ต่างกับบริษัทขนาดกลางและย่อมของไทย ซึ่งไม่มีโอกาสทำเช่นนั้นได้

3. สิทธิประโยชน์บางอย่าง เช่น ทางด้านภาษี หรือการส่งกำไรคืนนั้นให้มากเกินไป น่าจะดูตัวอย่างของประเทศจีน

4. ในขณะเดียวกัน ก็เห็นว่า ภาครัฐควรจะให้การสนับสนุนผู้ประกอบการ SMEs ไทยมากขึ้น เช่น หาแหล่งเงินทุนที่มีอัตราดอกเบี้ยที่ถูก หรือสนับสนุนด้านการพัฒนาองค์ความรู้ให้แก่ทรัพยากรบุคคล หรือเทคโนโลยีสนับสนุนการผลิตอื่นๆ เป็นต้น

สรุปภาพรวม

ข้อที่ 1 การย้ายฐานธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมาประเทศไทย มีผลกระทบทางด้านลบต่อบริษัทท่าน ด้านต่างๆต่อไปนี้หรือไม่ อย่างไร

1.1 การย้ายฐานธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมาประเทศไทย มีผลกระทบทางด้านลบต่อบริษัทท่าน ด้านต่างๆต่อไปนี้หรือไม่ อย่างไร

1) ด้านการตลาด และการขายกรณีเป็นธุรกิจขนาดเดียวกัน ก็จะเป็นคู่แข่งกัน ทำให้บริษัทไทยเสียโอกาส

2) ด้านบุคลากรทำให้บริษัทไทยจ้างงานได้ยาก เพราะแรงงานไทยจะไปทำงานในบริษัทญี่ปุ่นมากกว่า

3) ด้านเทคโนโลยี ไม่มีผลกระทบทางด้านลบ

1.2 การย้ายฐานธุรกิจของบริษัทญี่ปุ่นมาประเทศไทย มีผลกระทบทางด้านบวกต่อบริษัทท่าน ด้านต่างๆ ต่อไปนี้หรือไม่ อย่างไร

1) ด้านการตลาด และการขายทำให้ตลาดเติบโตขึ้น มีลูกค้ามากขึ้น ยอดสั่งซื้อสูงขึ้น และขยายตลาดในต่างประเทศได้ง่ายขึ้น

2) ด้านบุคลากร และเทคโนโลยีกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ และอาหาร ได้รับการสนับสนุนในการพัฒนาเทคโนโลยี และพัฒนาบุคลากรจากบริษัทญี่ปุ่นที่เป็นลูกค้า

3) ด้านอื่นๆ การสั่งซื้อชิ้นส่วนที่ระดับเทคโนโลยีสูง หรือเครื่องจักรอุปกรณ์ ทำได้ง่ายขึ้น และมีราคาต่ำลง

ข้อที่ 2 การย้ายฐานธุรกิจของบริษัทมาประเทศไทยนั้น บริษัทท่านมีความเกี่ยวข้องกับบริษัทญี่ปุ่นด้านใด ต่อไปนี้ อย่างไร

1) มีการลงทุนร่วมบ้าง

2) ส่วนใหญ่เป็น Supplier ให้บริษัทญี่ปุ่น

3) ถ้าเป็นระดับเดียวกัน ก็จะเป็นคู่แข่งทางการค้ากัน

ข้อที่ 3 ท่านเคยได้รับความช่วยเหลือจากบริษัทญี่ปุ่นหรือไม่ ถ้ามี ด้านใดบ้าง

ถ้าเป็น Supplier ให้ลูกค้าบริษัทญี่ปุ่น ก็จะได้รับการสนับสนุนเทคโนโลยีด้านการผลิต และการจัดการ

ข้อที่ 4 ท่านต้องการให้บริษัทญี่ปุ่นมาลงทุนในประเทศไทยหรือไม่ เพราะเหตุใด

ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ต้องการ เพราะทำให้เศรษฐกิจไทยเติบโต มีการจ้างงาน สามารถขยายตลาดสู่ต่างประเทศไทย มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่ประเทศไทย โดยรวมมีผลดีมากกว่าผลเสีย

ข้อที่ 5 ประเภทของธุรกิจของญี่ปุ่นประเภทใด ที่ท่านต้องการให้มาลงทุน

ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า น่าจะมาลงทุนในทุกด้าน แต่อยากจะทำให้เน้น ในธุรกิจที่คนไทยไม่มีเทคโนโลยี หรือสินค้าที่ต้องการเทคโนโลยีในระดับสูงขึ้น

ข้อที่ 6 ท่านต้องการให้ธุรกิจญี่ปุ่น ย้ายฐานธุรกิจไปประเทศอื่นหรือไม่ เพราะเหตุใด

ส่วนใหญ่ ไม่ต้องการให้ย้ายฐานออกไป แต่บางส่วนก็มีเหตุผลว่า ควรย้ายออกไปบ้าง หรือ มีการลงทุนน้อยลง เพราะจะทำให้บริษัทไทยสามารถจ้างงานได้ง่ายขึ้น

ข้อ 7 ท่านคิดว่าการลงทุนของบริษัทญี่ปุ่น มีผลกระทบต่อชีวิตและสังคมไทยหรือไม่ อย่างไร มีการจ้างงาน เศรษฐกิจโดยรวมสูงขึ้น ประชาชนมีการใช้ชีวิตที่ดีขึ้น ระบบแบบญี่ปุ่นช่วยให้ คนที่ทำงานบริษัทญี่ปุ่น ทำงานอย่างมีระเบียบวินัยขึ้น

ข้อ 8 ท่านคิดว่านโยบายภาครัฐให้การสนับสนุนกับการลงทุนจากต่างประเทศ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า บริษัทต่างประเทศ มีเงินทุนมากกว่า สามารถรับการสนับสนุนการลงทุนได้ง่ายกว่าทำให้บริษัทไทยโดยเฉพาะ SMEs เกิดความเสียเปรียบ ในขณะเดียวกัน ภาครัฐไทยควรให้การสนับสนุนบริษัทไทยให้มีโอกาสได้รับการส่งเสริมการลงทุนมากขึ้น